SUB | NIEDERSÄCHSISCHE STAATS- UND UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK GÖTTINGEN

Werk

Verlag: Spithoever

Ort: Romae

Jahr: 1867

Kollektion: digiwunschbuch; varia

Signatur: 4 BIBL I, 877:1

Werk Id: PPN657494976

PURL: http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PID=PPN657494976|LOG_0009

OPAC: http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=657494976

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.
Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.
Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

PROPHETARUM

ISAIAE, IEREMIAE, BARUCH, EZECHIELIS, DANIELIS,

OSEAE, AMOS, SOPHONIAE, AGGAEI, ZACHARIAE, MALACHIAE

FRAGMENTA

EX GRAECO PALIMPSESTO

ERUTA

⁜ ΗΣΑΙΑΣ ΙΓ. ⁜

ΟΡ 1
ΗΣΑΙΑΣ ΥΙΟΣ ΑΜΩ . .
Η . . . ΔΕΝ ΚΑΤΑ
ΤΗΣ . . ΟΥΔΑΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΑΤΑ Ι̅Λ̅Η̅Μ̅ ΕΝ ΒΑ
. . . ΛΕΙΑ ΟΖΙΟΥ ΚΑΙ
ΙΩΑΘ . . Μ ΚΑΙ ΑΧΑΖ
ΚΑΙ ΕΖΕ . . ΙΟΥ ΟΙ
ΕΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝ ΤΗ . .
ΙΟΥΔΑΙΑ . .

Ακουε ου̅ν̅ε̅ και ε
νωτιζου γη οτι
κ̅ς̅ ελελασεν υιους 2
εγεννησα και υψω
σα αυτοι δε με ηθε
τησαν. εγνω βους
τον κτησαμενο¯
και ονος την φα
τνην του κυριου
αυτου ι̅σ̅λ̅ δε με ου
κ εγνω και ο λαος
με ου συνηκεν.

Ουαι εθνος απολωλο¯
λαος πληρης αμαρ
τιων· σπερμα πο
νηρον· υιοι ανομοι·
εγκαλελειπατε το¯
κ̅ν̅ και παρωργη
σατε τον αγιον του
ι̅σ̅λ̅ τι ετι πληγη
τε προστιθεντες
ανομιαν· πασα κε
φαλη εις πονον κ~
πασα καρδια εις λυ
πην απο ποδων
εως κεφαλης ου 3
τε τραυμα ουτε μω
λωψ ουτε πληγη
φλεγμενουσα ου
κ εστιν μαλαγμα
επιθειναι ουτε ε
λαιον ουτε κατα
δεσμους.

Η γη υμων ερημος
αι πολεις υμων
πυρικαυστοι· τη¯
χωραν υμων ενω
πιον υμων αλλο
τριοι κατεσθιουσι¯
αυτην· και ερημω

✠ ΗΣΑΙΑΣ ✠

κατεσΙραμμενη
υπο αλλωτριω‾.
Εγκαταλιφθησετ‿
ἡ θυγατηρ σιων
ὡς σκηνη εν αμ
. . ελωνι και ὡς ο
πωροφυλακιο‾
εν σικυηρατω
ὡς πολις πολιορ
κουμενη.
Και ει μη κ̅ς̅ σαβαωθ
εγκατελειπεν η
μιν σπερμα ως σο
δομα ἂν εγενη
θημεν και ως γο
μορρα ἂν ομοιω
θημεν.
Ακουσατε λογον κ̅υ̅
αρχοντες σοδομω‾
προσεχετε νομο‾
θ̅υ̅ λαος γομορρας.
Τι μοι πληθος τω‾
θυσιων υμων λε
γει κ̅ς̅· πληρης ει
μι ολοκαυτοματω‾
κριων· και στεαρ
αρνων και αιμα
ταυρων και τρα
γων ου βουλομαι
ουδ αν ερχησθε
οφθηναι μοι τις
γαρ εξεζητησεν
ταυτα εκ των χει
ρων υμων· πατει‾
την αυλην μου
ου προσθησεσθε
εαν φερηται . . μι
δαλιν ματαιον·
θυμιαμα βδελυ
γμα μοι εστιν·
τας νουμηνιας
υμων και τα σαβ
βατα και ημεραν
μεγαλην ουκ . . νε
χομαι· νηστειαν
και αργειαν και τας
νουμηνιας υμω‾
και τας εορτας υμω‾
μισει η ψυχη μου
εγενηθητε μοι εις

✠ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ✠

πλησμονην· ουκ
ετι ανησω τας αμαρ
τιας υμων· οταν τας
χειρας εκτεινητε
προς με αποστρεψω
τους οφθαλμους μ̄
αφ υμων· και εαν
πληθυνητε την
δεησιν ουκ εισακου
σομαι υμων αι γαρ
χειρες υμων αιμα
τος πληρης.
Λουσασθε καθαροι γι
νεσθε· αφελετε τας
πονηριας απο τω̄
ψυχων υμων απε
ναντι των οφθαλ
μων μου· παυσα
σθε απο πονη
ριων υμων· μαθε
τε καλον ποιειν
εκζητησαſε κρι
σιν ρυσασθε αδικου
μενον· κρινατε
ορφανω και δικ̃
ωσατε χηραν.
Και δευτε και διελεγ
χθωμεν λεγει κ̄ς
και εαν ωσιν ἁι α
μαρτιαι υμων ὡς
φοινικουν ὡς χίο
να λευκανω· εαν
δε ωσιν ὡς κοκκι
νον ως εριον λευ
κανω.
Και εαν θελητε κ̃
εισακουσητε μου
τα αγαθα της γης
φαγεσθε· εαν δε
μη θελητε μηδε
εισακουσητε μου
μαχαιρα υμας κα
τεδεται το γαρ στο
μα κ̄υ ελαλησεν
ταυτα.
Πως εγενετο πορνη
πολις πιστη σιω̄
πληρης κρισεως
εν η δικαιοσυνη
εκοιμηθη εν αυτη

νυν δε φονευτ͂
το αργυριον υμω̅
αδοκιμον· οι καπη
λοι σου μισγουσιν
τον οινον υδατι·
οι αρχοντες σου α
πειθουσιν· κοι̇̈ν
νοι κλεπτων·
αγαπωντες δωρα·
διωκοντες αντα
ποδομα· ορφανοις
ου κρινοντες κ͂
κρισιν χηρας ου
προσεχοντες.
Δια τουτο ταδε λεγει
ο δεσποτης κ̅ς σα
βαωθ' ουαι οι ισχυ
οντες ισ̅λ̅· ου παυ
σεται γαρ μου ο̇ θυ
μος εν τοις υπενα̅
τιοις και κρισιν
εκ των εχθρων
μου ποιησω.
Και επαξω την χει
ρα μου επι σε· και πυ

ρωσω σε εις καθαρο̅
τους δε απειθου̅
τας απολε . . . κ͂
αφελω παντας α
νομους απο σου
και παντας υπε
ρηφανους ταπεινω
σω· και επιστη
σω τους κριτας σου
ως το προτερον·
και τους συμβου
λους σου ως το απαρ
χης· και μετα ταυ
τα κληθηση πο
λις δικαιοσυνης
μητροπολις πισ
τη σιων· μετα γαρ
κριματος σωθη
σεται η αιχμαλω
σια αυτης και με
τα ελεημοσυνης.
Και συντριβησον
ται οι ανομοι κ͂
οι αμαρτωλοι αμα
και οι εγκαταλειπο̅

τον κν συντελε
σθησονται· διοτι
αισχυνθησοντ~
επι τοις ειδωλοις
αυτων α αυτοι η
βουλοντο· και η
σχυνθησαν επι
τοις κηποις α επε
θυμησαν· εσον
ται γαρ ώς τερεβι¯
θος αποβεβληκυ
ϊα τα φυλλα και
ως παραδεισος υ
δωρ μη εχων· κ~
εσται ἡ ισχυς αυ
των ως καλαμη
στιππυου και αι
εργασιαι αυτων
ώς σπινθηρες πυ
ρος· και κατακαυ
θησονται οι ανο
μοι και οἱ αμαρτω
λοι αμα και ουκ ε
σται ο σβεσων.

ΛΟΓΟ. 5
. . . . ΄ . . ̔ . . . . .
. . . . . . ͂ . . . . .
. . ͂ . . ̔ . . . . .
. . . ̀ . . ̀ . . ΄ . .
Οτι εσται εν ταις ε
σχαταις ημεραις
εμφανες το ορος
κυ και ο οικος του
θυ επ ακρων τω¯
ορεων· και υψω
θησεται υπερα
νω των βουνω¯·
και ηξουσιν επ αυ
τω παντα τα ε 6
θνη· και πορευ
σονται εθνη πολ
λα και ερουσιν·
δευτε αναβωμε¯
εις το ορος κυ· και
εις τον οικον του
θυ ιακωβ· και α
ναγγελει ημιν
την οδον αυτου
και πορευσομεθα

εν αυτη· εκ γαρ σιω̄
εξελευσεται νομος
και λογος κυ εξ ιλημ
και κρινει αναμε
σον των εθνων
και ελεγξει λαον
πολυν· και συγκο
ψουσιν τας μαχαι
ρας αυτων εις αρο
τρα· και τας ζιβυ
νας αυτων εις δρε
πανα· και ου λημ
ψεται εθνος επ ε
θνος μαχαιραν
και ου μη μαθω
σιν ετι πολεμεῑ.
Και νυν ο οικος ια
κωβ δευτε πορευ
θωμεν τω φωτι
κυ· ανηκεν γαρ το̄
λαον αυτου τον οι
κον του ισλ' οτι ε
νεπλησθη ως το
απαρχης η χωρα
αυτων κληδονι
σμω̄

ως η των αλλοφυ
λων· και τεκνα πολ
λα αλλοφυλα εγε
νηθη αυτοις· ενε
πλησθη γαρ η χωρα
αυτων αργυριου
και χρυσιου και ου
κ ην αριθμος τω̄
θησαυρων αυτω̄
και ενεπλησθη
η γη ιππων και
ουκ ην αριθμος
των αρματων αυ
των· και ενεπλη
σθη η γη βδελυγμα
των των εργω̄.
των χειρων αυτω̄
και προσεκυνη
σαν οῖς εποιησαν
οι δακτυλοι αυτω̄.
και εκυψεν ανος
και εταπεινωθη
ανηρ· και ου μη α
νησω αυτους.
Και νυν εισελθατε

εις τας πετρας και
κρυπτεσθε εις την γη¯
απο προσωπου του
φοβου κυ και απο της
δοξης της ισχυος
αυτου οτ αναστη
θραυσαι την γη¯.
Οι γαρ οφθαλμοι κυ
υψηλοι ο δε ανος
ταπεινος και ταπει
νωθησεται το υ
ψος των ανων κ
υψωθησεται κς
μονος εν τη ημε
ρα εκεινη
Ημερα γαρ κυ σαβαωθ
επι παντα υβρι . . τ . . .
και υπερηφανον
και επι παντα υ
ψηλον και μετε
ωρον και ταπει
νωθησονται κ
επι πασαν κεδρο¯
του λιβανου τω¯
υψηλων και με

τεωρ. 7
δενδρον . . . .
βασαν . . . .
ορος και επι . . . .
τα βουν . . . . .
και επι π . . . . . .
γον υψηλον . . . . .
επι παν τειχος υ
ψηλον και επι παν
πλοιον θαλασσης
και επι πασαν θε
αν πλοιων καλλους
και ταπεινωθη
σεται πας ανος κ
πεσειται υψος ανων.
και υψωθησεται
κς μονος εν τη η
μερα εκεινη κ
τα χειροποιητα
παντα κατακρυ
ψουσιν εισε . . γκαν
τες εις τα . . . .
και . . . .
. . . .
εις τας τρωγλας

. . . . . ωπου του
. . . υ και απο τ . .
. . . . . της ισχυος
. . . . οταν αναστη
. . . . υσαι την γην.
. . . μερα εκεινη
εκβαλει ανος τα βδε
λυγματα αυτου τα
αργυρα και τα χρυσα
α εποιησαν προσκυ
νειν τοις ματαιοις
και ταις νυκτερισι¯
του εισελθειν εις
τας τρωγλας της στε
ρεας πετρας· και εις
τας σχισμας των πε
τρων απο προσω
που του φοβου κυ
και απο της δοξης
της ισχυος αυτου
οταν αναστη θραυ
σαι την γην.
Ιδου δη ο δεσποτης
κς σαβαωθ αφελει
απο της ιουδαιας
και απο ιλημ ισχυ
οντα και ισχυουσα¯
ισχυν αρτου και ι
σχυν υδατος· γιγα¯
τα και ισχυοντα
και ανον πολεμι
στην και δικαστη¯
και προφητην
και στοχαστην
και πρεσβυτερο¯
και πεντηκον
ταρχον και θαυ
μαστον συμβουλον
και σοφον αρχιτε
κτονα και συνετο¯
ακροατην· και ε
πιστησω νεανι
σκους αρχοντας
αυτων και εμπε
κται κυριευσου
σιν αυτων.
Και συμπεσειται ο
λαος ανος προς ανον
και ανος προς το¯
πλησιον αυτου·

προσκοψει το παι
διον προς τον πρε
σβυτην· ο ατιμος
προς τον εντιμο̄
οτι επιλημψετ͜
ανος του αδελφου
αυτου ἠ του οικι
ου του πρς αυτου
λεγων· ιματιον
εχεις αρχηγος ημω̄
γενου· και το βρω
μα το εμον υπο σε 10
εστω· και αποκρι
θεις ερει εν τη ημε
ρα εκεινη· ουκ εσο
μαι σου αρχηγος·
ου γαρ εστιν εν τω
οικω μου αρτος ου
δε ιματιον· ουκ ε
σομαι αρχηγος του
λαου τουτου.
Οτι ανειται ιλημ κ͜
η ιουδαια συμπε
πτωκεν· και αι
γλωσσαι αυτων
μετα ανο . . . . .
προς κν . . . . .
τες διοτι . . . . .
πεινωθη η δ . . .
αυτων· και η α . . . .
νη του προσωπ . . .
αυτων αντεστη
αυτοις την δε α
μαρτιαν αυτων
ὡς σοδομων ανηγ
γειλαν και ενε
φανησαν.
Ουαι τη ψυχη αυτω̄
οτι βεβουλοντ͜
βουλην πονηρᾱ
καθ εαυτων ειπο̄
τες δησωμεν το̄
δικαιον οτι δυσχρη
στος ημιν εστιν.
Τοινυν τα γενημα
τα των εργων αυ
των φαγονται
Ουαι τω ανομω πο
νηρα κατα τα εργα
των χειρων αυτου

✠ ΗΣΑΙΑΣ ✠

. . . . . ται αυτω
. . . . . πρακτορες
. . . . . αμωντ~
. . . και οι απαιτου¯
. . . κυριευσουσιν ημω¯
. . . ος μου οι μακαριζο¯
τες υμας πλανωσι¯
υμας και τον τριβο¯
των ποδων υμω¯
ταρασσουσιν.
Αλλα νυν καταστη
σεται εις κρισιν κ̅ς
και στησει εις κρι
σιν τον λαον αυτου.
Αυτος κ̅ς εις κρισιν
ηξει μετα των πρεσ
βυτερων του λαου
και μετα των αρ
χοντων αυτου.
Υμεις δε τι ενεπυ
ρισατε τον αμπελω
να μου και η αρπαγη
του πτωχου εν τοις
οικοις υμων· τι υ
μεις αδικειτε το¯

λαον μου . . . .
σωπον των πτωχω¯
καταισχυν . . .
Ταδε λεγει κ̅ς ανθ ω¯
υψωθησαν αι θυγα
τερες σιων· και επο
ρευθησαν υψηλω
τραχηλω και νευ
μασιν οφθαλμω¯
και τη πορεια τω¯
ποδων αμα συρου
σαι τους χιτωνας
και τοις ποσιν αμα
πεζουσαι· και ταπει
νωσει ο θ̅ς αρχουσας
θυγατερας σιων·
και αποκαλυψει το
σχημα αυτων εν
τη ημερα εκεινη.
Και αφελει κ̅ς την
δοξαν του ιματι
σμου αυτων και
τον κοσμον αυτω¯
και τα εμπλοκια
και τους κοσυμβους

✠ ΗΣΑΙΑΣ ✠ ΙΑ

και τους μηνισκους
και το καθεμα· και
τον κοσμον του προ
σωπου αυτων· και
την συνθεσιν του
κοσμου της δοξης
και τους χλιδωνας
και τα ψελια και το
εμπλοκιον· και τους
δακτυλιους· και τα
περιδεξια· και τα
ενωτια· και τα πε
ριπορφυρα· και τα
μεσοπορφυρα· κ̃
τα επιβληματα
κατα την οικιαν
και τα διαφανη
λακωνικα· και τα
βυσσινα και τα υ
ακινθινα· και τα
κοκκινα και τη̄
βυσσον συν χρυ
σιω και υακινθω
συνκαθυφασμε
να· και θεριστρα

κατακλειστα· και
εσται αντι οσμης
ευωδε . . κονιορτος
και αντι ζωνης
σχοινιω ζωση· κ̃
αντι του κοσμου
της κεφαλης του
χρυσιου φαλακρω
μα εξεις δια τα εργα
σου και αντι του
χιτωνος του μεσο
πορφυρου περιζω
ση σακκον· και ο υι
ος σου ο καλλιστος
ὃν αγαπᾶς μαχαιρα
πεσειται· και οι ισ
χυοντες υμων μα
χαιρα πεσουνται
και ταπεινωθησο̄
ται και πενθησου
σιν ἁι θηκαι του
κοσμου υμων κ̃
καταλειφθηση
μονη και εις την
γην εδαφισθηση.

Και επιλημψονται
επτα γυναικες ανου
ν.... . . ουσαι τον αρτον
ημων φαγομεθα
και τα ιματια ημω¯
περιβαλομεθα· πλη¯
το ονομα το σον κε
κλησθω εφ ημας
αφελε τον ονειδι
σμον ημων.
Τη δε ημερα εκεινη
επιλαμψει ο θς εν
βουλη μετα δοξης
επι της γης του υ
ψωσαι και δοξασαι
το καταλιφθεν του
ισλ· και εσται το υπο
λειφθεν εν σιων·
και το καταλειφθε¯
εν ιλημ αγιοι κλη
θησονται παντες
οι γραφεντες εις ζω
ην εν ιλημ.
Οτι εκπλυνει κς το
ρυπον των υιω¯
και των θυγατερω¯
σιων· και το αιμα
εκκαθαριει εκ με
σου αυτων εν πνι
κρισεως και πνι
καυσεως.
Και ηξει και εσται πας
τοπος του ορους σιω¯
και παντα τα περι
κυκλω αυτης σκι
ασι νεφελη ημερας·
και ως καπνου κ̣
ως φωτος πυρος και
ομενου νυκτος
παση τη δοξη σκε
πασθησεται· και
εσται εις σκιαν α
πο καυματος και
εν σκεπη και εν
αποκρυφω απο
σκληροτητος και
υετου.
Ασω δη τω ηγαπη
μενω ασμα του α
γαπητου τω αμπε
λωνι μου·

Αμπελων εγενηθη
τω ηγαπημενω
εν κερατι εν τοπω
πιονι· και φραγμο¯
περιεθηκα και εχα
ρακωσα· και εφυτευ
σα αμπελον σωρηχ' ιι
και ωκοδομησα πυρ
γον εμμεσω αυτου
και προληνιον ὠ
ρυξα εν αυτω και
εμεινα του ποιησαι
σταφυλην εποιη
σεν δε ακανθας.
Και νυν ανος του ι
ουδα και οι ενοικου¯
τες εν ιλημ κρι
νατε εν εμοι και
αναμεσον του αμ
πελωνος μου· τι
ποιησω ετι τω αμ
πελωνι μου και ου
κ εποιησα αυτω· δι
οτι εμεινα του ποι
ησαι σταφυλην
εποιησεν δε ακανθας.
Νυν δε αναγγελω υ
μιν τι ποιησω τω
αμπελωνι μου
αφελω τον φραγμο¯
αυτου και εσται εις
διαρπαγην και κα
θελω τον τοιχον
αυτου και εσται εις
καταπατημα· και
ανησω τον αμπε
λωνα μου και ου
μη τμηθη ουδε
μη σκαφη και α
ναβησεται επ αυτο¯
ως εις χερ. . . κα¯
θα· και ταις . . . φε
λαις εντελουμαι
του μη βρεξαι εις αυ
τον υετον.
Ο γαρ αμπελων κυ
σαβαωθ' οικος του
ισλ και ανος ιου
δα νεοφυ . . . .
πημενον . . . .

του ποιησαι κρισιν
εποιησεν δε ανομι
αν και ου δικαιοσυ
νην αλλα κραυγη̄
Ουαι οι συναπτοντες
οικιαν προς οικιᾱ
και αγρον προς αγρο̄
εγγιζοντες ινα του
πλησιον αφελων
ται τι μη οικησατε
μονοι επι της γης
ηκουσθη γαρ εις τα
ωτα κ̅υ̅ σαβαωθ ταυ
τα· εαν γαρ γενων
ται οικιαι πολλαι εις
ερη . . . . εσονται
μ . . . αι και καλαι
και ουκ εσονται ὁι·
ενοικουντες εν
αυταις· ου γαρ εργω̄
ται δεκα ζευγη βο 12
. . ν ποιησει κερα
. . . ν ἐν· και ο σπει
. . . . ταβας ἐξ
. . . . μετρα τρια·

Ουαι οι εγειρομενοι 13
το πρωϊ και το σικε
ρα διωκοντες οι μ^ε
νοντες το οψε ο γαρ
οινος αυτους συνκαυ
σει· μετα κιθαρας
και ψαλτηριου και
τυμπανων και
αυλων τον οινον
πινουσιν τα δε ερ
γα κ̅υ̅ ουκ εμβλεπου
σιν και τα εργα τω̄
χειρων αυτου ου
κατανοουσιν.
Τοινυν αιχμαλωτος
ο λαος μου εγενηθη
δια το μη ειδεναι
αυτους τον κ̅ν̅· κ~
πληθος εγενηθη
νεκρων δια λιμο̄
και διψαν υδατος
και επλατυνεν
ο αδης την ψυχη̄
αυτου και διηνοι
ξεν το στομα αυτου
του μη διαλει . . ε . . ν

Και καταβησονται οι
ενδοξοι και οι μεγα
λοι και οι πλουσιοι
και οι λοιμοι αυτης
και ταπεινωθησε
ται ανος και ατιμασ
θησεται ανηρ και οι
οφθαλμοι οι μ . . τε
ωροι ταπεινωθη
σονται· και υψωθη
σεται κς σαβαωθ ε¯
κριματι και ο θς ο α
γιος δοξασθησετ~
εν δικαιοσυνη.

Και βοσκηθησοντ~
οι διηρπασμενοι ως
ταυροι· και τας ερη
μους των απειλημ
μενων αρνες φα
γονται

Ουαι οι επισπωμενοι
τας αμαρτιας ως σχοι
νιω μακρω και ως
ζυγου ιμαντι δαμα
λεως τας ανομιας
οι λεγοντες το τα
χος εγγισατω α ποι
ησει ινα ιδωμεν
και ελθατω η βουλη
του αγιου ισλ ινα
γνωμεν.

Ουαι οι λεγοντες το
πονηρον καλον
και το καλον πονη
ρον· οι τιθεντες το
σκοτος φως και το
φως σκοτος· οι τι
θεντες το πικρον
γλυκυ και το γλυ
κυ πικρον.

Ουαι οι συνετοι εν ε
αυτοις και ενωπι
ον εαυτων επιστη
μονες

Ουαι οι ισχυοντες υ
μων . . . . . .
πινοντες . . . . . .
δυνασται . . . . . .
νυντες . . . . .
οι δ . . . . . .

ασεβη ενεκεν δω
ρων και το δικαιον
του δικαιου αιροντες
δια τουτο ον τροπο¯
καυθησεται καλαμη
υπο ανθρακος πυρος
και συνκαυθησετ~
υπο φλογος ανειμε
νης η ριζα αυτων
ως χνους εσται και το
ανθος αυτων ως κο
νιορτος αναβησεται
ου γαρ ηθελησαν το¯
νομον κυ σαβαωθ
και το λογιον του αγι
ου ισλ παρωξυναν
και εθυμωθη οργη
κς σαβαωθ επι τον
λαον αυτου και επε
βαλεν την χειρα αυ
. . . επ αυτους και ε
. . . ξεν αυτους κ~
. . . υνθη τα ορη
. . . . τα θνη
. . . . ως κο

πρια μεσον οδου· εν
πασιν τουτοις ουκ α
πεστραφη ο θυμος
αλλ ετι η χειρ υψηλη
Τοιγαρουν αρει συσση
μον εν τοις εθνεσι¯
τοις μακραν και συ
ριει αυτους απ ακρου
της γης και ιδου τα
χυ κουφως ερχοντ~
ου πινασουσιν ουδε
κοπιασουσιν ουδε
νυσταξουσιν ουδε
κοιμηθησονται
ουδε λυσουσιν τας ζω
νας απο της οσφυος
αυτων· ουδε μη ραγω
σιν οι ιμαντες τω¯
υποδηματων αυτω¯.
ων τα βελη οξεια εστι¯
και τα τοξα αυτων
εντεταμενα οι πο
δες των ιππων αυ
των . . στερεα πετρα
ελογησθησαν· οι τροχοι

των αρματων αυτω¯
ως καταιγις· ορμω
σιν ως λεοντες και
παρεστησαν ὡς σκυ
μνοι λεοντος· και
επιλημψεται και
βοησεται ως θηριο¯
και εκβαλει και ου
κ εσται ο ρυομενος
αυτους και βοησετ..
δ.. αυτους εν τη η
μερα εκεινη ὡς φω
νη θαλασσης κυμαι
νουσης και εμβλε
ψονται εις τον ουνο¯
ανω και εις την γη¯
και ιδου σκοτος σκλη
ρον εν τη απορια αυτω¯
Και εγενετο του ενι 14
αυτου, ὁῦ, απεθανε¯
οζειας ὁ βασιλευς ει
δον τον κ̄ν̄ καθη
μενον επι θρονου
υψηλου και επηρ
μενου· και πληρης

ο οικος της δοξης
αυτου· και σεραφιμ
ιστηκεισαν κυκλω
αυτου· ἑξ πτερυγες
τω ενι και εξ πτερυ
γες τω ενι και ταις
μεν δυσιν κατεκα
λυπτον το προσω 15
πον και ταις δυσι¯
κατεκαλυπτον τους
ποδας και ταις δυσι¯
επεταντο· και εκε
κραγον ἑτερος προς
τον ετερον και ελε
γον αγιος αγιος αγιος
κ̄ς̄ σαβαωθ πληρης
πασα η γη της δοξης
αυτου
Και επηρθη το υπερ
θυρον απο της φω
νης ης εκεκραγο¯
και ο οικος επλησθη
καπνου· και ειπα
ω̄, ταλας εγω οτι κα
τανενυγμαι οτι

✠ ΗΣΑΙΑΣ ✠

ανος ων και ακαθαρ
τα χειλη εχων εμμε
σω λαου ακαθαρτα
χειλη εχοντος εγω
οικω και τον βασιλεα
κν σαβαωθ ειδον τοις
οφθαλμοις μου. 16
Και απεσταλη προς με
ἑν των σεραφιμ κ~
εν τη χειρι εχον αν
θρακα· ὁν τη λαβιδι
ελαβεν απο του θυσι
ασ͞τηριου και ηψατο
του στομα͞τος μου κ~
ειπεν· ιδου ηψατο
τουτο των χειλεω¯
σου. και αφελει τας
ανομιας σου και τας
αμαρτιας σου περικα
θαριει· και ηκουσα
της φωνης κυ λεγο¯
τος· τινα αποστει
λω και τις πορευσετ~
προς τον λαον του
τον και ειπα ιδου

εγω ειμι αποσ͞τειλον με.
Και ειπεν πορευθητι
προς τον λαον τουτο¯
και ειπον τω λαω του
τω ακοη ακουσητε
και ου μη συνητε
και βλεποντες βλεψε
ται και ου μη ιδητε
επαχυνθη γαρ η καρ
δια του λαου τουτου
και τοις ωσιν αυτω¯
βαρεως ηκουσαν·
και τους οφθαλμους ε
καμμυσαν· μη πο
τε ιδωσιν τοις οφθαλ
μοις και τοις ωσιν
αυτων ακουσωσιν
και τη καρδια συνω
σιν και επιστρεψω
σιν και ιασομαι αυτους 17
Και ειπα εως ποτε κε.
Και ειπεν εως αν ερη
. . . . . σιν πολεις
παρα το μη κατοικει
σθαι και οικοι παρα

✠ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ✠

το μη ειναι ανους κ~
η γη καταλιφθησε
ται ερημος.
Και μετα ταυτα μακρυ
νει ο θς τους ανους
και οι καταλιφθεν
τες πληθυνθησον
ται επι της γης· και ε
τ . . . π αυlης εστιν το
επιδεκατον και πα 18
λιν εστιν εις προνο
μην ως τερεβινθος
και ως βαλανος οτα-
εκπεση εκ της θη
κης αυτης.
Και εγενεlo εν ταις η
μεραις αχαζ' του ιωα
θαμ' του υιου οζιου
βασιλεως ιουδα ανε
βη ραασσων βασιλευς
αραμ και φακες υι 19
ος ρομελιου βασιλευς
ισλ επι ιλημ πολε
μησαι αυτην και ουκ η
δυνηθησαν πολι

ορκησαι αυτην.
Και ανηγγελη εις το-
οικον δαδ λεγοντες
συνεφωνησεν α
ραμ προς τον εφραιμ
και εξεσlη ή ψυχη
αυτου και η ψυχη
του λαου αυτου· ον
τροπον εν δρυμω
ξυλον υπο πνς σα 20
λευθη.
Και ειπεν κς προς ησα
ϊαν εξελθε εις συνα-
τησιν αχαζ' συ και ο
καταλιφθις ιασουβ'
ο υιος σου προς τη-
κολυμβηθραν της
ανω οδου το αγρου
του γναφεως· και ε
ρεις αυτω· φυλαξαι
του ισυχασαι και
μη φοβου· μηδε
ψυχη σου ασθενειτω
απο των δυο ξυλω-
των δαλων των

καπνιζομενων
τουτων· οταν γαρ
οργη του θυμου μου
γενηται παλιν ια
σομαι.
Και ο υιος αραμ κ͂
ο υιος του ρομελιου
οτι εβουλευσαντο
βουλην πονηραν
περι σου λεγοντες·
αναβησομεθα εις τη̄
ιουδαιαν και συλλα
λησαντες αυτοις
αποστρεψωμεν αυ
τους προς ημας κ͂
βασιλευσομεν αυ
τοις τον υιον ταβεηλ.
Ταδε λεγει κ̅ς̅ σαβαωθ'
ου μη εμμεινη η
βουλη αυτη ουδε εστ͂
αλλ ἡ κεφαλη αραμ
δαμασκος αλλ' ετι
εξηκοντα και πε̄
τε ετων εκλειψει
η βασιλεια εφραιμ 21

απο λαου· και η κεφα
λη εφραιμ' σομορω̄
και η κεφαλη σομο
ρων υιος του ρομε
λιου και εαν μη πισ
τευσητε ουδε μη
συνητε. 22
Και προσεθετο κ̅ς̅ λα
λησαι τω αχαζ' λεγω̄
αιτησαι σεαυ̅τω̅ ση
μειον παρα κ̅υ̅ θ̅υ̅
σου εις βαθος ἡ ἐις
υψος.
Και ειπεν αχαζ' ου μη
αιτησω ουδ' ου μη
πειρασω κ̅ν̅.
Και ειπεν· ακουσατε
δη οικος δ̅α̅δ̅ μη
μικρον υμιν αγω
να παρεχειν α̅ν̅ο̅ι̅ς̅·
και πως κ̅ω̅ προσε
χεται αγωνα· δια του
το κ̅ς̅ αυτος δωσει
υμιν σημειον.
Ιδου η παρθενος, εν

γαστρι λημψεται κ͂
τεξεται υιον και κα
λεσ . . . . ν το ονομα
αυτου εμμανουηλ
βουτυρον και μελι
φαγεται· πρινη γνω
ναι αυτον η προελε
σθαι πονηρ . . . εκ
λεξεται το αγαθον·
διότι πρινη γνω
ναι το παιδιον αγα
θὸν η κακον απι
θει πονηρια τοῦ ἐκ
λεξασθαι το αγαθο‾
και καταλειφθη
σεται η γη ην συ φο
βη απο προσωπου
των δυο βασιλεω‾
αλλ επαξει ο θ̅ς επι
σε και επι τον λαο‾
σου και επι τον οι
κον του π̅ρ̅ς σου
ημερας αῗ ουπω η
κασιν ἀφ ἧς ημε
ρας αφειλεν εφραιμ

απο ιουδα τον βασι
λεα των ασσυριω‾.
Και εσται εν τη ημε
ρα εκεινη συριει 23
κ̅ς μυιας ο κυριευ
ει μερος ποταμου
αιγυπτου· και τη
μελισση, ἣ εστιν 24
εν χωρα ασσυριω‾
και εξελευσονται
παντες και αναπαυ
σονται εν ταις φα
ραγξιν της χωρας
και εν ταις τρωγλαις
των πετρων κ͂
εις τα σπηλαια κ͂
εις πασαν ραγαδα
και εν παντι ξυλω
Εν τη ημερα εκει
νη ξυρησει κ̅ς τω
ξυρῶ τω μεμεθυσ 25
μενω περαν του πο
ταμου βασιλεως ασ
συριων την κεφα
λην και τας τρι . . .

των ποδων και το-
πωγωνα αφελει.
Και εσται εν τη ημερα
εκεινη θρεψει ανος
δαμαλιν βοων και
δυο προβαλα· και εστ~
απο του πλειστον ποι
ειν γαλα βουτυρον
και μελι φαγεται πας
ο καταλιφθεις επι
της γης.
Και εσλαι . . . τη . . με
ρα εκεινη πας τοπος
ου εαν ωσιν χιλιαι 26
αμπελοι χιλιων σι
κλων εις χερσον . .
σονται και εις ακα-
θαν μετα βελους κ~
τοξευματος εισελευ
σονται εκ . . . οτι χερ
σο . . και ακανθα εστ~
πασα η γη και παν . . .
ος αροτρ . . . .
ροτρι . . θησεται . . .
. . . .

φοβος· εσται γαρ απο
της χερσου και ακα-
θης εις βοσκ . . . . . προ
βατου και καταπα
τημα βοος.
Και ειπεν κς προς με
λαβε σεαυτω τομο-
καινου μεγαλου κ~
γραψον εις αυτον γρα
φιδι ανου του οξεως
προνομην ποιη
σαι σκυλων παρεστι-
γαρ και μαρτυρας μοι
ποιησον πιστους
ανους τον ουριαν κ~
τον ζαχ . . . . υ . . . ν
βαραχι . . . και προσ
ηλ . . . προς την προ
φη . . . . . . και εν γασ
τρι . . . . ετε
κε . . . υ . . ν . . . . . .
. . . . εν . . . . . κα
λεσον το ονομ . . . αυ
του ταχεως σκυλευ
σον ο . . . . προνομευ
σον·

27

διοτι πρινη γνω
ναι το παιδιον κα
λειν πρα η μρα λημ
ψεται δυναμιν δα
μασκου και τα σκυ
λα σαμαρειας εναν
τι βασιλεως ασσυριω¯
Και προσεθετο κς λα
λησαι μοι οτι δια
το μη βουλεσθαι το¯
λαον τουτον το υ
δωρ του σιλωαμ
το πορευομενον
ησυχει . . λα βου
λεσθαι εχει . . . . . ν
ρα . . σων και τον
υιον του ρομελιου
βασιλεα. . . . ω . . .
Δια τουτο ιδου αναγει
κς εφ᾽ υμας το υδωρ
του ποταμου το ι
σχυρον και το πο
λυ τον βασιλεα τω¯
ασσυριων και πα
σα . . . ην δοξαν

αυτου· και αναβη
σεται επι πασαν
φαραγγα υμων·
και περιπατησει
επι παν τειχος υ
μων και αφελει α
πο της ιουδαιας
ανον ος δυνησετ͜
κεφαλην αραι η
δυνατον συντε
λεσασθαι τι και εστ͜
η παρεμβολη αυ
του ωστε πληρωσαι
το πλατος της χωρας.
Μεθ ημων ο θς γνω
τε εθνη και ηττασ
θε, επακουσατε εως
εσχατου της γης
ισχυκοτες ηττασ
θε . . αν γαρ παλιν
ισχυσητε παλ. . . .
ηττηθ . . . .
και ην α. . . . . . .
σησθε β . . . . . .
σκεδα . . . .

λογον· ον· εαν λαλη
σητε ου μη εμμει
νη οτι μεθ ημω‾
κς ο θς.
Ουτως λεγει κς τη
ισχυρα χειρι απει
θουσιν τη πορεια
της οδου του λαου
τουτου λεγοντες
μη ειπητε σκληρο‾
παν γαρ ο εαν ειπη
ο λαος ουτος σκλη
ρον εστιν· τον δε
φοβον αυτου ου μη
φοβηθητε ουδε
μη ταραχθητε
κν αυτον αγιασατε
και αυτος εσται
σου φοβος και εα‾
επ αυτω πεποιθως
. . . ς εσται σοι εις αγι
. . . . . ι ουχ ως
. . . . . οσκομμα
. . . . . . τησεσθε
. . . . . ως πετρας

πτωμαΐι· ο δε οικος
ιακωβ' εν παγιδι
και εν κοιλασμα
τι ενκαθημεν . . .
εν ιλημ.
Δια τουτο αδυνατη
σουσιν εν αυτοις
πολλοι και πεσου‾
ται και συντριβη
σονται και εγγι
ουσιν και αλωσο‾
ται ανοι εν ασφα
λεια· τοτε φα 28
νεροι εσονται οι
σφραγιζομενοι
τον νομον του
μη μαθειν· και
ερει μενω τον θν
τον αποστρεψαν
τα το προσωπο‾
αυτου απο του οι
κου ιακωβ και
πεποιθως εσομαι
επ αυτω.
Ιδου εγω και τα παι
δια

ἁ μοι, εδωκεν ο θ̅ς̅·
και εσται εις σημεια
και τερατα εν τω
ισ̅λ̅ παρα κ̅υ̅ σαβαωθ
ος κατοικει εν τω
ορει σιων.
Και ἐαν ειπωσιν προς
υμας ζ(η)ησατε τους
απο της γης φωνου-
τας και τους ενγασ
τριμυθους τους
κενολογουντας
οἱ εκ της κοιλιας
φωνουσιν ουκ ε
θνος προς τον θ̅ν̅,
αυτου· τι εκζητου
σιν περι των ζω-
των τους νεκρους·
νομον γαρ εις βοη
θειαν εδωκεν ινα
ειπωσιν ουχ' ὡς
το ρημα τουτο
περι ου ουκ εστι-
δωρα δουναι πε
ρι αυτου και ηξει

εφ υμας σκληρα
λιμος και εσται ὡς
αν, πινασητε λυπη
θησεσθε· και κακως
ερειτε τον αρχοντα
και τα πατρια και
αναβλεψονται εις
τον ο̅υ̅ν̅ον ανω
και εις την γην
κατω εμβλεψονται
και ιδου θλιψις και
στενοχωρια και σκο
τος απορια στενη
και σκοτος ωστε
μη βλεπειν· και
ουκ απορηθησεται
ο εν στενοχωρια
ων, εως καιρου.
Τουτο πρωτον τα
χυ ποιει χωρα ζα
βουλων ἡ γη νε
φθαλειμ' και λοι
ποι οι την παραλια-
και περαν του ιορ
δανου γαλιλαια τω-
εθνων.

ο λαος ο πορευομε
νος εν σκοτι ειδε
τε φως μεγα οι κα
τοικουντες εν χω
ρα και σκια θανατου
φως λαμψει εφ υ
μας· το πλειστον
του λαου ο κατηγα
γες εν ευφροσυ
νη σου και ευφρα¯
θησονται ενω
πιο . . . . οι ευ
φραινομενοι εν
αμητω, και ον
τροπον οι διαιρου
μενοι σκυλα δι
οτι αφηρηται ο
ζυγος ο επ αυτω¯
κειμενος· και η
ραβδος η επι του
τραχηλου αυτω¯
την γαρ ραβδο¯
των απαιτουν
τ . . . . εσκεδα
σεν ως εν τη η
μερα τη επι μα
διαμ οτι πασαν
στολην επισυνη
γμενην δολω
και ιματιον με
τα καλαλλαγης α
ποτισουσιν και
θελησουσιν . . ι ε
γενηθησαν πυ
ρικαυστοι οτι
παιδιον εγεννη
θη ημιν υιος και
εδοθη ημιν, ου
ἡ αρχη επι του
ωμου αυτου·
και καλειται το
ονομα αυτου με
γαλης βουλης αγ
γελος.

Εγω γαρ αξω ειρηνη¯
επι τους αρχοντας
και υγιαν αυτω
μεγαλη η αρχη αυλου
και της ειρηνης
αυτου ουκ εσλιν οριο¯

✠ ΗΣΑΙΑΣ ✠ ⊲ΙΒ⊳

επι τον θρονον
δαδ και επι την
βασιλειαν αυτου
κατορθωσαι αυτη¯
και αντιλαβεσθαι
εν δικαιοσυνη
και εν κριματι απο
του νυν και εως
του αιωνος ο ζη
λος κυ σαβαωθ ποι
ησει ταυτα.
Λογον απεστειλεν
κς επι ιακωβ' και
ηλθεν επι ιηλ και
γνωσονται πας
ο λαος του εφραιμ
και οι ενκαθημε
νοι εν σαμαρεια
εν υβρι και εν υψι
λη καρδια λεγον
τες πληνθοι
πεπτωκασιν
αλλα δευτε λαξευ
σωμεν λιθους
και εκκοψωμε¯
συκαμινους και
κεδρον· και οικο
δομησωμεν ε
αυτοις πυργον
και ραξει ο θς τους
επανιστανομε
νους επ ορος σιω¯
επ αυτον και τους
εχθρους διασκεδα
σει συριαν αφηλι
ου ανατολων και
τους ελληνας
αφηλιου δυσμω¯
τους κατεσθιον
τας τον ισλ ολω
τω στοματι· επι
πασι τουτοις ου
κ απεστραφη ο
θυμος αλλ ετι
ἡ χειρ υψηλη.
Και ο λαος ουκ απε
στραφη εως ε
πληγη και το¯
κν ουκ εζητη
σαν.

Και αφειλεν κ̅ς̅ α
πο ιη̅λ̅ κεφαλη¯
και ουραν· μεγα¯
και μικρον εν
μια ημερα· πρε
σβυτην και τους
τα προσωπα θαυ
μαζοντας αυτη
η αρχη και προφη
την διδασκον
τα ανομα ουτος
η ουρα· και εσον
ται οι μακαριζο¯
τες τον λαον του
τον πλανωντ. . .
και πλανωσιν
οπως καταπιω
σιν αυτους.
Δια τουτο επι τους
νεανισκους αυ
των ουκ ευφραν
θησεται ο θ̅ς̅ και
τους ορφανους
αυτων και τας
. . ηρας αυτων

ουκ ελεησει.
οτι παντες ανο
μοι και πονηροι
και παν, στομα
λαλει αδικα.
Επι πασι τουτοις
ουκ απεστραφη
ὁ θυμος· αλλ ετι
ἡ χειρ υψηλη.
Και καυθησεται
ως πυρ η ανομια
και ὡς αγρωστις
ξηρα βρωθησετ~
υπο πυρος· και
καυθησεται εν
τοις δαδεσιν του
δρυμου· και συ¯
καταφαγεται
τα κυκλω των
βουνων παντα
δια θυμον οργης
κ̅υ̅ συνκεκαυται
η γη ολη και . .
σται ο λαος ὡ . . .
πο πυρος κατα 29

τον μεγαν τον
αρχοντα των ασ
συριων και ε
πι το υψος της
δοξης των οφθαλ
μων αυτου ει
πεν γαρ τη ισχυι
ποιησω και τη
σοφια της συνε
σεως αφελῶ ορια
εθνων και τη-
ισχυν αυτων
προνομευσω κ͂
σεισω πολεις κα
τοικουμενας
και την οικου
μενην ολην κα
ταλημψομαι τη
χειρι ὡς νοσσια-
και ως καταλελιμ
μενα ωα αρω· κ͂
ουκ εστιν ος δια
φευξεται με, ἢ
αντειπη μοι.

Μη δοξα . . . . . .
αξινη . . . . . .
κοπτον . . . . . .
τη η υψ . . . . .
ται πριω . . . . .
του ελκον . . . .
την ωσαυτως
εαν τις αρη ραβδο-
η ξυλον και . . . .
ουτως αλλα αποστε
λει κ̅ς̅ σαβαωθ εις
την σην τιμη-
ατιμιαν· και εις
την σην δοξαν
πυρ καιομενον
καυθησεται.
Και εσται το φως του
ι̅η̅λ̅ εις πυρ και α
γιασει αυτον εν
πυρι καιομενω
και φαγεται ωσ
ει χορτον την υ
λην.
Τη ημερα εκεινη

. . . . εσθησεται
. . . . και αι βου
. . . . οι δρομοι
. . . ατα φαγετ~
. . . ψυχης εως σαρ
. . ων και εσται
ο φευγων ως ο̊
φευγων απο φλο
γος καιομενης
και οι καταλιφθε̄
τες απ αυτων εσο̄
ται αριθμος και
παιδιον γραψει
αυτους.
Και εσται τη ημε
ρα εκεινη ουκ
ετι προσθεθησετ~
το καταλιφθεν
του ι̅η̅λ̅ και οι σω
θεντες του ιακωβ'
ουκετι μη πε
ποιθοτες ωσιν
επι τους αδικη
σαντας αυτους,

αλλ' εσονται πεποι
θοτες επι τον θ̅ν̅
τον αγιον του ι̅η̅λ̅
τη αληθεια· και
εσται το καταλιφθε̄
του ιακωβ' επι
λαον ισχυοντα·
και εαν γενηται
ο λαος ι̅η̅λ̅ ως η αμ
μος της θαλασσης
το καταλιμμα αυ
των σωθησεται·
λογον γαρ συντε
λων και συντε
μνων εν δικ~
οσυνη οτι λογο̄
συντετμημε
νον ποιησει ο θ̅ς̅
εν τη οικουμε
νη ολη.
Δια τουτο ταδε λεγει
κ̅ς̅ ο θ̅ς̅ σαβαωθ'
μη φοβου ο λαος
μου οι κατοικοῡ

και εσται διοδος
τω καταλιφθεν
τι μου λαω εν αιγυ
πτω και εσται τω
ιηλ· ὡς ἡ ημερα οτε
εξηλθεν εκ γης
αιγυπτου.
Και ερεις εν τη η
μερα εκεινη ευ
λογησω σε κε οτι
ωργισθης μοι κ̃
απεστρεψας τον
θυμον σου και η
λεησας με· ιδου ο
θς μου σηρ μου·
πεποιθως εσομ̃
επ αυτω και ου φο
βηθησομαι· διοτι
η δοξα μου και η
αινεσις μου κς κ̃
εγενετο μοι εις
σριαν· και αντλι
σατε υδωρ μετ' ευ
φροσυνης εκ τω̄

πηγων. . . . . .
ριου· κα . . . .
τη ημερ . . . . .
υμνειτ . . . . .
τε το ονομα αυτου
αναγγειλατε εν τοις
εθνεσιν τα ενδο
ξα αυτου· μιμνισ
κεσθε οτι υψωθη
το ονομα κυ υμ . .
σατε το ονομα κυ
οτι υψηλα εποι
ησεν· αναγγειλα
τε ταυτα εν παση
τη γη· αγαλλιασθε
και ευφραινεσ
θε οι κατοικουν
τες εν σιων· οτι
υψωθη ο αγιος του
ιηλ εμμεσω σου.

ΟΡ 31

ΣΑΙΑΣ . . ΟΣ ΑΜ. . . .

. . . . ΒΑΒΥΛΩΝΟ . . .

Επ ορους πεδινου

. . . . ημειον
. . . . . τε την φω
. . . . των μη
. . . θε παρακα
λειτε τη χειρι α
νοιξατε οι αρχον
τες εγω συντασσω·
εγω αγω αυτους
ηγιασμενοι εισι¯.
και εγω αγω αυτους·
γιγαντες ερχον
ται πληρωσαι το¯
θυμον μου χαι
ροντες αμα και οι
βριζοντες.
Φωνη εθνων πολ
λων επι των ο
ορεων· ομοια ε
θνων πολλων
φωνη βασιλεω¯
και εθνων συ
νηγμενων· κς
σαβαωθ εντελαλ
ται εθνει οπλομα
χω

32

ερχεσθαι εκ γης
πορρωθεν απ
ακρου θεμελιου
του ουνου κς·
και οι οπλομαχοι
αυτου καταφθι
ραι την οικου
μενην ολην.
Ολολυζετε. εγγυς
γαρ η ημερα κυ
και συντριβη
παρα του θυ ηξει·
δια τουτο πασα
χειρ εκλυθησε
ται· και πασα ψυ
χη ανου διλια
σει· και ταραχθη
σονται οι πρεσ
βεις· και ωδει
νες αυτους εξου
σιν ως γυναικος
τικτουσης κ.
συμφορασουσι¯
ετερος προς τον ετε
ρο¯

33

ον τροπον κατε
στρεψεν ο θς̅· σο
δομα και γομορ
ρα ου κατοικη
θησεται εις τον
αιωνα χρονον
ουδε μη εισελ
θωσιν εις αυτη̅·
αραβες· ουδε ποι
μαινες ου μη 34
αναπαυσονται
εν αυτη· και α
ναπαυσονται
εκει θηρια· και εμ
πλησθησονται
αι οικιαι ηχου·
και αναπαυσον
ται εκει σιρηνες
και δαιμονια ε
κει ορχησονται
και ονοκενταυ
ροι εκει κατοικη
σουσιν· και νοσ
σοποιυσωσιν , . .
χινοι εν τοις οικοις

αυτων· ταχυ
ερχεται και ου
χρονιει· και ελε
ησει κς̅ τον ια
κωβ' και εκλε
ξεται ετι τον
ισλ̅' και αναπαυ
σονται επι της
γης αυτων· και
ὁ γειωρας προστε
θησεται προς αυ
τους· και προστε
θησεται προς το̅
οικον ιακωβ'
και λημψονται
αυτους εθνη·
και εισαξουσιν
εις τον τοπον
αυτων· και κα
τακληρονομη
σουσιν· και
πληθυνθησον
ται επι της γης
του θ̅υ εις δ . . υ
λους και δ . . . .

✠ ΗΣΑΙΑΣ ✠

και εσονται αιχμα
λωτοι οἱ αιχμα
λωτευσαντες
αυτους· και κυ
ριευθησονται
οἱ κυριευσαν
τες αυτων.
Και εσται τη ἡμε
ρα εκεινη· ανα
παυσει σε ὁ θ̅ς̅
της οδυνης
και του θυμου
σου εκ της δου
λειας της σκλη
ρας, ἡς, εδουλευ
σας αυτοις.
Και ληψη τον
θρηνον τουτο-
επι τον βασιλεα
βαβυλωνος· και
ερεις εν τη ημε
ρα εκεινη πως
αναπεπαυται
. . . παιτων και
. . . . πεπαυται

ὁ επισπουδα
στης· συνετρι
ψεν ο θ̅ς̅ τον
ζυγον των α
μαρτωλων·
τον ζυγον τω-
αρχοντων· πα
ταξας εθνος
θυμω πληγη
ανιατω· παιον
εθνος πληγην
θυμου· ἡ ουκ ε
φεισατο· ανε
παυσατο πεποι 35
θως· πασα η γη βοα
μετ ευφροσυ
νης· και τα ξυλα
του λιβανου ευ
φρανθησαν επι
σοι και η κεδρος
του λιβανου αφ ου
συ κεκοιμησαι
ουκ ανεβη ο κο
πτων ἡμας.
Ὁ αδης κατωθεν

επικρανθη συν
αντισας σοι· συν
ηγερθησαν σοι πα¯
τες οι γιγαντες
οι αρξαντες της γη..
ὁι εγειραντες ἐ
κ των θρονων
αυτων παντας
βασιλεις εθνων·
παντες αποκριθη
σονται και ερουσιν
σοι· και σύ εαλως,
ωσπερ και ημεις·
εν ημιν δε κατε
λογισθης· κατεβη
εις αδου η δοξα σου
ἡ πολλη ευφρο
συνη σου· υποκα
τω σου στρωσουσι¯
σηψιν· και το κα
τα καλυμ 36
μα σου σκωληξ.
Πως εξεπεσεν, ε
κ του ουνου ο εω
σφορος· ο πρωϊ, ανα

τελλων· συνετρι
βη επι την γην
ὁ αποστελλων προς
παντα τα εθνη.
Συ δε ειπας εν τη δια
νοια σου εις τον ουνον
αναβησομαι· επανω
των αστρων του
ουνου θησω τον θρο
νον μου· καθιῶ
εν ορει υψηλω· επι
τα ορη τα υψηλα τα
προς βορραν· αναβη
σομαι επανω των
νεφελῶν· εσομαι
ομοιος τω υψιστω.
Νυν δε, εις αδην κατα
βηση και εις τα θεμε
λια της γης· ὁι ιδον
τες σε θαυμασουσι¯
επι σοι και ερουσιν·
ουτος ὁ ανος ὁ παρο
ξυνων την γην
σειων . . . α . . . ι . . . εις . . ὁ . .
την οικουμε . . . . .

ὁλην ερημον και τας
πολεις αυτου καθει
λεν τους εν επαγω
γη ουκ ελυσεν.
Παντες ὁι βασιλεις τω̄
εθνων εκοιμηθη
σαν εν τιμη αν . . .
εν τω οικω αυτου.
Συ δε ριφηση εν τοις
εθνεσιν ὡς νεκρος
εβδελυγμενος μετα
πολλων τεθνηκο
των εκκεκεντη
μενων μαχαιρες
καταβαινοντων
εις αδην· ον τροπο̄
ιματιον εν αιματι
πεφυρμενον ου
κ εσται καθαρον ὁυ
τως ουδε συ εση κα
θαρος· διοτι την γη̄
μου απωλεσας και το̄
λαον μου απεκτει
. . ας ου μη μεινης
. . . ον αιωνα χρονο̄

Σπερμα πονηρον·
ετοιμασον τα τεκνα
σου σφαγηναι ταις
αμαρτιαις του πρς σου
ινα μη αναστωσῑ
και την γην κληρο
νομησουσιν και εμ
πλησωσιν την γη̄
πολεμων· και επα
ναστησομαι αυτοις
λεγει κς σαβαωθ και
απολω αυτων ονομα
και καταλειμμα και
σπερμα· ταδε λεγει
κς και θησω την βα
βυλωνιαν ερημον
ωστε κατοικειν
εχινους και εσται
εις ουθεν· και θη
σω αυτην πηλου
βαραθρον εις απωλειᾱ.
Ταδε λεγει κς σαβαωθ'
ον τροπον ειρηκα
ουτως εσται· και ον
τροπον βεβουλευμαι

ουτως μενει του απω
λεσαι τους ασσυριους
απο της γης της εμη . .
και απο των ορεων
μου και εσονται εις
καταπατημα και
αφαιρεθησεται απ αυ
των ο ζυγος αυτω¯.
και το κυδος αυτω¯
απο των ωμων αυ
των αφαιρεθησεται.
῾Αυτη η βουλη ἡν βε
βουλευται κ̅ς επι τη¯
οικουμενην ολη¯
και αυτη ἡ χειρ᾽ ἡ υ
ψηλη επι παντα τα
εθνη της οικουμε
νης· ἁ γαρ ὁ θ̅ς ο αγιος
βεβουλευται τις δια
σκεδασει· και την
χειρα την υψηλη¯
τις αποστρεψει·
. ͂ . . . . . ′ . 37
. . . . ′ . . .
. . . .
◂ ͂ . . . . . ′ . . ▸

Μη ευφρανθειητε
παντες οι αλλοφυλοι
συνετριβη γαρ ο ζυ
γος του παιοντος υ
μας· εκ γαρ σπερμα
τος οφεων εξελευσε
ται εγγονα ασπιδω¯
και τα εγγονα αυτω¯
εξελευσονται οφεις
πετομενοι· και βο
σκηνθησονται πτω
χοι δι αυτου· πτωχοι
δε ανδρες επ ειρηνης
αναπαυσονται· ανε
λει δε λιμω το σπερμα
σου· και το καταλιμ
μα σου ανελει.
Ολολυζεται πυλαι πο
λεων· κεκραγετωσα¯
πολεις τεταραγμε
ναι ὁι αλλοφυλοι πα¯
τες οτι καπνος απο
βορρα ερχεται και ου
κ εστιν του ει . . . . .
τι αποκριθη . . . . .

βασιλεις εθνων οτι
κ̅ς εθεμελιωσεν σιω̅
και δι αυτου σωθησο̅
ται οι ταπεινοι του λαου
. . . . 38
. . . .
Νυκτος απολειται ἡ
μωαβιτις· νυκτος
γαρ απολειται το τει
χος της μωαβιτιδος
λυπεισθαι εν εαυτοις
απολειται γαρ λεβη
δων· ου ὁ βωμος υμω̅
εκει αναβησεσθαι
κλεειν· επι ναβαυ
της μωαβιτιδος ολο
λυζεται· επι πασης
κεφαλης φαλακρω
μα παντες βραχιο
νες κατατετμημε
νοι· εν ταις πλατειαις
αυτης περζωσασθαι
σακκους και κοπτε
. . . . . πι των δωμα
. . . . . αυτης και εν

ταις ρυμαις αυτης πα̅
τες ολολυζεται μετα 39
κλαυθμου οτι κεκρα
γεν εσεβων και ελα
λησεν εως ιασσα ηκου
σθη η φωνη αυτω̅.
Δια τουτο ἡ οσφυς της
μωαβιτιδος βοα ἡ
ψυχη αυτης γνωσεται·
η καρδια της μωαβι
τιδος βοα εν εαυτη
εως σηγωρ' δαμαλις
γαρ εστιν τριετης,
επι δε της αναβασε
ως της λουδοειμ'
προς σε κλαιοντες
αναβησονται τη ο
δω αρωνιειμ' βοα
συντριμμα και συ̅
σισμος· το υδωρ της
νεβηρειμ' ερημον
εσται και ο χορτος αυτης
εκλιψει· χορτος γαρ
χλωρος ουκ εσται· μη
και ουτως μελλει σωθη
ναι

επαξω γαρ επι την
φαραγγα αραβας και
λημψονται αυτην
συνηψεν γαρ η βοη
το οριον της μωαβι
τιδος της αγαλειμ·
και ολολυγμος αυτης
εως του φρεατος του
αιλειμ το δε υδωρ
το ρεμμων πλησθη
σεται αιματος· επαξω
γαρ' επι ρεμμων αρα
βας και αρω το σπερ
μα μωαβ' και αριηλ
και το καταλοιπον
αδαμα· αποστελω
ως ερπετα επι την γη¯.
Μη πετρα ερημος ε
στιν το ορος σειων
εση γαρ ως πετει
νου ανιπτ . . . νου
. . . . φ . . ρ . . . με
νος εση ἡ θυγατηρ
μωαβ'. επι ταδε αρνω¯
πλειονα βουλευου

ποιειτε σκεπην πεν
θους αυτης διαπαν
τος εν μεσημβρινη
σκοτια φευγουσιν·
εξεστησαν μη απ αρ
χης παροικησουσι¯
σοι ὁι φυγαδες μωαβ'
εσονται σκεπη υμι¯
απο προσωπου διω
κοντος· οτι ηρθη
η συμμαχια σου
και ο αρχων απωλε
τω ο καταπατων
επι της γης· και δι
ορθωθησεται μετα
ελεους θρονος· και
καθιειτε επ αυτου
μετα αληθειας εν
σκηνη δαδ' κρινω¯
και εκζητων κριμα
και σπευδων δικαιο
. . υ . . . . ε¯
την υβριν μωαβ' υ
βριστης σφοδρα τη¯
υπερηφανειαν αυτου

εξηρα· ουχ ουτως ἡ
μαντεια σου ουχ ὁυ
τως ολολυξει μωαβ'
εν γαρ' τη μωαβιτι
δι παντες ολολυξου
σιν· τοις κατοικου
σιν δε σεθ' μελετη
σεις και ουκ εντρα
πησηται τα πεδια
εσεβων' πενθησει
αμπελος σεβαμα
καταπινοντες τα
εθνη· καταπαλησο¯
ται τας αμπελους αυ
της εως ιαζηρ' ου μη
συναψηται· πλανη
θητε την ερημον·
οι απεσλαλμενοι εν
κατελειφθησαν
διεβησαν γαρ' την
θαλασσαν· δια τουτο
κλαυσομαι ως τον
κλαυθμον ιαζηρ'
αμπελος σεβαμα τα
δενδρα σου κατεβα
λεν

εσεβων· και ελαλησε¯
ετι επι τω θερισμω·
και επι τω τρυγητω
σου καταπατησω·
και παντα πεσουνται.
Και αρθησεται ευφρο
συνη και αγαλλιαμα
εκ των αμπελωνων
σου· και εν τοις αμπε
λωσιν σου ου μη ευ
φρανθησονται και
ου μη πατησωσιν
οινον εις τα υπολη
νια πεπαυται γαρ
δια τουτο η κοιλια μου
επι μωαβ ὡς κιθαρα
ηχησει· και τα εντος
μου ὡσει τειχος ὃ ενε
καινησας· και εσται
εις το ενλραπηναι σε
οτι εκοπιασεν μωαβ'
επι τοις βωμοις και
εισελευσεται εις τα
χειροποιητα αυτης
ωστε προσευξασθαι

και ου μη δυνητε
εξελεσθαι αυτον.
Τουτο το ρημα ὁ ελαλη
σεν κ̅ς̅ επι μωαβ᾽ ο
ποτε και ελαλησε¯
και νυν λεγων εν
τρισιν ετεσιν ετω¯
μισθωτου ατιμα
σθησεται ἡ δοξα μω
αβ᾽ εν παντι τω πλου
τω και καταλειφθη
σεται ολιγοσ̈ος και
ουκ εντιμος
. . . .
Ιδου δαμασκος αρθη
σεται απο πολεων
και εσται εις πτωσι¯
καταλελειμμενη
εις τον αιωνα· εις κοι
την ποιμνιων και
αναπαυσιν και ουκ ε
σται ο διωκων· και
ουκετι εσται οχυρα
του καταφυγειν ε
φραιμ᾽ και ουκ ετι
εσται βασιλεια εν δα
μασκω και το λοιπο¯
των συρων ου γαρ᾽ συ
βελτ . . ν ει των υιω¯
ισ̅λ̅᾽. τα δε λεγει κ̅ς̅ σα
βαωθ εσται εν τη ἡ
μερα εκεινη εκλι
ψις της δοξης ιακωβ
και τα πλειονα της
δοξης αυτου σισθη
σεται· και εσται ὁν
τροπον εαν τις συν
αγαγη αμητον εστη
κοτα και σπερμα στα
χυων αμηση και ε
σται ὁν τροπον εαν
τις συναγαγη σ̈ταχυ¯
εν φαραγγη στερεα
και καταλιφθη
εν αυτη καλαμη ἡ
ὡς ρωγες ελαιας δυο
ἡ τρεις επ ακρου μελεω
ρου ἡ τεσσαρες ἡ πεν
τε επι των κλαδω¯
αυτων καλαλειφθη

✠ ΗΣΑΙΑΣ ✠

Τα δε λεγει κς ο θς ισλ’
τη ημερα εκεινη
πεποιθως εσται ο ανος
επι τω ποιησαντι
αυτον· οι δε οφθαλμοι
αυτου εις τον αγιον
του ισλ εμβλεψονται·
και ου μη πεποιθοτες
ωσιν επι τοις βωμοις
ουδε επι τοις εργοις
των χειρων αυτω-
ά, εποιησαν ὁι δακτυ
λοι αυτων και ουκ ο 41
ψονται τα δενδρα
ουδε τα βδελυγματα
αυτων· τη ημερα 42
εκεινη εσονται αι
πολεις σου εγκαταλε
λειμμεναι ον τροπο-
κατελειπον οι αμορ
ραιοι και οι ευαιοι
απο προσωπου των
υιων ισλ και εσοντ̰
ερημοι διοτι εγκατε
λειπες τον θν τον σρα

σου· και κυ του θυ σου
ουκ εμνησθης· δια
τουτο φυleυσεις φυ
τευμα απιστον και
σπερμα απιστον· τη
δε ημερα ἡ αν φυτευ
σεις πλανηθηση· το
δε πρωϊ εαν σπηρης
ανθησει εις αμητο-
ἡ αν ημερα κληρωση
και ως πηρ ανου κληρω
σει τοις υιοις σου. 43
Ουαι πληθος εθνων
πολλων ὡς θαλασσα
κυμαινουσα ουτως
ταραχθησεσθαι· και
νωτος εθνων πολ
λων ὡς υδωρ ηχησει
ως υδωρ’ πολυ εθνη
πολλα ὡς υδατος πολ
λου βια φερομενου και
αποσκορακιει αυτον
και πορρω αυτον διω
ξεται ὡς χουν αχυρω-
λικμωντων απεναν

τι

✠ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ✠

ανεμου· και ως κονι
ορτον τροχου καται
γις φερουσα· προς εσπε
ραν εσται πενθος πρι
νη πρωϊ και ουκ εσται
αυτη η μερις των
υμας προνομευσαντω¯
και κληρονομια τω¯
υμας κληρονομησαντω¯.
Ουαι γης πλοιων πτε
ρυγες επεκεινα ποτα
μων αιθιοπιας ὁ απο
στελλων εν θαλασση
ομηρα και επιστολ . . .
βιβλινας επανω του
υδατος πορευσονται
γαρ αγγελοι κουφοι
επ εθνος μετεωρο¯
και ξενον λαον και
χαλεπον· τις αυτου
επεκεινα· εθνος ανελ
πιστον και καταπε
πατημενον νυν ὁι
ποταμοι της γης πάν
τες ὡς χωρα κατ οικου

μενη κατοικηθ . .
σεται η χωρα αυτω¯
ωσει σημειον απο
ορους αρθησεται ὡς
σαλπιγγος φωνη
ακουστον εσται.
Διότι ουτως ειπεν
μοι κ̅ς̅ ασφαλεια ε
σται εν τη εμη πολ . . .
ὡς φως καυματος
μεσημβριας και ὡς
νεφελη δροσου ημε
ρα αμητου εσται . . .
του θερισμου οταν
. . . . . . ανθος
κ . . . ξανθησ . . .
α . . . . ομφακιζου
σα και αφαιρει τα βο
τρυδια τα μικρα τοις
δρεπανοις και τας
κληματιδας αφελει
και κατακοψει και
καταλειψει αμα τοις
πετεινοις του ου̅ν̅ου̅
και τοις θηριοις της γης

και συναχθησεται
επ αυτους τα πετει
να του ουνου και πα¯
τα τα θηρια της γης
επ αυτον ηξει.
Εν τω καιρω εκεινω
ανενεχθησεται δω
ρα κω σαβαωθ' εκ λα
ου τεθλιμμενου
και τελιλμενου και
απο λαου μεγαλου απο
του νυν και εις τον
αιωνα χρονον εθνος
ελπιζον και καταπε 44
πατημενον ο εστι¯
εν μερει ποταμου
της χωρας αυτου
εις τον τοπον ού το
ονομα κυ σαβαωθ'
ορος σειων.
. . . . 45
Ιδου κς καθηται επι
νεφελης κουφης
και ηξει εις αιγυπτο¯
και σεισθησεται τα

χειροποιητα αιγυ
πτου απο προσωπου
αυτου και η καρδια
αυτων ηττηθη
σεται εν αυτοις· και
επεγερθησονται
αιγυπτιοι επ αιγυπτι
ους· και πολεμησει
ανος τον αδελφον
αυτου· και ανος τον
πλησιον αυτου· πο
λις επι πολιν· και
νομος επι νομον
και ταραχθησεται το
πνα των αιγυπτιω¯
εν αυτοις και την βου
λην αυτων διασκε
δασω· και επερωτη
σουσιν τους θεους αυ
των· και τα αγαλμα
τα αυτων και τους
εκ της γης φωνου¯
τας και τους ενγαστρι
μυθους και παραδω
σω αιγυπτον εις χειρας

ανων κυριων σκλη
ρων· και βασιλεις σκλη
ροι κυριευσουσιν αυτω‾.
Τα δε λεγει κς σαβαωθ’
και πιονται οἱ αιγυ
πτιοι υδωρ το παρα
θαλασσαν· ὁ δε ποτα
μος εκλιψει και ξηραν
θησεται και εκλιψου
σιν οἱ ποταμοι και αἱ
διωρυ . . ες . . υ ποτα
μου και ξηρανθη
σεται πασα συναγω
γη υδατος· και εν παν
τι ελει καλαμου και
παπυρου· κα . . . .
χει το χλωρον παν
το κυκλω του ποτα
μου· και παν το σπει
ρομενον δια του πο
ταμου ξηρανθησε
ται ανεμοφθορο‾
και στεναξουσιν
οι αλιεις· και στεναξου
σιν παντες οἱ βαλλον
τες σαγηνην εις τον
ποταμον· και οἱ βαλ
λοντες αγκιστρον
και οι αμφιβολεις πεν
θησουσιν· και αισχυ
νη ληψεται τους εργα
ζομενους το λινον
το σχιστον· και τους
εργαζομενους την
βυσσον· και εσονται
. . . . αζομενοι αυτα
εν οδυνη και παντες
οι ποιουντες το ζυ
θον λυπηθησοντ‿
και τας ψυχας πονε
σουσιν και μωροι
εσονται οι αρχοντες
τανεως οι σοφοι
συμβολοι του βα
σιλεως η βουλη αυτω‾
μωρανθησεται.
Πως ερειτε τω βασιλει
υιοι συνετων ημεις
υιοι βασιλεων των
εξ αρχης· που εισιν νυ‾

ὁι σοφοι σου και αναγ
γειλατωσαν σοι· και ει
πατωσαν τι βεβουλευ
ται κς σαβαωθ' επ αιγυπτο¯.
Εξελειπον ὁι αρχοντες
τανεως και υψωθη
σαν οι αρχοντες μεμ
φεως· και πλανησου
σιν αιγυπτον κατα
φυλας· κς γαρ εκερα
σεν αυτοις πνα πλα
νησεως· και επλανη
σαν αιγυπτον εν πα
σιν τοις εργοις αυτω¯.
ως πλαναται ο μεθυ
ων και ο αιμων αμα
και ουκ εσται τοις αι
γυπτιοις εργον ὁ
ποιησει κεφαλην
και ουραν· αρχην
και τελος· τη δε ἡμε
ρα εκεινη εσονται
ὁι αιγυπτιοι ως γυ
ναικες εν φοβω κ~
εν τρομω απο προσω

που της χειρος κυ σα
βαωθ' ην αυτος επι
βαλει αυτοις και εστ~
ἡ χωρα των ιουδαιω¯
τοις αιγυπτιοις εις
φοβητρον· πας, ος, αν
ονομασει αυτην' αυ
τοις φοβηθησονται·
δια την βουλην ἡν
βεβουλευται κς επ αυτη¯.
Τη ημερα εκεινη ε
σονται πεντε πο
λεις εν αιγυπτω λα
λουσαι τη γλωσση τη
χανανιτιδι και ὁι ο
μνυοντες τω ονομα
τι κυ· πολις ασεδεκ
κληθησεται ἡ μια
πολις· τη ημερα εκει 46
νη εσται θυσιαστηριο¯
τω κω εν χωρα αιγυ
πτιων και στηλη
προς το οριον αυτης
τω κω· και εσται εις ση
μειον εις τον αιωνα

κω εν χωρα αιγυπτου·
οτι κεκραξονται προς
κν δια τους θλιβοντας
αυτους· και αποστελει
αυτοις κς ανον ὁς, σω
σει αυτους· κρινων
σωσει αυτους· και γνω
στος εσται κς τοις αιγυ
πτιοις και γνωσον
ται ὁι αιγυπτιοι τον
κν εν τη ημερα εκει
νη και ποιησουσιν
θυσιας και ευξονται
ευχας τω κω και απο
δωσουσιν· και πατα
ξει κς τους αιγυπτι
ους πληγη· και ιασε
ται αυτους ιασει· και ε
πιστραφησονται
προς κν και εισακου
σεται αυτων και ια
σεται αυτους. 47
Τη ημερα εκεινη εστ~
οδος αιγυπτου προς
ασσυριους· και εισελευ
σονται ασσυριοι εις αιγυ
πτον· και αιγυπτιοι
πορευσονται προς ασσυ
ριους· και δουλευσουσι¯
οι αιγυπτιοι τοις ασσυριοις·
Τη ημερα εκεινη εσται
ιηλ' τριτος εν τοις ασσυ
ριοις και εν τοις αιγυπτι
οις· ευλ . . . ημενος εν
τη γη ην ευλογησεν
κς σαβαωθ' λεγων ευ
λογημενος ὁ λαος μου
ὁ εν αιγυπτω και ο εν
ασσυριοις και η κ . . ηρο
νομια μου ιηλ.
. . ῀ ´ . . . ῾῀ . . ´ 48
. . . ´ . . ’ . ´ . . .
. ῾ . . ´ . . ’ . . . .
. . ῀ . . . . ´ . . .
. . . .
. . . .
. . . ` ´ . . . .
. . ´ . . . .
. . . . ´ . . . ´ . . . . .
Πορευου και ἀφελε, τον

σακκον απο της οσφυ
ος σου και τα σανδαλια
σου υπολυσαι απο τω̄
ποδων σου· και εποιη
σεν ουτως· πορευομε
νος γυμνος και ανυ
ποδετος· και ειπεν
κ̅ς̅· ον τροπον πεπο
ρευται ἡσαΐας ο παις μου
γυμνος και ανυποδε
τος τρια ετη εσται ση
μεια και τερατα τοις
αιγυπτιοις και αιθιο
ψιν· και νοησουσιν
οτι ουτως αξει ὁ βασι
λευς των ασσυριων
την αιχμαλωσιαν
αιγυπτου και αιθιο
πιας· νεανισκους κ͂
πρεσβυτας γυμνους
και ανυποδετους
ανακεκαλυμμενους
την αισχυνην αιγυ
πτου· και αισχυνθη
σονται ηττηθεντες

ὁι αιγυπτιοι επι τοις
αιθιοψιν εφ ὁις, ησᾱ
πεποιθοτες ὁι αιγυ
πτιοι οι ησαν αυτοις
δοξα· και ερουσιν ὁι
κατοικουντες εν τη
νησω ταυτη· ιδου
ημεις ημεν πεποι
θοτες του φυγειν
εις αυτους εις βοηθει
αν και αυτοι ουκ η
δυναντο σωθηναι
υπο βασιλεως ασσυριω̄
και πως ημεις σωθη
σομεθα.
. . . . 49
Ως καταιγις δι ερημου
διελθοι εξ ερημου ερ
χομενη εκ γης.
Φοβερον το οραμα και
σκληρον ανηγγελη
μοι· ο αθετων αθε
τει· ο ανομων ανο
μει· επ εμοι οι ελαμει
ται· και ὁι πρεσβεις τω̄

περσῶν επ εμε ερχο¯
ται· νυν στεναξω
και παρακαλεσω
εμαυτον· δια τουτο
ενεπλησθη ἡ οσ
φυς μου εκλυσεως
και ωδεινες ελα
βον με ὡς την τι
κτουσαν· ηδίκη
σα το μη ακουσαι·
εσπουδασα, το μη
βλεπειν· η καρδι
α μου πλαναται·
και η ανομια με
βαπτιζει· η ψυχη
μου εφεστηκεν
εις φοβον.
Ετοιμασον την τρα
πεζαν φαγετε
πιετε· αναστάντες
οι αρχοντες ετοιμα
σατε θυρεους· διοτι
ουτως ειπεν μοι κ̅ς̅·
βαδισας σεαυτω στη
σον σκοπον· και ὃν
ἂν, ιδεις αναγγειλον·
και ιδον αναβατας
ιππεις δυο αναβατη¯
ονου και αναβατη¯
καμηλου· ακρόασαι
ακρόασιν πολλην· και
καλεσον ουριαν εις τη¯
σκοπίαν κ̅υ̅· και ει
πεν· εστην διαπαν
τος ημερας· και επι
της παρεμβολης ε
γω εστην ολην τη¯
νυκτα· και ιδου αυ
τος ερχεται αναβα
της συνωριδος.
Και αποκριθεις ειπε¯.
πεπτωκεν βαβυλω¯.
και παντα τα αγαλματα
αυτης, και τα χειροποι
ητα αυτης συνετρι
βησαν εις την γην.
Ακουσατε οι καταλελιμμε
νοι και ὁι οδυνωμενοι.
Ακουσατε, ἁ, ηκουσα παρα
κ̅υ̅ σαβαωθ' ἁ ὁ θ̅ς̅ το . . .
ανηγγειλεν μοι·

✠ ΗΣΑΙΑΣ ✠ 50

Προς εμε εκαλεσεν παρα τού
σηειῤ φυλασσεἰαι επαλ
ξεις φυλασσω το πρωϊ
και την νυκτα εαν ζηἰεις
ζηἰει, και παρ εμοι οικει εν
τω δρυμω εσπερας κοί
μηθησεσθαι εν τη οδω
δαν, εις συναντησιν
διψοντι υδωῤ φερετ‿
ὁι ενοικουντες εν χω
ρα θαιμαν, αρἰοις συναν
τἀιαι τοις φευγουσι¯
δια το πληθος των
φευγοντων· και δια
το πληθος των πλα
νωμενων· και δια
το πληθος της μαχαι
ρας· και δια το πληθος
των τοξευμἀιων τω¯
διατεἰαμενων και
δια το πληθος των
πεπτωκοτων εν
τω πολεμω.
Οτι ουτως ειπεν μοι
κς· ετι ενιαυτος ὡς
ενιαυτος μεσθωτου
εκλιψει ἡ δοξα των
υιων κηδαῤ και το
καταλοιπον των το
ξευματων των ι
σχυρων υιων κηδαρ
εσται ολιγον οτι κς
ελαλησεν ο θς ιηλ̓
. . . . 51
Τι εγενἐιο σοι νυν οτι
ανεβητε παντες
εις δωματα ματαια·
ενεπλησθη η πολις βο
ωντων· ὁι τραυμἀιιαι
σου ου τραυμἀιιαι μα
χαιρας ουδε οι νεκροι
σου νεκροι πολεμου·
παντες ὁι αρχοντες σου
πεφευγασιν· και ὁι α
λοντες σου σκληρως
δεδεμενοι εισιν· και ὁι
ισχυοντες σου πορρω
πεφευγασιν.
Δια τουτο ειπα· αφε
τε με πικρως, κλαυ

σομαι· μη κατισχυ
σητε παρακαλειν με
επι το συντρυμμα της
θυγατρος του γενους
μου· οτι ημερα ταρα
χης και απωλειας κ~
καταπατηματος
παρα κυ σαβαωθ' εν
φαραγγ...σιων' πλα
νωνται απο μικρου
εως μεγαλου πλανω‾
ται επι τα ορη οι δε
ελαμειται ε..αβον
φαρετρας· αναβαται
ανοι εφ ιππους κ~
συναγωγη παρατα
ξεως και εσονται
αι εκλεκται φαραγ
γες σου πλησθησο‾
ται αρματων· οι δε
ιππεις εμφραξου
σιν τας πυλας σου
και ανακαλυψου
σιν τας πυλας ιουδα.
Και εμβλεψονται
τη ημερα εκεινη
εις τους εκλεκτους
οικους της πολεως
*

και ανακαλυψουσι‾
τα κρυπτα των οι
κων της ακρας δαδ'
και ειδοσαν οτι πλει
ους εισιν και οτι απ' 52
εστρεψαν το υδωρ
της αρχαιας κολυμ
βιθρας εις την πο
λιν και...ι καθη
λοσαν τους οικους
ιλημ...οχυρωμα
του τειχους τη πο
λει· και εποιησατε
αυτοις υδωρ αναμε
σον των δυο τειχε
ων εσωτερον της
κολυμ...θρας της
αρχαιας και ουκ..
νεβλεψατε εις το‾
απ αρχης ποιησα‾
τα αυτην και το‾
κτισαντα αυτη‾
ουκ ειδετε.
Και εκαλεσεν κς σαβα
ωθ' εν τη ημερα ε
κεινη κλαθμο‾
και κοπετον κ~
ξυρησιν ϗ ζωσιν

σακκων· αυτοι δε
εποιησαντο ευφρο
συνην και αγαλ
λιαμα· σφαζοντες
μοσχους και θυον
τες προβατα ωστε
φαγειν κρεα κ . . .
ειν οινον λεγον
τες φαγωμεν κ͂
πιωμεν αυριον γαρ
αποθ . . . κωμε̄
και ανακεκαλυμ
μενα ταυτα εστῑ
εν τοις ωσιν κ̅υ̅
σαβαωθ' οτι ουκ α
φεθησεται υμιν
αυτη ἡ αμαρτια ε
ως αν αποθανειτε.
Ταδε λεγει κ̅ς̅ σαβαωθ' 53
πορευου εις το πασ
τοφοριον προς σο 54
μναν τον ταμιᾱ
και ειπον αυτω
τι σοι ωδε· και τι . . .
εστιν ωδε οτι ελα
τομησας σεαυτω
ωδε μνημειον
και εποιησας σεαυτω

εν υψηλω μνημει
ον και εγραψας σεαυ
τω εν πετρα σκη
νην ιδου δη κ̅ς̅ σα
βαωθ' εκβαλλει κ͂
εκτριψει ανδρα κ͂
. . φελει την στολη̄
σου και τον στεφα
νον σου τον ενδο
ξον και ριψει σε εις
χωραν μεγαλην
και αμετρητον
και εκει αποθανη·
και θησει το αρμα
σου το καλον εις α
τιμιαν· και τον οι
κον του αρχοντος
σου εις καταπατη
μα και αφερεθηση
εκ της οικονομ . .
ας σου και εκ της τ . .
ξεως σου.
Και εσται εν τη ημε
ρα εκεινη καλεσω
τον παιδα μ . . . ι
ακειμ τον του χελ
κιου· και ενδυσω
αυτον την στολη̄

και τον στεφανο¯
σου δωσω αυτω κα
τα κρατος και τη¯
οικονομιαν σου
δωσω εις τας χειρας
αυτου και εσται ως
πηρ τοις ενοικου
σιν εις ιλημ και ε¯
ιουδα και δωσω τ . .
δοξαν δαδ αυτω
. . . ξ . . και ουκ
εστ . . . αντιλεγω¯
και στησω αυτον
αρχοντα εν τοπω
π . . . . . ω και εσται
εις . . ρονον δοξης
του οικου του πρς
αυτου· και εσται
πεποιθως επ αυτ . .
πας ενδοξος εν τω
οικω του πρς αυτου
απο μικρου εως
μεγαλου και . . ον
ται επικρεμαμε
νοι αυτω εν τη η
μερα εκεινη.
Ταδε λεγει κς σαβαωθ'
κεινηθησεται

ο ανος ο εστηριγ . . .
νος εν τοπω πιστω
και πεσειται κ͂
αφαιρεθησεται κ͂
πεσειται η δοξα ή
επ αυτον οτι κς ε
λαλησεν
. . . . 55
Ολολυ . . ται πλοια
καρ . . δονος οτι α
πωλετο και ουκ
ετι ερχονται εκ γης
κιτιαιων· ηκται
αιχμα . . . ος τι . . ι
ομοιοι . . . γονα . . .
οι ενοικουντ . . .
. . . . . νη . . . . ετα
βολι φοινικης
διαπερωντες τη¯
θαλασσαν εν υδα
τι πολλω, σπερμα
μεταβολων ως α
μητου εισφερομε
νου οι . . . τα . . . λοι
των εθνων.
Αισχυνθητι σιδω¯
ειπεν η θαλασσα
η δε ισχυς της θαλασ

ειπεν· ουκ’ ωδινο¯
ουδε ετεκον ουδε
εξεθρεψα νεανισ
κους ουδε υψωσα
παρθενους· οταν
δε ακουστον γεν . .
ται αιγυπτω . . . .
ψεται αυτους οδυ
νη περι τυρου.
Απελθατε εις καρχη
δονα· ολολυξατε
οι κατοικουντες
εν τη νησω ταυτη·
ουκ αυτη ην υμω¯
η υβρις απαρχης
πριν η παραδοθη
. . αι αυτην.
Τις ταυτα εβουλευ
σεν επι τυρον
. . . . . σσον εστιν
η ουκ ισχυουσιν
οι εμποροι αυτης
οι ενδοξοι αρχον
τες της γης· κς σα
βαωθ’ εβουλευσατ . .
παραλυσαι πασαν
την υβριν των
ενδωξων και ατι

μασαι παν ενδοξο¯
επι της γης· εργα
ζου την γην σου
και γαρ πλοια ουκ ε
τι ε . . χ . . ονται εκ καρ
χηδονος· η δε χειρ
σου ουκ ετι ισχυι
κατα θαλασσαν ἡ
παροξυνουσα βασι
λεις. 56
Κς σαβαωθ’ ενετειλα
το περι χανααν απο
λεσα . . αυτης την
ισχυ . . . ερουσι¯
ου . . . . . . οστε
. . . . ου υβριζειν
. . αι α . . ειν την
. . . . σι . . .
και εαν απελθεις
εις κιτιεις ουδε ε
κει αναπα . . σις εστ
σοι και εις γην χαλ
δαιων και αυτη
. . . . ται απο
των ασσυριων
οτι ο τοιχος αυτης
πεπτωκεν.
Ολολυξατε πλοια

καρχηδονος οτι α
πωλετο το οχυρω
μα υμων και εστ . .
εν τη ημερα εκεινη
καταλιφθησετ~
τυρος ετη εβδομη
κοντα ως χρονος
βασιλεως ως χρο . .
ανου και εσται . . .
. . . δομηκοντα . .
. . . εσται τυρος ως
ασμα πορνης.
Λαβε κιθαραν ρεμ
βευσον πολις πορ
νη επιλελησμενη
καλως κιθαρησο̄
πολλα ασον ινα σου
μνεια γενηται κ~
εσται μετα εβδομη
κοντα ετη επισκο
πην ποιησει ο θ̄ς̄
τυρου και παλιν
αποκατασταθησε
ται εις το αρχαιον·
και εσται εμποριον
πασαις ταις βασιλει
αις της οικουμενης
και εσται αυτης

η εμπορια αυτ . . .
ο μισθος αγιον . . .
κω ουκ αυτοις σ . . .
ναχθησεται αλ . . .
τοις κατοικουσιν
εναντι κ̄ῡ πασα η
εμπορια αυτης φα
γειν και πιειν κ~
εμπλησθηναι εις
συμβολην μνη
μοσυνον εναντι
κ̄ῡ. [57]
Ιδου κ̄ς̄ καταφθει
ρει την οικουμε
νην και ερημω
σει αυτην και ανα
καλυψει το προσω
πον αυτης· και δι
ασπερει τους ενοι
κουντας εν αυτη·
και εσται ο λαος ως
ο ιερευς· και ο παις
ως ο κ̄ς̄· και η θερα
παινα ως η κυρια·
και εσται ο αγοραζω̄
ως ο πωλων· και ο
δανιζων ως ο δ. .
. . ιζομενος· και . .

. . . ειλων ως ω ο
. . . . ει· φθορα φθο
. . ησεται η γη και
. . ρονομη προνο
μευθησεται η γη
το γαρ στομα κ̅υ̅ ελα
λησεν ταυτα· επε̄
θησεν η γη και ε
φθαρη η οικουμε
νη· επενθησεν
. . υψηλ . . της γης 58
και η γη ηνομη
σεν δια τους κατοι
κουντας αυτην
διοτι παρηλθοσᾱ
τον νομον και
ηλλαξαν τα προσ
ταγματα διαθη
κην αιωνιον.
Δια τουτο αρα εδετ~
την γην, οτι η
μαρτωσαν οι κα
τοικουντες αυτη̄
δια τουτο πτωχοι
εσονται οι κατοικοῡ
τες εν τη γη· και
καταλειφθησο̄
ται α̅ν̅οι ολιγοι

πενθησει οινος
πενθησει αμπε
λος· στεναξουσιν
παντες οι ευφραι
νομενοι την ψυ
χην· πεπαυται
ευφροσυνη τυμ
πανων· πεπαυτ~
αυθαδια και πλου
τος ασεβων· πεπαυ
ται φωνη κιθα
ρας· ησχυνθησᾱ
ουκ επιον οινον·
πικρον εγενετο
το σικερα τοις πι
νουσιν· ηρημω
ται πασα πολις κλει
σει οικιαν του μη
εισελθειν.
Ολολυξετε περι του
οινου πανταχη
πεπαυται πασα ευ
φροσυνη της γης·
και καταλιφθη
σονται πολεις ερη
μοι και οικοι εγ
καταλελιμμενοι
. . πολουνται.

Παντα ταυτα εσται
εν τη γη εμμεσω
των εθνων ον τρο
πον εαν τις καλαμα
ται ελαιαν, ουτως
καλαμησονται αυ
τους και εαν παυση
ται τρυγηλος ου
τοι φωνη βοησον
ται· οι δε καταλιφθε-
τες επι της γης ευ
φρανθησονται α
μα τη δοξη κυ· τα
ραχθησεται το υ
δωρ της θαλασσης
δια τουτο η δοξα κυ
εν ταις νησοις εστ
της θαλασσης το ο
νομα κυ ενδοξον
εσται.
Κε ο θς ισλ απο των πτε
ρυγων της γης τε
ρατα ηκουσαμεν
ελπις τω ευσεβει κ
ερουσιν· ουαι τοις α
θετουσιν· οι αθετου-
τες τον νομον φο
βος και βοθυνος
και παγις εφ υμας
τους κατοικουντας
εν τη γη· και εστ
ο φευγων τον φο
βον εμπεσειται εις
τον βοθυνον· ο δε
εκβαινον εκ του
βοθυνου αλωσετ
υπο της παγιδος
οτι θυριδες εκ του
ουνου ηνεωχθη
σαν και σισθησετ
τα . . . μελεια της γης
ταραχη ταραχθησε
ται η γη και απορια
απορηθησεται η γη·
εκλεινεν και σισθη
σεται η γη ως οπο
ροφυλακιον η γη
ως ο μεθυων . . αι
κρεπαλων· και πε
σειται και ου μη δυ
νηται αναστηναι
κατισχυσεν γαρ ε
π αυτης η ανομια
και επαξει ο θς επι
τον κοσμον του
ουνου την χειρα

✠ ΗΣΑΙΑΣ ✠

και επι τους βασιλεις
της γης και συνα
ξουσιν και αποκλει
σουσιν εις οχυρω
μα και εις δεσμωδη
ριον δια πολλων
γενεων επισκοπη
εσται επ αυτων
και τακησεται η
πληνθος και πεσει
ται το τ . . ιχος οτι βα
. . . . ευσει κς εν σιω¯
και εκ . . . αι ε
ν . . πι . . ν των πρε
σβυτερων δοξ . . .
θησεται.
Κε ο θς μου δοξα . . . σε
υμνησω το ονομα
σου οτι εποιησας θαυ
μ . . στα πραγματα
βουλην αρχαιαν κ
αληθινην γενοι
το κε. 59
Οτι εθηκας πολεις
. . ις χωμα . . . .
. . . .
. . . .
. . . .

Των ασεβων πολις
τον αιωνα ου μη
οικοδομηθη.
Δια τουτο ευλογησει
σε ο λαος ο πτωχος.
Και πολις ανων αδι
κουμενων ευλ . .
γησουσιν σε.
Εγενου γαρ παση πο
λει ταπεινη βοηθος. 60
Και τοις αθυμησασι¯
δι ενδειαν σκεπη
Απο ανων πονηρω¯
ρυσαι αυτους.
Σκεπη διψωντων
και πνα ανων αδι
κουμενων.
Ως ανοι ολιγοψυχοι
διψωντες εν σιω¯.
Απο ανων ασεβω¯
οις ημας παρεδωκας·
Και ποιησει κς σαβα 61
ωθ' πασι τοις εθνεσι¯
Επι το ορος τουτο πι
ονται ευφροσυνη¯
π . . . . ο . . ν
. . . .
. . . . . ρ . . . . . .

✠ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ✠

Παραδος ταυτα παντα
τοις εθνεσιν.
Η γαρ βουλη αυτη επι
παντα τα εθνη
Κατεπιεν ο θανατος
ισχυσας.
Και παλιν αφειλεν
ο θ̅ς̅ παν δακρυον
απο παντος προσω
που.
Το ονειδος του λαου
αφειλεν απο πασης
της γης.
Το γαρ στομα κ̅υ̅ ελα
λησεν και ερουσι¯ 62
εν τη ημερα εκεινη
Ιδου κ̅ς̅ ο θ̅ς̅ ημων
εφ ω ηλπιζομεν·
Και ηγαλλιωμεθα ε
επι τη σ̅ρ̅ια ημων.
Και ευφρανθησομε
θα οτι αναπαυσιν
δωσει ο θ̅ς̅ επι το ο
ρος τουτο.
Και καταπαληθη
σεται η μωαβιτις
ον τροπον πατου
σιν αλωνας εν αμα . .

Και ανησει τας χειρας
αυτου ον τροπον κ~
αυτος εταπειν . . . ε¯
του απωλεσαι.
Και ταπεινωσει τη¯
υβριν αυτου εφ α
τας χειρας ϋπεβαλε¯
Και το υψος της κατα
φυγης του τοιχου
σου ταπεινωσει.
Και καταβησεται ε
ως του εδαφους
Τη ημερα εκεινη
ασονται το ασμα του
το επι γης ιου . . .
Ιδου πολις οχυρα κ~
σ̅ρ̅ιον ημιν θησει
τειχος και περιτειχος·
Ανοιξατε πυλας εισελ
θατο λαος
φυλασσων δικαιοσυ
νην και φυλασσω¯
αληθειαν.
Αντιλαμβανομε
νος αληθειας και
φυλασσων ειρηνη¯.
Οτι επι σοι ηλπισα¯
κ̅ε̅ εως του αιωνος·

ο θς ο μεγας ὁ αιωνιος
ὁς ταπεινωσας κατη
γαγες τους ενοικου¯
τας εν υψηλοις
Πολεις οχυρας καλαβα
λεις και καλαξεις, ε
ως εδαφους.
Και πατησουσιν αυ
τας ποδες πραεων
και ταπεινων.
Οδος ευσεβων ευθεια
εγενετο
Και παρασκευασμενη
η οδος των ευσεβω¯.
η γαρ οδος κυ κρισις
Ηλπισαμεν επι το ο
νοματι σου
Και επι τη μνεια ἡ
επιθυμει η ψυχη
ημων.
63 Εκ νυκτος ορθριζει
το πνα μου προς σε
ο θς.
Διοτι φως τα προσ
ταγματα σου επι της γης
Δικαιοσυνην μαθε
τε ποιειν οι ενοικου¯
τες επι της γης.

Πεπαυλαι γαρ ο ασεβης
πας ος ου μη μαθη δι
καιοσυνην επι της γης.
Αληθειαν ου μη ποιησει.
Αρθητω ο ασεβης ινα
μη ειδη την δοξα¯
κυ.
Κε υψηλος σου ο βραχι
ων και ουκ ειδησα¯
γνωντες δε αισχυ¯
θητωσαν.
Ζηλος λημψεται λαον
απαιδευτον.
Και νυν πυρ τους υ
πεναντιους εδετ..
Κε ο θς ημων ειρη
νην δος ημιν πα¯
τα γαρ απεδοκας ημι¯.
Κε ο θς ημων κτησαι
ημας κε εκτος σου
αλλον ουκ οιδαμε¯
Το ονομα σου ονομα
ζομεν.
Οι δε νεκροι ζωην
ου μη ιδωσιν.
Ουδε ιατροι ου μη
αναστησουσιν.
Δια τουτο επηγαγες

και απωλεσας.
Και ηρας παν αρσεν
αυτων.
Προσθες αυτοις κακα
κε προσθες κακα πα
σι τοις ενδοξοις της γης
Κε εν θλιψει εμνη
σθην σου.
Εν θλιψει μικρα η π͂
δεια σου ημιν.
Και ως η ωδεινουσα
εγγιζει του τεκει¯
Και επι τη ωδεινη
αυτης εκεκραξε¯.
Ουτως εγενηθημε¯
τω αγαπητω σου
Δια τον φοβον σου
κε εν γαστρι ελα
βομεν.
Και ωδεινησαμεν
και ετεκομεν.
Πνα σωτηριας σου
εποιησαμεν επι
της γης. 64
Ου πεσουμεθα ημεις
Αλλα πεσουνται οι ε
νοικουντες επι
της γης.

Αναστησονται οι . .
κροι και εγερθησο¯
ται οι εν τοις μνη
μειοις και ευφρα¯
θησονται ὁι εν τη γη. 65
Η γαρ δροσος η παρα σου
ιαμα αυτοις εστι¯
Η δε γη των ασεβω¯
πεσειται.
Βαδιζε λαος μου εισελ
θε εις τα ταμεια σου.
Αποκλεισον την θυ
ραν σου αποκρυβη.
θι μικρον οσον
οσον.
Εως αν παρελθη η
οργη κυ.
Ιδου γαρ κς απο του
αγιου επαγει την ορ
γην αυτου επι τους
ενοικουντας επι
της γης· και ανακα
λυψει η γη το αιμα
αυτης· και ου κατα
καλυψει τους ανη
ρημενους.
Τη ημερα εκεινη 66
επαξει ο θς την μα

. . αιραν την αγιαν
και την μεγαλη¯
και την ισχυραν
επι τον δρακοντα
οφιν φευγοντα
επι τον δρακοντα
οφιν σκολιον κ̰
ανελει τον δρακο¯
τα τη ημερα εκεινη.
Αμπελων καλος επι
θυμημα εξαρχειν
κατ αυτης εγω πο
λις οχυρα πολις πολι
ορκουμενη ματη¯
π . . τιω αυτην αλω
σεται γαρ νυκτος
ημερας δε πεσειτ̰
τειχος ουκ εστιν
η ουκ επελαβετο
αυτης.
Τις με θησει φυλασ
σειν καλαμην ε¯
αγρω δια την πολε
μιαν ταυτην η
θετηκα αυτην·
τοινυν δια τουτο
εποιησεν κ̅ς ο θ̅ς
παντα οσα συνετα

 ξεν

κατακεκαυμαι βο
ησονται οι ενοικου¯
τες εν αυτη.
Ποιησωμεν ειρηνη¯
αυτω· ποιησωμε¯
ειρηνην οι ερχομε
νοι τεκνα ιακωβ'
βλαστησει και εξα¯
θησει ιη̅λ̅ και εμ
πλησθησεται η οι
κουμενη του καρ
που αυτου.
Μη ως αυτος επατα
ξεν και αυτος ουτως
πληγησεται και
ὡς αυτος ανειλεν
ουτως και ανερε
θησεται· μαχομε
νος και ονειδιζω¯
εξαποστελει αυτους.
Ου συ ησθα ὁ μελετω¯
τω π̅ν̅ι̅ τω σκλη
ρω ανελε . . αυτους
π̅ν̅ι̅ θυμου· δια του
. . . αφαιρεθησετ̰
η ανομια ιακωβ'
και τουτο εστιν
η ευλογια αυτου·

οταν αφελωμαι αυ
του την αμαρτια¯.
οταν θωσιν παν
τας τους λιθους τω¯
βωμων κατακε
κομμενους ως κο
νιαν λεπτην και
ου μη μεινη τα δε¯
δρα αυτων· και τα
ειδωλα αυτων εκ
κεκομμενα ωσπερ
δρυμος.
Μακραν το κατοικου
μενον ποιμνιον
ανειμενον εσται
ως ποιμνιον κατα
λελιμμενον και
εσται πολυν χρονο¯
εις βοσκημα και ε
κει αναπαυσοντ‿
και μετα χρονον
ουκ εσται εν αυτη
παν χλορον δια το
ξηραυθηναι. 67
Γυναικες ερχομεν‿
απο θεας δευτε· ου
γαρ λαος εστιν εχω¯
συνεσιν· δια τουτο

ου μη οικτειρηση
ο ποιησας αυτους ου
δε ο πλασας αυτους
ου μη ελεηση κ‿
εσται εν τη ημερα
εκεινη συνταρα
ξει κς απο της διω
ρυγος του ποταμου
εως ρινοκορουρω¯
υμεις δε συναγαγε
τε τους υιους ιηλ'
κατα ενα ενα.
Και εσται εν τη ημε
ρα εκεινη· σαλπι
ουσιν τη σαλπιγγι
τη μεγαλη· και η
ξουσιν οι απολομε
νοι εν τη χωρα τω¯
ασσυριων και οι α
πολομενοι εν αιγυ
πτω· και προσκυ
νησουσιν τω κω
επι το ορος το αγι
ον εν ιλημ. 68
Ουαι τω στεφανω
της υβρεως οι μισ
θωτοι εφραιμ'
το ανθος το εκπεσο¯,

εκ της δοξης επι της
κεφαλης του ορους
του παχεος οι μεθυ
οντες ανευ οινου
ιδου ισχυρον και
σκληρον ο θυμος
κ̅υ̅ ως χαλαζα καλα
φερομενη ουκ ε
χουσα σκεπην· βια
καταφερομενη
ως υδατος πολυ πλη
θος συρον χωραν
τη γη ποιησει ανα
αναπαυσιν και τ~
χερσιν και τοις πο
σιν και καταπατη
θησεται ο στεφα
νος της υβρεως·
οι μισθωτοι του
εφραιμ' και εστ~
το ανθος το εκπε
σον της ελπιδος της
δοξης επ ακρου του
ορους του υψηλου
ως προδρομος συ
κου ο ιδων αυτο 69
πριν η εις την
χειρα αυτου λαβειˉ

αυτο θελησῃ αυτο
καταπιειν.
Τη ημερα εκεινη εστ~
κ̅ς̅ σαβαωθ' ο στεφανος
της ελπιδος ο πλακεις
της δοξης τω κατα
λειφθεντι του λαου·
καταλειφθησοντ~
επι π̅ν̅ι̅ κρισεως επι
κρισιν και ισχυν
κωλυων ανελειν 70
ουτοι γαρ οινω πεπλα
νημενοι εισιν επλα
νηθησαν δια το σι
κερα· ιερευς και προ
φητης εξεστησαν
δια τον οινον· εσισ
θησαν απο της με
θης του σικερα· επλα
νηθησαν· τουτο εσ
τιν φασμα· αρα εδε
ται ταυτην την
βουλην· αυτη γαρ
η βουλη ενεκεν
πλεονεξιας.
Τινι ανηγγειλαμεˉ
κακα και τινι ανηγ
γειλαμεν αγγελιαˉ

οι απογεγαλακτισμε
νοι απο γαλακτος·
οι απεσπασμενοι α
πο μαστου θλιψιν
επι θλιψιν προσδε
χου ελπιδα επ ελπι
δι· ετι μικρον ετι
μικρον· δια φαυλισ
μον χειλεων δια
γλωσσης ετερας οτι
λαλησουσιν τω λαω
τουτω λεγοντες αυ
τοις τουτο το ανα
παυμα τω πινωντι·
και τουτο το συντριμ
μα· και ουκ ηθελη
σαν ακουειν· και εσ
ται αυτοις το λογιο̅
κ̅υ̅ θ̅υ̅ θλιψις επι θλι
ψιν ελπις επ ελπι
δι· ετι μικρον ετι
μικρον ινα πορευ
θωσιν και πεσωσι̅
εις τα οπισω· και κι̅
δυνευσωσιν και συ̅
τριβησονται και α
λωσοντ . .
Δια τουτο ακουσατε 71

λογον κ̅υ̅ ανδρες τε
θλιμμενοι και αρ
χοντες του λαου του
εν ι̅λ̅η̅μ̅ οτι ειπατε
εποιησαμεν διαθη
κην μετα του αδου
και μετα του θανα
του συνθηκας, κ͜
καταιγις φερομε
νη εαν παρελθη
ου μη ελθη εφ ημας·
εθηκαμεν ψευδος
την ελπιδα ημω̅
και τω ψευδει σκε
πασθησομεθα.
Δια τουτο ουτως λε
γει κ̅ς̅· ιδου εγω εμ
βαλλω εις τα θεμε
λια σιων λιθον πο
λυτελη εκλεκτο̅
ακρογωνιαιον ε̅
τιμον εις τα θεμε
λια αυτης· και ο πι
στευων ου μη κα
ταισχυνθη και
θησω κρισιν εις
ελπιδα η δε ελεη
μοσυνη μου εις

✠ ΗΣΑΙΑΣ ✠

σταθμους· και οι πε
ποιθοτες ματην
ψευδει· οτι ου μη
παρελθη υμας κα
ταιγις μη και αφε
λει υμων την δι
αθηκην του θα
νατου και η ελπις
υμων η προς το¯
αδην ου μη εμμει
νη καταιγις φερο
μενη εαν επελθη
εσεσθε αυτη εις κα
ταπατημα οταν
παρελθη λημψε
ται υμας πρωϊ πρωϊ
παρελευσεται ημε
ρας και εν νυκτι
εσται ελπις πονη
ρα.
Μαθετε ακου . . ν· στε
νοχωρουμενοι ου
δυναμεθα μαχε
σθαι αυτοι δε ασθε
νουμεν του υμας
συναχθηναι ωσ
περ ορος ασεβων
αναστησεται κ͂

εσται εν τη φαραγ
γ . . γαβαων μετα θυ
μου ποιησει τα εργα
αυτου πικριας εργο¯
ο δε θυμος αυτου αλ
λοτριως χρησεται κ͂
η πικρια αυτου αλλο
τρια· και υμεις μη
ευφρανθειητε· μη
δε ισχυετωσαν υμω¯
οι οφθαλμοι· διοτι
συντετελεσμενα
και συντετμε
να πραγματα ηκου
σα παρα κυ· σαβαωθ'
α ποιησει επι πασα¯
την γην.
Ενωτιζεσθε και α
κουετε της φωνης
μου· προσεχετε κ͂
ακουετε τους λογους
μου· μη ολην τη¯
ημεραν μελλει ο α
ροτριων αροτρια¯.
ἡ σπορὸν προετοι
μασει πριν εργασασ
θαι την γην· ουχ'
οταν ομαλιση αυτης

✠ ΗΣΑΙΑΣ ✠ ΙΕ

το προσωπον τοτε
σπειρει μικρον με 72
λανθιον και κυμι
νον και παλιν σπει
ρει πυρον και κρι
θην και ζεαν εν
τοις οριοις σου. 73
Και παιδευθηση κρι
ματι θ̅υ̅ και ευφραν̅
θηση· ου γαρ μετα
σκληροτητος καθαι
ρειται το μελανθιον̅
ου δε τροχος αμαξης
περιαξει επι το κυ
μινον· αλλα ραβδω
εκτεινασσεται το
μελανθιον το δε
κυμινον μετα αρ
του βρωθησεται.
Ου γαρ εις τον αιωνα
εγω υμιν οργισθη
σομαι· ουδε φωνη
της πικριας μου κα
ταπατησει υμας κ̅
ταυτα παρα κ̅υ̅ σαβα
ωθ᾽ εξηλθεν τα τε
ρατα.
Βουλευσασθε υψωσα
*

τε ματαιαν παρακλη
σιν· ουαι πολις αριηλ 74
ην δ̅α̅δ̅ επολεμησεν̅.
συναγαγετε γενη
ματα ενιατον επ᾽
ενιαυτον φαγεσ
θε γαρ συν μωαβ᾽
εκθλιψω γαρ αριηλ᾽
και εσται αυτης η
ισχυς και το πλουτος
εμοι και κυκλω
σω ως δ̅α̅δ̅᾽ επι σε· κ̅
βαλω περι σε χαρα
κα· και θησω επι σε
πυργους· και τα
πεινωθησονται
οι λογοι σου εις την
γην· και εις την γην̅
οι λογοι σου δυσοντ̅
και εσται ως οι φω
νουντες εκ της
γης η φωνη σου·
και προς το εδαφος
η φωνη σου ασθε
νησει· και εσται ως
κονιορτος απο τρο
χου ο πλουτος των̅
ασεβων· κ̅ ως χνους

φερομενος και εστ̰
ως στιγμη παραχρη
μα παρα κυ σαβαωθ’
επισκοπη γαρ εστ̰
μετα βροντης και
σισμου και φωνης
μεγαλης καταιγις
φερομενη· και φλοξ
πυρος κατεσθιου
σα· και εσται ως ο ενυ
πνιαζομενος εν υ
πνω ο πλουτος τω¯
εθνων παντω¯
οσοι επεστρατευσα¯
επι ιηλ’ και παντες
οι στρατευσαμενοι
επι ιλημ και παν
τες οι συνηγμενοι
επ αυτην και θλι
βοντες αυτην· κ̰
εσονται ως οι εν τω
υπνω εσθοντες
και πινοντες· κ̰
εξαναστάντων
ματαιον αυτων το
ενυπνιον· και ο¯
τροπον ενυπνια
ζεται ο διψων ως ο

πινων. και εξανασ
τας ετι διψα η δε ψυ
χη αυτου εις κενο¯
ηλπισεν· ουτως εσ
ται ο πλουτος παν
των των εθνω¯
οσοι επεστρατευσα¯
επι το ορος σιων.
Εκλυθητε και εκστητε
και κρεπαλησατε
ουκ απο σικερα ουδε
απο οινου οτι πεπο
τικεν υμας κς πνι
κατανυξεως και
καμμυσει τους ο
φθαλμους αυτων
και των προφητω¯
αυτων και των αρ
χοντων αυτων
οι ορωντες τα κρυ
πτα.
Και εσται υμιν τα ρη
ματα παντα ταυτα
ώς οι λογοι του βιβλι
ου του εσφραγισμε
νου· ὁ, ἐαν δωσιν αυ
το ανω επισταμε
νω γραμματα λεγον

αναγνωθι ταυτα·
και ερει· ου δυναμ͂
αναγνωναι εσφρα
γισται γαρ.
Και δοθησεται το βι
βλιον τουτο εις χει
ρας ανου μη επι
σταμενου γραμματα·
και ερει αυτω ανα
γνωθι τουτο· και
ερει ουκ επισταμ͂
γραμματα· και ει 75
πεν κς εγγιζη μο . .
ο λαος ουτος το στο
ματι αυτου· και τοις
χειλεσιν αυτων τι
μωσιν με· η δε καρ
δια αυτων πορρω
απεχει απ εμου μα
την δε σεβονται με
διδασκοντες ενταλ
ματα ανων και δι
δασκαλειας.
Δια τουτο ιδου προσ
θησω του μεταθει
ναι τον λαον τουτο¯
και μεταθησω αυ
τους και απολω τη¯

σοφιαν των σοφω¯.
και την συνησιν
των συνετων
κρυψω.
Ουαι οι βαθεως βουλη¯
ποιουντες και ου
δια κυ· ουαι οι εν κρυ
φη βουλην ποιου¯
τες· και εσται εν σκο
τι τα εργα αυτων
και ερουσιν τις η
μας εωρακεν· και
τις ημας γνωσετ͂
α ημεις ποιουμε¯
ουχ ως ο πηλος του
κεραμεως λογισθη
σεσθε μη ερει το πλα
σμα τω πλασαντι
ου συ με . . . λασας· η
το ποιημα τω ποι
ησαντι ου συνετως
με εποιησας· ουκ
ετι μικρον και με
τατεθησε . . . . . .
βανος ως το . . .
χελμελ κα . . . . .
μελ εις δρ . . . . .
γισθησετ . . . . .

ακουσονται εν τη
ημερα εκεινη κώ
φοι λογους βιβλιου
και οι εν τω σκοτει
και οι εν τη ομιχλη·
οφθαλμοι τυφλω¯
οψονται και αγαλ
λιασονται οι πτω
χοι δια κν εν ευφρο
συνη και οι απηλ
πισμενοι των ανω¯
εμπλησθησονται
ευφροσυ . . . ς.
Εξελειπεν ανομος
και απωλετο υπε
ρηφανος· και . . ξω
λεθρευθη . . αν . . α
νομουντες επι κα
. . ια κ . . ποιουντες
αμαρτειν ανους ε¯
λογω παντας δε τους
ελεγχοντας εν πυ
. . . . σκομμα θη
. . . και επλαγια
. . . . αδικοις δι
. . . . . .
. . . . . . ταδε λεγει
. . . . . ν οικον

ιακωβ' ον αφωρισε¯
εξ αβρααμ' ου νυν αισ
χυνθησεται ιακωβ'
ουδε νυν το προσ . .
π . . ν μεταβαλει ισλ
αλλ οταν ιδωσιν τα
τεκνα αυτου τα ερ 76
γα μου δι εμε αγιασου
σιν το ονομα μου κ~
αγιασουσιν τον αγιο¯
ιακωβ' και τον θν
του ισλ φοβηθησο¯
ται . . . γνωσοντ~
οι τω πνι πλανωμε
νοι συνεσιν οι δε γογ
γυζοντες μαθησο¯
ται υπακουειν κ~
αι γλωσσαι αι ψελλι
ζουσαι μαθησοντ~
λαλειν ειρηνην.
Ουαι τεκνα αποσλατ~
ταδε λεγει κς εποιη
σατε βουλην ου δι εμου
και συνθηκας ου δι
α του πνς μου προσθει
ναι αμαρτιας εφ α
μαρτιαις οι πορευο
μενοι καταβηναι 77

πολλοι· εως αν κατα
λειφθητε ως ιστος
επ ορους και ως σημ͂
αν φερων επι βουνου.
Και παλιν μενει ο θ̅ς̅
του οικ7ηρησαι υμας
και δια τουτο υψωθη
σεται του ελεησαι υ
μας διοτι κριτης κ̅ς̅
ο θ̅ς̅ ημων και που
καταλιψεται την δο
ξαν υμων μακαρι
οι οι εμμενοντες ε¯
αυ7ω διοτι λαος αγιος
εν σειων οικησει κ͂
ι̅λ̅η̅μ̅ κλαυθμω εκλαυ
σεν· ελεησον με, ελε
ησει σε την φωνη¯
της κραυγης σου ηνι
κα ιδεν επηκουσε¯
σου.
Και δωσει κ̅ς̅ υμιν αρ
τον θλιψεως και υ
δωρ᾽ στενον και ου
κ ετι μη εγγισωσιν
οι πλανωντες σε ο
τι οι οφθαλμ . . σου
οψονται τους πλα
νωντας σε και τα
ωτα σου ακουσοντ͂
τους λογους των οπι
σω σε πλανησαντω¯
οι λεγοντες αυτη η
οδος πορευθωμεν
εν αυτη ειτε δεξια
ειτε αριστερα· και μι
ανεις τα ειδωλα τα
περιηργυρωμενα
και τα περικεχρυσω
μενα λεπτα ποιησεις
και λικμησεις ως υ
δωρ αποκαθημεν . . .
και ως κοπρον ωσεις
αυτα. 78
Τοτε εσ7αι ο υετος τω
σπερματι της γης
σου· και ο αρτος του
γενηματος της γης
σου εσ7αι εις πλησμο
νην και λιπαρος· κ͂
βοσκηθησεται σου
τα κτηνη τη ημε
ρα εκεινη τοπον πι
ονα και ευρυχωρο¯
οι ταυροι υμων κ͂
οι βοες οι εργαζομενοι

✠ ΗΣΑΙΑΣ ✠

την γην φαγοντ̃
αχυρα αναπεποιη
μενα εν κριθη λε
λικμημενα· και εσ
ται επι παντος ορους
υψηλου και επι πα̃
τος βουνου μετεω
ρου υδωρ' διαπορευ
ομενου εν τη ημε
ρα εκεινη οταν α
πολωνται πολλοι
και οταν πεσωσι̃
πυργοι· και εσται το
φως της σεληνης
ως το φως του ηλ . .
ου εσται επταπλασι
ον εν τη ημερα οτα̃
ιασηται κ̅ς̅ το συν
τριμμα του λαου αυ
του κ . . την οδυνη̃
της πληγης σου ι
ασεται.
Ιδου το ονομα κ̅υ̅ δι
α χρονου ερχεται πολ
λου καιομενος ο θυ
μος· μετα δοξης το λο
γιον των χειλεω̃
αυτου· το λογιον ορ
γης πληρες και η ορ
γη του θυμου μου
ως πυρ εδεται· και το
π̅ν̅α̅ αυτου ως υδωρ
εν φαραγγι συρον η
ξει εως του τραχηλου
και διαιρεθησεται
του εθνη ταραξαι
επι πλανησει ματαια·
και διωξεται αυτους
πλανησις· και λημ
ψεται αυτους κατα
προσωπον αυτω̃.
Μη διαπαντος δει υ
μας ευφραινεσθαι
και εισπορευεσθ . .
εις τα αγια μου . . . πα̃
τος ωσει εορταζοντας·
και ωσει ευφραινο
μενους εισελθειν
μετα αυλου εις το . .
ρος του θ̅υ̅ προς τον
θ̅ν̅ ι̅η̅λ̅· και ακουστη̃
ποιησει ο θ̅ς̅ την δο
ξαν της φωνης αυ
του και τον θ̅υ̅ . . ο̃
του βραχιονος αυτου
. . ειξαι μετα θυμου

✠ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ✠

οργης . . . φ . . . . .
τεσθιουσης κερα . .
νωσει βι . . . και ως
υδωρ και χαλαζα συ-
καταφερομενη βια·
δια γαρ φωνης κυ
ητληθησονται ασ
συριοι τη πληγη ἡ
ἀν παταξει αυτους
και εσται αυτω κυ 79
κλοθεν οθεν ην
αυτω ἡ ελπις της βο
ηθιας εφ ἡ αυτος ε
πεποιθει αυτοι μετα
αυλων και κιθαρας
πολεμησουσιν αυ
τον εκ μεταβολης·
ου γαρ προ ημερων
απαιτηθηση.
Μη και σοι εθοιμα . . θη
βασιλευειν φα
ραγγα βαθειαν
ξυλα κειμενα· πυρ
και θειον και
ξυλα πολλα ο θυμος
κυ ως φαραγξ υπο
. . ειου καιομενη.
Ου . . . οι καταβαινον
τες εις αιγυπτον
επι . . οηθειαν οι ε
φ ιπποις πεποιθοτες
και εφ αρμασιν· εστι-
γαρ πολλα και εφ ιπ
πο . . . ληθος σφοδρα
και ουκ η . . αν πεποι
θοτες επι τον αγιο-
του ισλ και τον θν
ουκ εξεζητησαν.
Και αυτος σοφως ηγε-
επ αυτους κακα· κ.
ο λογος . . υτου ου μη
αθετηθη και επα
ναστησεται . . π οικους
ανων πονηρων·
και επι την ελπιδα
αυτων την ματ.
αν· αιγυπτιον ανο-
και ου θν ιππων
σαρκας και ουκ εστι-
βοηθεια· ο δε κς επα
ξει την χειρα αυτου
επ αυτους· και κοπια
σουσιν οι βοηθουν
τες, και αμα απολου-
ται παντες.
Οτι ουτως ειπεν μοι κς·

ον τροπον βοηση
ο λεων ἢ ο σκυμνος
επι τη θηρ . . . ελαβε̄
και κεκραξη επ αυ
τη εως αν ενπλησθη
τα ορη της φωνης
αυτου και ηττη
θησαν και το πλη
θος του θυμου επτο
ηθησαν· ουτως κα
ταβησεται κ̄ς̄ σαβα
ωθ' επιστρατευσαι
επι το ορος σιων· επι
τα ορη αυτης ως ορ
νεα πετομενα, ου
τως υπερασπιει κ̄ς̄
σαβαωθ' υπερ ῑλ̄η̄μ̄
και εξελειται και πε
ριποιησεται και σω
σει.
Επιστραφητε οι τη̄
βαθειαν βουλην βου
λευομενοι και ανο
μον οτι τη ημερα
εκεινη απαρνησο̄
ται οι ᾱν̄ο̄ῑ τα χειρο
ποιητα αυτων τα
αργυρα και τα χρυσα·
α εποιησαν οι δακτυ
λοι αυτων και πεσει
ται ασσουρ' ου μαχαι
ρα ανδρος ουδε μαχαι
ρα ᾱν̄ο̄ῡ καταφαγετ~
αυτον και φευξον
ται ουκ απο προσω
που μαχαιρας· οι δε
νεανισκοι εσοντ~
εις ηττημα· πετρα
γαρ περιλημφθη
σονται ως χαρακι·
και ηττηθησοντ~
ο δε φευγων αλω
σεται.
Ταδε λεγει κ̄ς̄ μακα
ριος ὃς εχει εν σιων
σπερμα και οικει
ους εν ῑλ̄η̄μ̄· ιδου γαρ
βασιλευς δικαιος
βασιλευ σει κ~
αρχον . . ες μετα
κρισεως αρξου
σιν και εσται
ο ᾱν̄ο̄ς̄ κρυπτων
τους λογους αυτου·
και κρυβησεται
ως αφ υδατος φερο 80

που εισιν οι συμβου
λευοντες· που εστι-
ο αριθμων τους συ
στρεφομενους μι
κρον και μεγαν λαο-
ω ου συνεβουλευ
σαντο ουδε ηδει, βα
θυφωνον ωστε
μη ακουσαι λαος πε
φαυλισμενος και
ουκ εστιν τω ακου
οντι συνεσις.
Ιδου σιων η πολις το σω 81
τηριον ημων οι ο
φθαλμοι σου οψοντ.
ιλημ πολις πλουσια 82
σκηναι αι ου μη εισ
θωσιν· και ου μη κι
νηθωσιν οι πασσα
λοι της σκηνης αυ
της εις τον αιωνα
χρονον· ουδε τα σχοι
νια αυτης ου μη δι
αρραγωσιν· οτι το ο
νομα κυ μεγα υμι-
τοπος υμιν εσται
ποταμοι και διωρυ
γες πλατεῖς και ἐυ

ρυχωροι ου πορευση
ταυτην την οδο-
ουδε πορευσεται πλοι
ον ελαυνον· ο γαρ
θς μου μεγας εστι-
ου παρελευσεται με.
Κς κριτης ημων
κς αρχων ημων
κς βασιλευς ημων
κς αυτος ημας σω
σει· ερραγησαν τα
σχοινια σου οτι ου
κ ενισχυσαν· ο ισ
τος σου εκλεινεν
ου χαλασει τα ισλια
ουχ αρη σημειον
εως ου παραδοθη
εις προνομην. 83
Τοινυν πολλοι χωλοι
προνομην ποιη
σωσιν και ου μη ει
πη ο λαος ο ενοικω-
εν αυτοις κοπιω
αφεθη γαρ αυτοις
η αμαρτια.
Προσαγαγετε εθνη
και ἀκούσατε αρχο-
τες· ακουσατω ἡ γῆ 84

✠ ΗΣΑΙΑΣ ✠

και οι εν αυτη· η οι
κουμενη και ο λα
ος ο εν αυτη διοτι
θυμος κυ επι παν
τα τα εθνη και οργη
επι τον αριθμον
αυτων του απολε
σαι αυτους και παρα
δουναι αυτους εις
σφαγην· οι δε τραυ
ματιαι αυτων ρι
φησονται και οι νε
κροι· και αναβησε
ται αυτων η οσμη
και βραχησεται τα
ορη απο του αιματος
αυτων· και . . ληγ . .
σεται ως βιβλιον
ο ουνος και παντα
τα αστρα πεσειτε ως
φυλλα εξ αμπελου
και ως πιπτει φυλ
λα απο συκης·
Εμεθυσθη η μαχαι
ρα μου εν τω ουνω
ιδου επι την ιδου
μαιαν καταβησετ~
και επι τον λαον της

απωλειας· μετα κρι
σεως η μαχαιρα κυ
ενεπλησθη αιματος·
επαχυνθη απο στεα
τος αρνων και απο
στεατος τραγων κ~
κριω̃ν· οτι θυσια τω
κω εν βοσορ' και
σφαγη μεγαλη εν
τη ιδουμαια· και συ̅
πεσουνται οι αδροι
μετ αυτων και οι
κριοι και οι ταυροι
και μεθυσθησετ~
η γη απο του αιματος
και απο του . . τεατος
. . των εμπλησ . . .
σεται· ημερα γαρ κρι
σεως κυ και ενιαυ
τος ανταποδωσεως
κρισεως σιων· και
στραφησονται αυ
της αι φαραγγες εις
πισσαν· και η γη
αυτης εις θειον·
και εσται η γη αυτης
καιομενη ως πισσα 85
νυκτος και ημερας·

✠ ΗΣΑΙΑΣ ✠ 86

87

και ου σβεσθησετ~
εις τον αιωνα χρονο¯
και αναβησεται ο κα
πνος αυτης ανω
εις γενεας αυτης ερη
μωθησεται και εις
χρονον πολυν ερη
μωθησεται· και οι
κησουσιν εν αυτη
ορνεα και εχινοι κ~
ιβεις και κορακες
και επιβληθησετ~
επ αυτην σπαρτιο¯
γεωμετριας ερημου
και ονοκενταυροι
οικησουσιν εν αυτη
οι αρχοντες αυτης
ουκ εσονται· οι γαρ
βασιλεις και οι αρχο¯
τες αυτης εσοντ~
εις απωλιαν· και ανα
φυσει εις τας πολεις
αυτων ακανθινα
ξυλα και εις τα οχυ
ρωματα αυτης κ~
εσται επαυλις σιρη
νων και αυλη στρου
θων· και συναν

τησουσ . . . . .
ονοκεν . . . . .
βοησουσι . . . .
προς τον ετερ . . .
εκει αναπαυσ . .
ονοκενταυρ . . .
ρον γαρ αυτοις ανα
παυσιν· εκει ενοσ
σευσεν εχινος· και
εσωσεν η γη τα παι
δια αυτης μετα ασ
φαλειας εκει συνη¯
τησαν ελαφοι και
ιδον το προσωπον
αλληλων· αριθμω
παρηλθοσαν και μια
αυτων ουκ απωλε
το· ετερα την ετερα¯
ουκ εξεζητησαν
οτι κ̅ς̅ αυτοις ενετει
λατο και το π̅ν̅α̅ αυ
του συνηγαγεν αυ
τα· και αυτος επιβα
λει αυτοις κληρους·
και η χειρ' αυτου δι
εμερισεν βοσκεσθαι
εις τον αιωνα χρο
νον κληρονομησετε

. . . . . ενεῶν κ͂
. . . υσονται επ’
. . . . . .
. . . . ρανθητι ερη
. . . διψωσα αγαλλι
. . σθω ερημος και α¯
θειτω ως κρινον
και εξανθησει και
αγαλλιασεlαι τα ερη
μα του ιορδανου·
και η δοξα του λιβα
νου εδοθη αυτη
και η τιμη του καρ
μηλου και ο λαος
μου οψεται την δο
ξαν κ̅υ̅ και το υψος
του θ̅υ̅.

Ισχυσατε χειρες ανι
μεναι και γονατα
παραλελυμενα πα
ρακαλεσατε οι ολιγο
ψυχοι τη διανοια ισ
χυσατε μη φοβεισ
θε· ιδου ο θ̅ς̅ ημων
κρισιν ανταποδι
δωσιν και ανταπο
δωσει· αυτος ηξει κ͂
σωσει ημας.

Τοτε ανοιχθησοντ͂
οφθαλμοι τυφλω¯
και ωτα κωφων
ακουσονται· τοτε
αλειται ως ελαφος ὁ
χωλός· και τρανη ε
σται γλωσσα μογγι
λαλων· οτι ερραγη
εν τη ερημω υδωρ
και φαραγξ’ εν γη δι
ψωση και η ανυδρος
εσται εις ελη· και εις
την διψωσαν γη¯
πηγη υδατος εσται·
εκει ευφροσυνη ορ
νεων· επαυλις ποι
μνιων καλαμου
και ελη· εσlαι εκει ο
δος καθαρα και οδος
αγια κληθησεται·
και ου μη παρελθη
εκει ακαθαρτος· ου
δε εσται εκει οδος α
καθαρτος· οι δε διε
σπαρμενοι πορευσο¯
ται επ αυτης· και
ου μη πλανηθωσι¯.
και ουκ εσται εκει

λέων· ουδε των . . .
ριων των πονηρω⁻
. . . αναβη ε . . . αυ
την· ουδε μη ευρε
. . εκει . . . λα . . .
σονται εν αυ . . λε
λυτρωμενοι και
συνηγμενοι δια κ̅ν̅
αποστραφησοντ͂
και ηξουσιν εις σιω⁻
μετ ευφροσυνης·
και ευφροσυνη ἀι
ώνιος υπερ κεφα
λης αυτων· επι γαρ
κεφαλης αυτων
αινεσις και αγαλλι
αμα και ευφροσυνη
καταλημψεται αυ
τους ἀπέδρα οδυνη
και λυπη και στε
ναγμος.
Και εγενετο του τεσ
σαρεσκαιδεκατου
ετους· βασιλευοντος
εζεκιου ανεβη, σεν
ναχηρειμ βασιλευς
ασσυριων επι τας
πολεις της ιουδαιας

. . ας οχυρ . . .
. . . . . .
Και απεστειλεν . .
. . ασσυριων ραψ̅ . .
εκ λα . . ης εις ι̅λ̅η̅μ̅
προς τον βασιλεα
εζεκιαν μετα δυνα
μεως πολλης· και ε
στη εν . . ω υδραγω
γω της κολυμβη
θρας της ανω εν τη
οδω του αγρου του
γναφεως.
Και εξηλθε προς αυ
τον ελιακειμ ο του
χελκίου ο οικονο
μος και σομνας ὁ
γραμματευς· και ι
ωαβ' ο του ασαφ' ο υ
πομνηματογρα
φος.
Και ειπεν αυτοις ραψα
κης· ειπατε εζεκια
ταδε λεγει ο βασιλευς
ο μεγας βασιλευς ασσυ
ριων· τινι πεποι
θως ει· μη εν βουλη
η λογοις χειλεων

. . . ς γινεται
. . . . πι τινι πε
. . . οτι απειθις
. . . ου πεποιθ . .
. . . την ραβδον
την καλαμινην
την τεθλασμενη¯
ταυτην επ αιγυπτο¯
ὃς ἀν ἐπ αυτην επι
στηριχθη εισελευ
σεται εις την χειρα
αυτου ουτως εστι¯
φαραω βασιλευς αι
γυπτου και παν
τες οι πεποιθοτες
επ αυτω· ει δε λεγε
τε επι κν τον θν
ημων πεποιθαμε¯
νυν μιχθητε τω
κω μου τω βασιλει
ασσυριων, και δω
σει υμιν δισχιλια¯
ιππον, ει δυνησε
σθε δουναι αναβα
τας επ αυτους· κ~
πως δυνασθε απο
στρεψαι εις προσω
πον

τοπαρχου ενος· οικε
ται εισιν οι πεποι
θοτες επ αιγυ . . .
οις εις ιππον και
αναβατην· και 88
νυν μη ανευ κυ
ανεβημεν επι τη¯
χωραν ταυτην πο
λεμησαι αυτην
κς ειπεν προς με
αναβηθι και κατα
φθιρον αυτην.
Και ειπεν προς αυτο¯
ελιακειμ' ο του χελ
κιου ο οικονομος·
και σομνας ο γραμ
ματευς· λαλησον
προς ημας τους π~
δας σου συριστι· ακου
ομεν γαρ ημεις κ~
μη λαλη προς ημας
ιουδαιστι· και ινα
τι λαλεις εις τα ωτα
των ανων τω¯
επι τω τειχει.
Και ειπεν ραψακης
προς αυτους· μη προς
τον κν υμων ἠ προς

υμᾶς απεσταλκεν με
ο κυριος μου ουχι προς
τους ανους τους κα
θημενους επι τω τει
χει ινα φαγωσιν κο
προν και πιωσιν ου
ρον μεθ υμων αμα.
Και εστη ραψακης· και
εβοησεν φωνη μ . .
γαλη η ιουδ . . . ακου
σατε τους λογους του
βασιλεως του μεγα
λου βασιλεως ασσυριω¯
ταδε λεγει μη απατα
τω υμας εζεκιας λο
γοις οι ου δυνησοντ~
ρυσασθαι υμας· και
μη λεγετω υμιν ε
ζεκιας οτι ρυσεται
υμας ο θ̅ς και ου μη
παραδοθη η πολις αυ
τη εν χειρι βασιλε
ως ασσυριων· μη
ακουετε εζεκιου.
Ταδε λεγει ο βασιλευς
ασσυριων ει βου
λεσθε ευλογηθην~
εκπορευεσθε προς με
και φαγεσθε εκαστος
την αμπελον αυlου
και τας συκα . . και . . ι
εσθε υδωρ' εκ του λακ
κου υμων εως αν
ελθω και λαβω υμ . . ς
εις γην ως η γη υμω¯.
γη σιτου και οινου
και αρτων και αμπε
λωνων.
Μη υμας απαlατω εζε
κιας λεγων ο θ̅ς υμας
ρυσεlαι· μη ερυσαν
τω οι θεοι των εθνω¯
εκασlος την εαυτου
χωραν εκ χειρος βασι
λεως ασσυριων· που
εσlιν ο θεος αιμαρ κ~
αρφαδ' που εστιν
ο θ̅ς της πολεως, σεπ
φαρουαιμ μη εδυ
ναντο ρυσασθαι σαμα
ρειαν εκ της χειρος μ̊υ
τις των θεων π . . .
των των εθν . . .
τουτων ος τ . . . .
το την γη . . . . .
εκ της χε . . . . .

ο τις ερυσεται ιλ̅η̅μ̅ εκ
χειρος μου· και εσι
ωπησαν και ουδεις
απεκριθη αυτω λο
γον· δια το προσταξαι
τον βασιλεα μηδενα
αποκριθηναι.
Και ει . . ηλθεν ελι . . . μ
ο του χελκιου ο οικο
νομος· και σομνας ὁ
γραμματευς της δυ
ναμεως· και ιωαβ'
ο του ασαφ' ο υπομνη
ματογραφος προς
εζεκιαν εσχισμενοι
τους χειτωνας και
απηγγειλαν αυτω
τους λογους ραψακου
και εγενετο εν τω
ακουσαι εζεκιαν εσ
χισεν τα ιματια αυ
του και σακκον πε
ριεβαλετο και ανε
. . εις τον οικον κ̅υ̅
. . . . εστειλεν ελια
. . . τον οικονο
. . . σομναν το̅
. . . . εα και τους

πρεσβυτερους των
ιερεων περιβεβλη
μενους σακκους
προς ησαΐαν υιον α
μως τον προφητη̅
και ειπαν αυτω. 89
Ταδε λεγει εζεκίας η
μερα θλιψεως και ο
νειδισμου και ελε
γμου και οργης ἡ ση
μερον ημερα· οτι η
κει ἡ ωδεινη τη τι
κτουση ισχυν δε ου
κ εχει του τεκειν.
Εισακουσαι κ̅ς̅ ο θ̅ς̅ σου
τους λογους ραψακου
ὀυς απεστειλεν βα
σιλευς ασσυριων . .
νειδιζειν θ̅ν̅ ζων
τα· και ονειδιζειν
λογους ους ηκουσε̅
κ̅ς̅ ο θ̅ς̅ σου και δεη
θηση προς κ̅ν̅ τον
θ̅ν̅ σου περι των κα
ταλελειμμενων
τουτων.
Και ηλθοσαν ὁι παι
δες του βασιλεως εζε 90
κιου

αυτον· ταδε λεγει κς,
ταξαι περι του οικου
σου αποθνησκεις . . αρ
συ και ου ζηση· και
απεστρεψεν εζεκίας
το προσωπον αυτου
προς τον τοιχον κ͂
προσηυξατο προς
κν λεγων.
Μνησθητι κε ώς ε
πορευθην ενωπι
ον σου μετα αληθει
ας εν καρδια αληθει
νη· και τα αρεστα ε
νωπιον σου εποιη
σα· και εκλαυσεν ε
ζεκιας κλαθμω
μεγαλω.
Και εγενετο λογος κυ
προς ησαΐαν υιον
αμως λεγων πορευ
θητι και ειπον εζε
κια ταδε λεγει κς
ο θς δαδ' του πρς σου
ηκουσ . . της φω
νης της προσευχης
σου και ιδον τα δα
κρυα σου· ιδου προσ
*

τιθημι προς τον
χρονον σου ετη δε
καπεντε· και εκ χει
ρος βασιλεως ασσυ
ριων σωσω σε και
υπερ της πολεως
ταυτης υπερασπιω.
Τουτο δε σοι το σημει
ον παρα κυ οτι ο θς
ποιησει το ρημα
τουτο· ιδου στρεφω
την σκιαν των
αναβαθμων ους
κατεβη ο ηλιος τους
δεκα αναβαθμους
του οικου του πρς σου
αποστρεψω τον
ηλιον τους δεκα
αναβαθμους· και
ανεβη ο ηλιος τους
δεκα αναβαθμους
ους κατεβη ή σκια.
⤙ Π . . . ΣΕΥΧΗ ΕΖΕΚΙΟΥ 91
⤙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΟΥ . . .
⤙ ΑΣ ΗΝΙΚ . . . ΛΑ . . . .
⤙ ΣΘΗ ΚΑΙ ΑΝ . . . . . .
⤙ ΤΗΣ . . Α . . . .
⤙ ΟΥ. ⤚

E . . . . [92]
ψει των ημερων
μου
Πορευσομαι εν πυλαις
αδου
Καταλειψω τα ετη
τα επιλοιπα·
Ειπα ουκ έτι μη ειδω
το σωτηριον του
θυ επι γης
Ουκ ετι μη ιδω ανō
της συγγενειας μου
Κατελειπον το λοιπō
της ζωης μου
Εξηλθεν και απηλ
θεν απ εμου
Ωσπερ ο καταλυων
σκηνην πηξας
Το πνα μου παρ εμοι
εγενετο ως ιστος ε
ριθου εγγιζουσης
εκτεμειν
Εν τη ημερα εκεινη
. . . εδοθην εως
. . . ι ως λεοντι
. . . . τα οστα μου
. . . . . ψεν.
. . . . ημερας
εως της νυκτος πα
ρεδοθην·
Ως χελιδων ουτως
φωνησω·
Και ως η περιστερα ου
τως μελετησω·
Εξελειπον γαρ οι οφθαλ
μοι μου του βλεπεῑ
εις το υψος του ουνου
προς τον κν·
Ος εξ . . λατο με και α
φειλατο μου την ο
δυνην της ψυχης
Κε περι αυτης γαρ α
νηγγελη σοι
Και εξηγειρας μου τη̄
πνοην και παρα
κληθεις εζησα
Ειλου γαρ μου την ψυ
χην ινα μη αποληται
Και απεριψας οπισω
μου πασας τας αμαρ
τιας μου.
Ου γαρ οι εν αδου αινε
σουσιν σε
Ουδε οι αποθανοντες
ευλογησουσιν σε
Ουδε ελπιουσιν οι εν

αδου την ελεημοσυ
νην σου
Οι ζωντες ευλογησου
σιν σε ον τροπον
καγω
Απο γαρ της σημερο¯
παιδια ποιησω
Α αναγγελουσιν τη¯
δικαιοσυνην σου
κ̅ε̅ της σωτηριας μου
Και ου παυσομαι ευ
λογων σε μετα ψαλ
τηριου πασας τας
ημερας της ζωης μου
Κατεναντι του οι
κου κ̅υ̅ του θ̅υ̅.
Και ειπεν ησαϊας προς
εζεκιαν λαβε παλα
θην εκ συκων κ~
τριψον και κατα
πλασαι και υγιης εση
Και ειπεν εζεκιας
τουτο το σημειον
οτι αναβησομαι
εις τον οικον του
θ̅υ̅.
Εν τω καιρω εκειν͂
απεσλειλεν μαρω
δαχ'

ο υιος του . . . . .
ο βασιλευς της . . .
λωνιας επιστολας
και πρεσβεις και δω
ρα εζεκια ηκουσε¯
γαρ οτι εμαλακισ
θη εως θανατου
και ανεστη.
Και εχαρη επ αυτοις
εζεκιας χαραν με
γαλην και εδειξε¯
αυτοις τον οικον
του νεχωθα και
της σλακτης κα~ 93
των θυμιαματω¯
και του μυρου κ~
του αργυριου και
του χρυσιου· και
παντας τους οικους
των σκευων της
γαζης· και παντα
οσα ην εν τοις θη
σαυροις αυτου· κ~
ουκ ην ουθεν ο
ουκ εδειξεν εζεκι
ας εν τω οικω αυ
του.
Και ηλθεν ησαϊας

. . . φητης προς το¯
βασιλεα εζεκιαν κ῀
ειπεν προς αυτον
τι λεγουσιν οι ανοι
ουτοι και ποθεν
ηκασιν προς σε.
Και ειπεν εζεκιας,
εκ γης πορρωθεν
ηκασιν προς με
εκ βαβυλωνος.
Και ειπεν ησαϊας τι
ειδοσαν εν τω οι
κω σου· και ειπεν
εζεκιας παντα τα
εν τω οικω μου
ειδοσαν· και ουκ
εστιν εν τω οικω
μου ο ουκ ιδοσαν,
αλλα και τα εν τοις
θησαυροις μου.
Και ειπεν ησαϊας α
κουσον τον λογο¯
κυ σαβαωθ' ιδου
ημεραι ερχονται
και λημψονται
παντα τα εν τω
οικω σου· και οσα
συνηγαγον οι πρες

εως της ημερας ταυ
της εις βαβυλωνα
ηξει· και ουδεν ου
μη καταλειπωσι¯.
Ειπεν δε ο θς οτι κ῀
απο των τεκνω¯
σου ων γεννησεις
λημψονται και
ποιησωσιν σπαδο¯
τας εν τω οικω του
βασιλεως των βα
βυλωνιων
Και ειπεν εζεκιας
προς ησαϊαν· αγαθος
ο λογος κυ ον ελαλη
σεν γενεσθω δη ει
ρηνη και δικαιο
συνη εν ταις ημε
ραις μου.
Παρακαλειτε παρακα
λειτε τον λαον μου
λεγει ο θς· ιερεις λα
λησατε εις την καρ
διαν ιλημ· παρακα
λεσατε αυτην οτι
επλησθη η ταπει
νωσις αυτης λελυ
ται γαρ αυτης η αμαρ

οτι εδεξατο εκ χειρος
κ̅υ̅ διπλα τα αμαρτη
ματα αυτης.
Φωνη βοωντος εν
τη ερημω ετοιμα
σατε την οδον κ̅υ̅
ευθειας ποιειτε τας
τριβους του θ̅υ̅ ημω̅
πασα φαραγξ πλη
ρωθησεται και πα̅
ορος και βουνος τα
πεινωθησεται· κ
εσται παντα τα σκο
λια εις ευθειαν· και
η τραχεια εις πεδια
και οφθησεται η δο
ξα κ̅υ̅ και οψεται
πασα σαρξ το σωτηρι
ον του θ̅υ̅ οτι κ̅ς̅ ε
λαλησεν.
Φωνη λεγοντος βο
ησον και ειπα τι βο
ησω· πασα σαρξ χορ
τος και πασα δοξα
α̅ν̅ο̅υ̅ ως ανθος χορ
του εξηρανθη ο χορ
τος και το ανθος
εξεπεσεν· το δε ρημα

του θ̅υ̅ η . . . . .
εις τὸν αι . . . .
Επ᾽ ὄρος υψ . . . .
βηθι ο ευαγγ . . .
μενος σιων υ . . .
σον τη ισχυι τ . . .
φωνην σου ο ευαγ
γελιζομενος ι̅λ̅η̅μ̅
υψωσατε μη φοβει
σθε, ειπον ταις πο
λεσιν ιουδα ιδου ὁ
θ̅ς̅ υμων· ιδου κ̅ς̅
μετα ισχυος ερχετ
και ο βραχιων μετα
κυριας· ιδου ο μισ
θος αυτου μετ αυ
του και το εργον ενα̅
τιον αυτου ως ποι
μην ποιμανη το
ποιμνιον αυτου
και τω βραχιονι
αυτου συναξει αρνας
και εν γαστρι εχου
σας παρακαλεσει.
Τις εμετρησεν τη
χειρι το υδωρ και
τον ο̅υ̅ν̅ο̅ν̅ σπιθα
μη και πασαν τη̅

✠ ΗΣΑΙΑΣ ✠

. . . . εστηκεν
. . . . . θμω και
. . . ας ζυγω·
. . . ω νουν κυ
. . τις συμβουλος
. . . του εγένετο ὃς
συμβιβασει αυτον
η προς τινα συνεβου
λευσατο και συνεβι
βασεν αυτον· η τις
εδειξεν αυτω κρισι¯
ἢ οδον συνησεως τις
εδειξεν αυτω· ει πα¯
τα τα εθνη ὡς σ̄ταγω¯
απο καδου και ως ρο
πη ζυγου ελογισθη
σαν, και ως σιελος
λογισθησονται· ο
δε λιβανος ουχ ικα
νος εις καυσιν κ̰
παντα τα τε̄τραπο
δα ουχ ικανα εις ο
λοκαρπωσιν και
παντα τα εθνη ως
ουδεν εισιν· και εις
ουθεν ελογισθησα¯.
Τινι ωμοιωσατε κν
και τινι ομοιωμα
ωμοιωσᾱτε αυτον·
μη εικονα εποιησε¯
τεκτων ἢ χρυσοχο
ος χωνευσας χρυσι
ον περιεχρυσωσε¯
αυτον· ομοιωμα
κατεσκευασεν αυ
τον· ξυλον γαρ᾽ αση
πτον εκλεγε̄ται τε
κτων· και σοφως
ζητει πως στησει
αυτου εικονα και
ινα μη σαλευητε
ου γνωσεσ . . . ε . . υκ α
κουσεσθε ουκ ανηγ
γελη εξ αρχης υμι¯
ουκ εγνωτε τα θε
μελια της γης ο κα
τεχων τον γυρον
της γης και οι ενοι
κουντες εν αυτη
ως ακριδες· ο σ̄τησας
ως καμαραν τον
ουνον· και διατει
νας ως σκηνην
κατοικειν· ο διδους
αρχοντας ως ουδε¯
αρχειν την δε γη¯

 τι

ως ουδεν εποιησε¯
ου γαρ᾽ μη σπειρωσι¯
ουδε μη φυτευσω
σιν ουδε μη ριζ . . .
εις την γην ἡ ριζα
αυτων· επνευσε¯
επ αυτους και εξη
ρανθησαν· και κα
ταιγις ως φρυγανα
αναλημψεται αυ
τους.
Νυν ουν τινι με ω
μοιωσατε και υψω
θησομαι ειπεν ο α
γιος· αναβλεψαἱε εις
υψος τους οφθαλ
μους υμων και ιδε
τε τις κατεδειξεν
παντα ταυἱα· ο εκ
φερων κατα αρι
θμον τον κοσμο¯
αυτου παντας επ ο
νοματι καλεσει
απο πολλης δοξης
και εν κρατει ισχυ
ος ουδεν σε ελαθεν
μη γαρ ειπης ιακωβ᾽
και τι ελαλησας ι̅η̅λ̅᾽

ἀπεκρυβη η οδος μου
απο του θ̅υ̅· και ο
θ̅ς̅ μου την κρισι¯
αφειλεν και απεστη.
Και νυν ουκ εγνως
ει μη ηκουσας· θ̅ς̅
αιωνιος ο θ̅ς̅ ο κα
τασκευασας τα α
κρα της γης· ου πι
νασει ουδε κοπια
σει· ουδε εστιν εξ
ευρεσις της φρονη
σεως αυτου διδους
τοις πινωσιν ισχυ¯
και τοις μη οδυνω
μενοις λυπην
πινασουσιν γαρ᾽
νεωτεροι και κο
πια . . ουσιν νεα
νισκοι και εκλε
κτοι ανισχυες εσο¯
ται οι δε υπομενο¯
τες τον θ̅ν̅ αλλα
ξουσιν ισχυν πτε
ροφυησουσιν ὡς
. . ετοι δραμουντ.
. . . ου κοπιασουσι¯
. . αδιουνται και

ου πινασουσιν.
Εγκαινιζεσθε προς
με νησοι οι γαρ αρ
χοντες αλλαξουσι̅
ισχυν· εγγισατωσα̅
και λαλησατωσα̅
αμα· τοτε κρισιν
αναγγειλατωσα̅.
Τις εξηγειρεν απ α
νατολων δικαιο
συνην· εκαλεσε̅
αυτην κατα πο
δας αυτου και πο
ρευσεται· δ . . σει ε
ναντιον εθνω̅
και βασιλεις εκστη
σει· και δωσει εις
γην τας μαχαιρας
αυτων και ως φρυ
γανα εξωσμενα
τα τοξα αυτων κ͜
διωξεται αυτους
διελευσεται εν ει
ρηνη ἡ οδος τω̅
ποδων αυτου.
Τις ενηργησεν κ͜
εποιησεν ταυτα
εκαλεσεν αυτη̅
90

ὁ καλων αυτην α
πο γενεων αρχης·
εγω θ̅ς πρωτος και
εις τα επερχομενα
εγω ειμι· ιδοσαν
εθνη και εφοβη
θησαν τα ακρα της
γης ηγγισαν και ηλ
θοσαν αμα· κρινω̅
εκαστος το πλησιο̅ 96
και τω αδελφω βο
ηθησαι και ερει ισ
χυσεν ανηρ τεκτω̅
και χαλκευς τυ
πτων σφυρη αμα
ελαυνων ποτε με̅
ερει συμβλημα κα
λον εστιν· ισχυρω
σεν αυτα εν ηλοις·
θησουσιν αυτα και
ου κεινηθησον
ται· συ δε ι̅η̅λ̅ παις
μου ιακωβ' ον, εξε
λεξαμην σπερμα
αβρααμ ον ηγαπη
σα· ου ανελαβομη̅
απ ακρων της γης
και εκ των σκοπιω̅

αυτης εκαλεσα σε
και ειπα σοι παις μου
ει συ εξελεξαμην
σε και ουκ εγκατε
λειπον σε μη φοβου
μετα σου γαρ ειμι· μη
πλανω εγω γαρ ει
μη ο θ̅ς̅ σου και εν 97
σοι δοξασθησομαι
και εγω ειπα κενῶς
εκοπιασα εις ματᾶ
μη πλανω εγω γαρ
ειμ . . θ̅ς̅ σου ο ενι
σχυσας σε και βοη
θησας . . . και ησφα
λισαμην σε τη δε
ξια τη δικαια μου.
Ιδου αισχυνθησο¯
ται και εντραπη
σονται παντες οι
αντικειμενοι σοι
εσονται γαρ ως ου
κ οντες και απολου¯
ται παντες οι αν
τιδικοι σου ζητη
σεις αυτους και ου
μη ευρεις τους α̅ν̅ο̅υ̅ς̅
οἱ παροινησουσιν
εις σε· εσονται γαρ ως
ουκ οντες και ου
κ εσονται οι αντι
πολεμουντες σε ο
τι εγω ο θ̅ς̅ ὁ κρατω¯
της δεξιας σου· ο λε
γων μη φοβου ια
κωβ' ολιγοστος ει
ι̅η̅λ̅ εγῶ εβοηθη
σα σοι λεγει ο θ̅ς̅ ο λυ
τρουμενος σε ι̅η̅λ̅.
Ιδου εποιησα σοι ως
τροχους αμαξης α
λοωντας καινους
πριστηροειδεις
και αλοησεις ορη
και λεπτυνεις βου
νους και ως χουν
θησεις και λικμη
σεις και ανεμος
λημψεται αυτους
και καταιγις δια
σπερει αυτους· συ
δε ευφρανθηση
εν τοις αγιοις ι̅η̅λ̅
και αγαλλιασοντ͂
οι πτωχοι και οι
ενδεεις· ζητησουσι¯

υδωρ και ουκ εστ͂
ἡ γλωσσα αυτων
απο της διψης ε
ξηρανθη.
Εγω κ̅ς̅ ο θ̅ς̅ εγω επ
ακουσομαι ο θ̅ς̅ ι̅η̅λ̅
και ουκ εγκατα
λιψω αυτους· αλλα
ανοιξω επι των
ορεων ποταμους
και εμμεσω πε
δι . . ν πη . . ας ποι
ησω την ερ̣ . . μο̄
εις ελη υδατων
και την διψω
σαν γην εν υδρα
γωγοις θησω εις
την ανυδρον
γην κεδρον και
πυξον· μυρσινη̄
και κυπαρισσο̄
και λευκην . . να
ειδοσιν και γνω
σιν και εννοη
. . ω . . ν και επισ̈τω̄
ται αμα οτι χειρ
κ̅υ̅ εποιησεν ταυ
τα· και ο αγιος ι̅η̅λ̅

κατεδειξεν.
Εγγιζει η κρισις υ
μων λεγει κ̅ς̅ ο θ̅ς̅·
ηγγισαν αι βουλαι
υμων λεγει ο βασι
λευς ιακωβ εγγι
σατωσαν και αναγ
. . . . τωσαν υμῑ
α συμβησεται ἡ
τα προτερα τινα
ην . . πατε και
. . . . . μεν
το . . . . ουν και γ̈ν
σομεθα . . τα εσ
χατα και τα επερ
χομενα . . πατε
ημ . . . . αγγει
λατε ημιν τα ε
π εσχατου και γ̈ν
σωμεθα οτι θεοι 99
εστε ευποιησατε
και κακωσατε κ͂
θαυμασομεθα κ͂
οψομεθα αμα . . τ . .
ποθεν εσ̈τε υμεις
και ποθεν ἡ ερ
. . ασια υμων εκ
γης βδελυγμα

εξελεξαντο υμας.
Εγω δε ηγειρα τον α
πο βορρα και τον
αφ ηλιου ανατολω̄
κληθησονται γαρ
τ . . ονομ . . . μου
ερχεσ . . ωσαν αρχο̄
τες· και ως . . . . ος
κεραμεως και ως
κεραμευς καταπ . .
τον πηλον . . υτω . .
καταπαληθ . . ε
σθε . τις . . αρ αναγγ . .
λει τα εξ αρχης ιν . .
γνω . . . και τα
εμπρο . . θεν και
ερουμεν οτι αλη
θη εστιν· ουκ εστῑ
ο προλεγων ουδε ὁ
ακουων . . μων
τους λογους· αρχη̄
σιων δωσ . . .
ιλημ παρακαλε
σω εις οδον . . .
γαρ τω . . εθν . . .
ιδου ουδ . . . αι α
πο των ειδωλ . . .
αυτω . . ουκ . . ν ὁ

αναγγελ . . .
αν ερωτ . . . .
τους ποθεν εστε
ου μη αποκριθω
σιν μοι· εισιν γαρ
οι ποιουντες υμας
και ματ . . ν οι πλα
νωντες υμας.
Ιακωβ ο παις μου
αντιλημψομαι
αυτου . . . . εκλε
κτ . . . υ προσεδε
ξατ . . . υτον η ψυ
χη . . ου εδωκ . . το
πνα μου επ αυτο̄
κρισι . . τοις εθ . . .
. . . . ξοισει . . . κε
κραξεται ουδε αν . .
σει ουδε ακουσθ . .
σεται εξω η φω
. . η αυτου· καλ . . . ο̄
τεθλασμενον ου
συντριψει και λι
νον καπνιζομε
νον ου σβεσει αλλ’
εις αληθειαν εξοι
σει κρισιν· και α
ναλαμψει και ου

. . . . . σεται εως
. . . . πι της γης
. . ρισιν και επι τω
ονοματι αυτου ε
θνη ελπιουσιν.

Ουτως λεγει κς ο θς
ο ποιησας τον ουνο-
και πηξας αυτον
. . σ̓τερεωσας την γη-
και τα εν αυτη· και
διδους πνοην τω
λαω τω επ αυτης
και πνα τοις πατου
σιν αυτην.

Εγω κς ο θς ο καλεσας
σε εν δικαιοσυνη
και κρατησω της
χειρος σου και εν
ισχυσω σε· εδωκα
σε εις διαθηκην
γενους εις φως
εθνων· ανοιξαι
οφθαλμους τυ
φλων εξαγαγει . .
εκ δεσμων δεδε
μενους και εξ οι
κου φυλ . . . ης κα
θημενους εν σκο
τι·

Εγω κς ο θς τουτο
μου εστιν το ονο
μα την δοξαν μου
ετερω ου δωσω· ου
δε τας αρετας μου
τοις γλυπτοις τα
απ αρχης ιδου ηκα
σ . . ν και καινα α
εγω αναγγελλω·
και προ του αναγ
γειλαι εδηλωθη
υμιν.

Υμνησατε τω κω
υμνο . . . . ινον
η αρχη . . . υ δοξα
ζεται το . . . μα
αυτου απ . . . υ της
γης· οι κα . . . νο . .
τες εις τη . . . . .
σαν . . . πλε . . . ες
αυτ . . . . . .
και . . . .
τες αυτ . . .

Ευφρα . . θ . . .
ρημος . . . .
. . . αυτ . . . επα . .
. . ε . . . . κα . . .
κου . . . . κηδαρ

ευφρανθησοντ..
οι κατοικουντες
πετραν επ ακρων
των ορεων βοησου
σιν· δωσουσιν τω
θω δοξαν τας αρε 100
τας αυτου εν ταις
νησοις αναγγελου
σιν· κς ο θς των
δυναμεων εξε
λευσεται και συν
τριψει πολεμον
επεγερει ζηλον
και βοησεται επι
τους εχθρους αυ
του μετα ισχυος.
Εσιωπησα απ αιω
νος μη και αει σιω
πησομαι και ανε
ξομαι εκαρτερη
σα ως η τικτουσα
εκστησω και ξη
ρανω αμα· και θη
σω ποταμους εις
νησους· και ελη
ξηρανω και αξω
τυφλους εν οδω
η ουκ εγνωσαν·

και τριβους ους ου
κ εγνωσαν πατη
σαι ποιησω αυτους
ποιησω αυτοις το
σκοτος εις φως κ..
τα σκολια εις ευθει
αν· ταυτα τα ρημα
τα ποιησω και ου
κ εγκαταλειψω
αυτους· αυτοι δε α
πεστραφησαν εις
τα οπισω.
Αισχυνθητε αισχυ
νην οι πεποιθο
τες επι τοις γλυ
πτοις οι λεγοντες
τοις χωνευτοις
υμεις εστε θεοι η
μων· οι κωφοι
ακουσατε και οι
τυφλοι αναβλεψα
τε ιδειν· και τις
τυφλος αλλ η οι παι
δες μου· και κωφοι
αλλ η οι κυριευον
τες αυτων και ε
τυφλωθησαν οι
δουλοι του θυ·

ειδετε πλεονακις
και ουκ εφυλαξα
σθε ηνεωγμενα
τα ωτα και ουκ η
κουσατε κ̅ς̅ ο θ̅ς̅ ε
βουλευσατο ινα δι
καιωθη και μεγα
λυνη αινεσιν· κ̃
ιδον και εγενετο
ο λαος πεπρονομευ
μενος και διηρπα
σμενος· η γαρ παγ . .
εν τοις ταμιοις
πανταχου και εν
τοις οικοις αμα ο
που εκρυψαν αυτους·
εγενοντο εις προ
νομην και ουκ η–
ο εξαιρουμενος αρ
παγμα και ουκ η–
ο λεγων αποδος.
Τις εν υμιν ος εν̈
τιειται ταυτα ει
σακουσεται εις τα
επερχομενα· τις
εδωκεν εις διαρπα
γην ιακωβ' και
ι̅σ̅λ̅ το . . προνομευ
ουσιν αυτον· ουχι
ο θ̅ς̅ ω ημαρτοσαν 101
αυτω και ουκ εβου
λοντο εν ταις οδοις
αυτου πορευεσθαι
ουδε ακουειν του
νομου αυτου κ̃
επιγαγεν επ αυ
τους οργην θυμου
αυτου και κατι
σχυσεν αυτους πο
λεμος· και οι συν
φλεγοντες αυτους
κυκλω και ουκ'
εγνωσαν εκαστος
αυτων ουδ . . θε–
το επι ψυχην.
Και νυν ουτως λε
γει κ̅ς̅ ο θ̅ς̅ ο ποιησας
σε ιακωβ' και ο πλα
σας σε ι̅η̅λ̅ μη φο
βου οτι ελυτρωσα
μην σε εκαλεσα
σε το ονομα σου ε
μος, ει, συ και εαν
αναβαινης δι' υδα
τος μετα σου ειμι
και ποταμοι ου

✠ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ✠

συγκλυσουσιν σε κ͠
εαν διελθης δια πυ
ρος ου μη κατακαυ
θης· φλοξ ου κατα
καυσει σε οτι εγω κ̅ς̅
ο θ̅ς̅ σου ο αγιος ι̅η̅λ̅
ο σωζων σε.
Εποιησα σου αλλαγμα
αιγυπτον και αιθι
οπιαν και συηνη̅
υπερ σου· αφ ου εν
τιμος εγενου ενα̅
τιον εμου εδοξασθης
και εγω σε ηγαπησα·
και δωσω α̅ν̅ο̅υ̅ς̅ πολ
λους υπερ σου και
αρχοντας υπερ της
κεφαλης σου.
Μη φοβου οτι μετα
σου ειμι απο αναλο
λων αξω το σπερμα
σου και απο δυσμω̅
συναξω σε . . . ρω τω
βορρα αγε και τ . . . λι
βι μη κωλυε· αγ . .
τους υιους μου απο
γης πορρωθεν κ͠
τας θυγατερας μου

απ ακρου της γης·
παντες οσοι επικε
κληνται τω ονομα
τι μου· εν γαρ τη δο
ξη μου κατεσκευα
σα αυτον· και επλα
σα και εποιησα αυτο̅.
και εξηγαγον λαον
τυφλον· και οφθαλ
μοι ει . . ιν ωσαυτως
τυφλοι και κω
φοι τα ωτα εχοντες
παντα τα εθνη
συνηχθησαν αμα
και συναχθησο̅.
ται αρχοντες εξ αυ
των. τις αναγγε 102
λει ταυτα η τα εξ αρ
χης τις αναγγελει
υμιν· αγ . . γελωσα̅
τους μαρτυρας αυ
των και δικαιω
θητωσαν· και ακου
σατωσαν και ειπα
τωσαν αληθη· γε
νεσθε μοι μαρτυ
ρες και εγω μαρτυς
λεγει κ̅ς̅ ο θ̅ς̅ ο παις

ὁν ἐξελεξαμην· ινα
γνωτε και πιστευ
σητε και συνητε
οτι εγω ειμι· εμπροσ
θεν μου ουκ εγενε
το αλλος θ̅ς̅ και με
τ εμε ουκ εσται.
Εγω ο θ̅ς̅ και ουκ εστι¯
παρεξ' εμου σωζω¯.
ανηγγειλα και εσω
σα και ουκ ην εν υ
μιν αλλοτριος υμεις
εμοι μαρτυρες κ̃
εγω κ̅ς̅ ο θ̅ς̅ ετι απ αρ
χης· και ουκ εστι¯
ο εκ των χειρων
μου εξα·ρουμενος
ποιησω και τις α
ποστρεψει αυτο.
Ουτως λεγει κ̅ς̅ ο λυ
τρουμενος υμας
ο αγιος ιη̅λ̅' ενεκε¯
υμων αποστελω
εις βαβυλωνα· και
επεγερω παντας
φευγοντας· και χαλ
δαιοι εν πλοιοις δε
θησονται· εγω κ̅ς̅

ὁ θ̅ς̅, ὁ αγιος υμων
ο καταδειξας ιη̅λ̅'
βασιλεα υμων.
Ουτως λεγει κ̅ς̅ ὁ δι
δους οδον εν θαλασ
ση και εν υδατι ισ
χυρω τριβον· ο εξα
γαγων αρματα κ̃
ιππον και οχλον
ισχυρον· αλλα εκοι
μηθησαν και ου
κ αναστησονται·
εσβεσθησαν ως λι
νον εσβεσμενο¯
μη μνημονευε
τε τα αρχαια και
τα πρωτα μη συλ
λογιζεσθε· ιδου ποι
ω καινα α νυν ανα
τελει και γνωσε
σθε αυτα και ποιη
σω εν τη ερημω ο
δον και εν τη α
νυδρω ποταμους
ευλογησουσιν με
παντα τα θηρια του
αγρου σειρηνες κ̃
θυγατερες στρουθω¯

οτι εδωκα εν τη
ερημω υδωρ και
ποταμους εν τη α
νυδρω ποτισαι το
γενους μου το εκλε
κτον λαον μου ὁν
περιεποιησαμη̄
τας αρέτας μου δι
ηγεισθαι . . . υ νυν
εκαλεσα σε ιακωβ'
ουδε κοπιασαι σε ε
ποιησα ιηλ' ουκ ε
μοι προβατα της
ολοκαρπωσεως σου
ουδε εν ταις θυσι
αις σου εδοξασας με
ουδε εδουλευσας ε̄
ταις θυσιαις σου·
ουδε εγκοπον εποι
ησα σε ε . . λιβανω·
ουδε . . . . ησω μοι 103
αργυριου θυ . . .
μα ουδε σ̄τεαρ τ . .̄
θυσι . . ν σου επι
θυμησα· αλλα εν
ταις αμαρτιαις σου
και εν ταις αδικ . .
αις σου προεστη . . . υ
*

Εγω ειμι ε . . .
ο εξαλειφων τας . .
νομιας σου και ου
μη μνησθησομ~
συ δε μνησθητι
και κριθωμεν λε
γε συ τας ανομιας
σου πρωτον ινα δι
καιωθης· οι πρες
υμων πρωτοι κ~
οι αρχοντες αυτω̄
ηνομισαν εις εμε
και εμια . . . ὁι αρχο̄
τες τα αγια μου κ~
εδωκα απολεσαι
ιακωβ' και ιηλ' εις
ονειδ . . μ . . . ν.
Νυν δε ακουσον παις
μου ιακωβ' και ιηλ
ον εξελεξαμην
. . υ . . ως λεγει κς ο θς
ο ποιησας σε και ο
πλασας σε εκ κοι
λιας· ετι βοηθη
θηση.
Μη φοβου παις μου
ιακωβ' και ο ηγα
πημενος ισλ ον

. . . . . μην . . .
. . ω . . ωσω υ . . ωρ ε¯
. . ιψει τοις πορευο
. . . νοις εν ανυδρω
επιθησω το πνα μου
επι το σπερμα σου
και τας ευλο . . . μου
επι τα τεκν . . . υ
και ανατε . . ουσ . .
ὡς ανα . . σο . . υ
δατος χορτος· κ̰
ως ιτεα επι π . . α
ρεον υδ . . . ς
ε . . . του θυ ειμι
και ουτ . . . βοησετ̰
επι τω ονοματι
ιακωβ' και ετερος
επιγραψει του θυ
. . . επι τω ονο
ματι ιηλ και βο
ησεται.
Ουτως λεγει κς ο θς
ο βασιλευς ιηλ ο ρυ
σαμενος αυτον
θς ισλ' εγω πρωτος
και εγω μετα ταυ
τα· πλην εμου
ουκ εστιν θς· τις

ωσπερ εγω στη . . . .
καλεσατω και ετοι
μασατω μοι αφ ου
εποιησα ανον εις
τον αιωνα και τα
. . περχομενα προ
του . . λ . . . . αναγγει
. . τωσαν υμιν
μη παρακαλυπτε
σθ . . ουκ απ αρχης
. . . . . τισασθε κ̰
απηγγειλα υμιν.
Μαρτυρες υμεις εστε
. . . στιν θς πλην
. . μου . . . . κ η
κουσαν τοτε ὁι
πλασσοντες και
γλυφοντες . πα¯
τες ματαιοι οι ποι
ουντες τα κατα
θυμια αυτων· α
ουκ ωφελησει αυ
τους· αλλ' αισχυν
θησονται παντες
οι πλασσοντες θν
και γλυφοντες
ανωφελη και πα¯
τες οθεν εγενοντο

εξηρανθησαν . . .
κωφοι απο ανων.
Συναχθητωσαν πα-
τες και στητωσα . .
αμα εντραπητω
σαν και αισχυνθη
τωσαν αμ . . οτι ω
ξυνεν τεκτων
σιδηρον σκεπαρ
νω ειργασατο αυτο
και εν τερετρω ε
τρησεν αυτο ειρ
γασατο αυτο εν τω
βραχιονι της ισχυ
ος αυτου· και πινα
σει και ασθενησει
και ου μη . . . η υ
δωρ. εκλεξαμε 104
νος τεκτων ξυλο-
εστησεν αυτο εν
μετρω και εν κολ
. . η ερυθμισεν αυ
το· εποιησεν αυτο
ως μορφην αν
δρος και ως ωραιο
τητα ανου . . τησαι
αυτο εν οικω· ὁ εκο
ψεν ξυλον εκ του

δρυ . . . φυ . . υ
σεν . . . . . αι υε . . ος
εμη . . . εν ινα
η ανοις εις καυσι-
και λαβων απ αυτου
εθερμανθη και
καυσαντες επεψ . . -
αρτους επ αυτων
το δε λοιπον ειργα
. . αντο εις θεους· κ~
προσκυνουσιν
αυτους ου το ημι
συ αυτου κατεκαυ
σεν εν πυρι και ε
πεψαν αρτους επ αυ
των· και επ αυτου
κρεας οπτησας
εφαγεν και ενε
πλησθη και θερ
μανθεις ειπεν·
. . δυ μοι οτι εθερ
μανθην και . . . -
πυρ το δε λοιπον
εποιη . . ν εις θν
γλυπ . . . ν . . . αι προς
. . . ν . . . υτω και
πρ . . . υχεται προς
αυ . . . λεγων

εξελουμαι οτι θεος
μου ει συ.
Ουκ εγνωσαν φρο
νησαι οτι απημαυ
ρωθησαν του βλε
πειν τοις οφθαλ
μοις αυτων και
του νοησαι τη καρ
δια αυτων· και ου
κ ελογισατο τη καρ
δια αυτου· ουδ αν
ελογησατο τη ψυ
χη αυτου· ουδε εγν̈
τη φρονησει οτι
το ημισυ αυτου κατε
καυσεν εν πυρι κ̰
επεψεν επι των
ανθρακων αυτου
αρτους· και οπτη
σας κρεας εφαγεν
και το λοιπον αυ
του εις βδελυγμα
εποιησεν· και προσ
κυνουσιν αυτω
γνωθη οτι σποδος
η καρδια αυτων
και πλανωνται
και ουδεις δυνατ̰
εξελεσθαι την ψυ
χην αυτου ιδετε
ουκ ερειτε οτι ψευ
δος εν τη δεξια μου.
Μνησθητι ταυτα
ιακωβ' και ισλ οτι
παις μου ει συ· επλα
σα σε παιδα μου κ̰
συ ισλ μη επιλαν
θανου μου ιδου
γαρ απηλιψα ως νε
φελην τας ανομι
ας σου και ως γνο
φον τας αμαρτι
ας σου επιστραφη
τι προς με και λυ
τρωσομαι σε.
Ευφρανθητε ουνοι
οτι ελεησεν ο θς
τον ισλ σαλπησα
τε θεμελια της γης 105
βοησατε ορη ευ
φροσυνην οι βου
νοι και παντα τα
ξυλα τα εν αυτοις·
οτι ελυτρωσατο
ο θς τον ιακωβ' κ̰
ισλ δοξασθησεται

Ουτως λεγει κ̅ς̅ ο λυ
τρουμενος σε και
πλασσων σε εκ κοι
λιας· εγω κ̅ς̅ ο συντε
λων παντα εξετει
να τον ου̅ν̅ον μο
νος· και εστερεωσα
την γην· τις ετε
ρος διασκεδασει ση
μεια ενγαστριμυ
θων και μαντιας
απο καρδιας· απο
στρεφων φρονι
μους εις τα οπισω
και την βουλην
αυτων μωρευω̄
και ιστων ρημα
τα παιδος αυτου
και την βουλην
των αγγελων αυ
του αληθευων· ο
λεγων ι̅λ̅η̅μ̅ κα
τοικηθηση· και
ταις πολεσιν της
ιουδαιας οικοδο
μηθησεσθε· και
τα ερημα αυτης
ανατελει.

Ο λεγων τη αβυσσω
ερημωθηση και τους
ποταμους σου ξη
ρανω· ο λεγων κυ 106
ρω φρονειν και
παντα τα θεληματα
τα μου ποιησει.
Ο λεγων ι̅λ̅η̅μ̅' οικο
δομηθηση και το̄
οικον τον αγιον
μου θεμελιωσω.
Ουτως λεγει κ̅ς̅ ο θ̅ς̅
τω χριστω μου κυρω
ο̅υ̅ εκρατησα της
δεξιας αυτου· επα
κουσεται εμπρο
σθεν αυτου εθνη
και ισχυν βασιλε
ων διαρρηξω· α
νυξαι εμπροσθε̄
αυτου πυλας· και
πολεις ου συγκλει
σθησονται.
Εγω εμπροσθεν σου
προπορευσομαι
και ορη ομαλιω·
θυρας χαλκας σῡ
τριψω και μοχλους

✠ ΗΣΑΙΑΣ ✠

σιδηρους συγκλα
. . ω και δωσω σοι
θησαυρους σκοτι
νους αποκρυφους
αορατους ανοιξω
σοι ινα γνωση οτι
εγω κ̅ς̅ ο θ̅ς̅ ο καλω̅
το ονομα σου θ̅ς̅ ισ̅λ̅'
ενεκεν ιακωβ'
του παιδος μου κ.
ισ̅λ̅ του εκλεκτου
μου εγω καλεσω
σε τω ονοματι μου
και προσδεξομαι σε.
Συ δε ουκ εγνως με
οτι εγω κ̅ς̅ ο θ̅ς̅ κ.
ουκ εστιν ετι πλη̅
εμου θ̅ς̅· ενισχυσα
σε και ουκ ηδεις με
ινα γνωσιν οι απο
ανατολων ηλιου
και οι απο δυσμω̅
οτι ουκ εστιν ετι
πλην εμου.
Εγω κ̅ς̅ ο θ̅ς̅ και ου
κ εστιν ετι εγω ο
κατασκευασας φως
και ποιησας σκοτος
ο ποιων ειρηνη̅
και κτιζων κακα
εγω κ̅ς̅ ο θ̅ς̅ ο ποιω̅
ταυτα παντα.
Ευφρανθη . . . ου
ρανος ανωθεν κ.
αι νεφελαι ρενετω
σαν δικαιοσυνη̅.
ανατειλατω η γη
και βλαστησατω
ελε . . . και δικαιο
συνην ανατειλα
τω αμα.
Εγω ειμι κ̅ς̅ ο θ̅ς̅ ὁ
κτισας σε ποιον
βελτιον κατεσκευ
ασα ως π . . ν κε
ραμεως μη ο αροτρι
ων αροτριασει τη̅
γην· ολην την η
μερ . . μη ερει ὁ
πηλος τω κ . . ραμει̅
τι ποι . . . ς οτι ουκ
εργαζη ουδε εχεις
χειρας ο λεγων τω
πρ̅ι̅ τι γεννησεις
και τη μ̅ρ̅ι̅ τι ω
δεινεις. ⁓

. . . η λελαληκα ηνι . . . 108
. . γενετο εκει ημη . . .
. . αι νυν κς κς απε
. . ταλκεν με και
. . ο πνα αυτου.
. . τως λεγει κς ο ρυ
. . αμενος σε αγιος ισλ
. . γω ειμι ο θς σου δε
. . ειχα σοι του ευρει . .

ISAIAS Cap. XLVIII, 20.

. . ξελθε εκ βαβυλ . .
νος φευγων α . .
των χαλδαιων
φωνην ευφρο . . .
νης αναγγειλα . .
και ακουστον γ . .
νεσθω τουτο· α
ναγγειλατε εω . .
εσχατου . . . τη . .
. . . γετε ερρυσα . .

προσωπον του θυ
μου του θλιβοντος
σε· ον τροπον γαρ ε
βουλευσαĩο του αρε
σαι και νυν που ο θυ
μος του θλιβοντος
σε εν γαρ τω σωζε
σ . . αι σε ου στησετ̃
ουδε χρονιει· οτι
εγω ο θς σου ο ταρασσω̄
την θαλασσαν κ̃
ηχων τα κυματα αυ
της· κς σαβαωθ' ονο
μα μοι θησω το . . .
λογους μου εις το σ . .
μα σου και υπο την
σκιαν της χειρος
μου σκεπασω σε ε
ν η εστησα τον ου . . .
και εθεμελιωσα τ . . .
γην και ερει σιων
λαος μου ει συ.
Εξεγειρου εξεγειρου
αναστηθι ιλημ η
πιουσα . . . ποτηριο̄
εκ χειρος κυ το ποĩη
ριον γαρ της πτωσε
ως το κονδυ του θυ
μου εξεπιε και εξε
κενωσας· και ουκ η̄
ο παρακαλων σε απο
παντων των τε
κνων σου ων ετε
κες· και ουκ ην ο αν
τιλαμβανομενος
της . . . ιρος σου ουδε
. . . . παντων . . .
. . . . υ ων υψω
σας δυο ταυτα αντι
κειμενα σοι τις σο . .
συνλυπηθησετ
πτωμα και συντ . .
μα λιμος και μαχαι
ρα· τις παρακαλεσει
σε· οι υιοι σου οι απο
ρουμενοι οι καθευ
δοντες επ ακρου
πασης εξοδου ως
σευτλιον ημιεφ . . .
οι πληρεις θυμου κυ

εκλελυμενοι δια
κ̅υ̅ του θ̅υ̅.
Δια τουτο ακουε τετα
πεινωμενη και
μεθυουσα ουκ απο
οινου ουτως λεγει
κ̅ς̅ ο θ̅ς̅ ο κρινων το̅
λαον αυτου· ιδου ε . . .
φα εκ της χειρος σου
το ποτηριον της . . .
σεως το κονδυ του
θυμ . . ου . . . .
. . . ει . . αυτ . . .
. . . .
χειρας των αδ . . .
. . ντ . . . σε και τω̅
ταπεινωσαντω . . .
οι ειπαν τη ψυχη σου
κυψο . . ινα παρελθ . .
μεν· και εθηκα . . .
σα τη γ . . τα μεσα . . ε
να . . ο . . .
πορε . . . . . .
Ε . . γει . . . ε . . ει . . ρ . .
σιων ε . . . .

ισχυν σου σιων κ̰
ενδυσαι . . . οξαν
σου ι̅λ̅η̅μ̅ πολις αγια
ουκ ετι προστεθησε
ται διελθειν δια σου
απεριτμητος και α
κ . . . αρτος εκτ . . . .
. . . τον χουν και . .
να . . τηθι καθισ . . .
ι̅λ̅η̅μ̅ ενδυσαι τον
δεσμον του τρα . . .
λου . . . αιχμ . . . .
θυγατηρ σιων . .
Οτι ταδε λεγει κ̅ς̅ δω
ρεαν επραθητε κ̰
ου μετα αργυριου λυ
τρωθησεσθε.
Ουτως λεγει κ̅ς̅, εις αι
γυπτον κατεβη ο
λαος μου το προτερο̅
παροικησαι εκει
και εις ασσυριους βια
ηχθησαν και νυ̅
τι ωδε . . εστε.
Ταδε λεγει κ̅ς̅ οτι ελημ

φθη

ο λαος μου δωρεαν θ . .
μαζ . . τε . . αι ολολυζε
. . ταδε λεγει κς . . υ
μ . . τους ανους . . . α .
τος το ονομα μου
. . α . . φημειται εν
. . . ς εθνε . . ν· δια του
το γνωσεσθε ο λαος
μου το ονομ . . . . ου
τη . . . ρα εκεινη ο
τι εγω . . ιμι αυτ . .
. . α . . ν παρειμ . .
ωρα . . . των ορε . . .
ως ποδες ευαγγελιζο
μενου ακοην ειρη
νης· ως ευαγγελιζο
μ . . νο . . αγαθα οτι α
κουστην ποιησω
την σωτηρ . . . ν σου
λεγ . . ν σιων β . . . λευ
σ . . . σου ο θς
. η των φυλασσον . . .
. . . ν σε υψωθη και
τη φων . . . . .
φρανθησονται . .

τι οφθαλμοι προς
οφθαλμους οψοντ
ηνικα εαν ελεηση
κς την σιων· ρηξα
τω ευφροσυνην
αμα τα ερημα ιλημ
οτι ηλεησεν αυτ . . .
και ερρυσατο ιλημ
και αποκαλειψ . . κς
τον βραχιονα τον
αγιον αυτου ενωπι
ον παντων . . .
εθνων· και οψ . . ν . .
. . αντα τα εθνη τα
ακρα της γης . . .
σωτηριαν . . . .
ρα του θυ ημ . . .
Αποστητε αποστη . .
εξελθατε εκειθ . . .
και ακαθαρ . . υ μη
απτησθε εξελθ . . .
εκ μεσου αυτης κ
αφορ . . θ . . ε οι φε
ροντες τα σκευη . . .
κου κυ· οτι ου μ . .

. . . . λευ
. . . . ορευ
σεσ . . . . . . ευσε
. . . . πρ . . . . . υ
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . α
. . . . ται
σφοδρ . . τροπο¯
ε . . στησ . . νται επι
σε πολλοι ουτως αδ . .
ξη . . ε . . ανων τ . .
ειδ . . . υ και . . . ο
ξα σου . . . ο τω
. . . .
. . . .
. . ω . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
ουκ . . κ . . . . . .
συνησου . . . .
. . . . υ . .

. . α . . . . . .
ε . . . .
α . . . .
. . ν . . . .
. . ν . . . .
. . ο . . . ρ . . . .
διψωσ . . ουκ εστι¯
ειδος αυτω ουδε δο
ξα και ιδομεν αυτο¯
και ουκ ειχεν ειδος
ουδε καλλος αλλ
ειδος αυ . . . . ατιμο . .
. . . εκ . . . . .
. . αρ . . τ . . υ . . .
. . ων α . . . . .
. . . πλη . . . ων . .
. . ιδος φ . . . μαλα
κιαν . . τι . . . ρα
. . . τ . . προ . . . . ο¯
. . . το . . . .
. . . υ . . . .
. . υ . . . .
. . . . μ
. . . . 109
. . . .

και ζησεται εν αγα
. . . . ψυχη υ . . ω . . .
και δι . . . . . αι υ
. . . . . . θηκην αι
. . ν . . ν . . α . . . α δα̅δ
. . . . . . τ . . .
. . . αρ . . . ριο . . ε . .
. . νε . . αυτο . . δεδω
κα αρ . . . . και προ
. . . . α
. . . αλε . ο . .
. . . ο . . επι
. . . .
ταφ . . . . . . ενε
. . . . ο . . . .
. . . . οτι ε
. . . .
. . . .
. . . . ε
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . . . α . .
. . . οδου . .
. . . .

ανομος τας βουλας
αυτου και . . . στρα
φητω επι κ . . . .
ελεηθησετα . . . . .
επι πολυ αφησ . . . .
τας αμαρτιας υ . . . . .
ου γαρ εισιν αι βου
λαι μου ω . .περ αι βου
λαι υμων . . . . .
περ αι οδοι . . . . αι ο
. . . . κ . .
. . λλ . . . . . υ . .
. . . . ουτω
α . . . . δος μου α . . .
. . . . υ
. . . . . . αι τα . . . . . .
. . . τα υμ . . . . .
. . π . . . . . .
. . ς . . α . . κα . . .
υετος η χιων εκ
. . . .
. . . . . ν . . . .
. . . . η . .
. . . .
. . λαστ . . σ . . . .

σπερμα τω σπειροντι
και αρ . . ον εις βρω . . .
ουτως ε . . . το ρημα
μου ὁ ἐαν εξελθη εκ
του στοματος μου
ου μη αποστραφη
εως αν συντελεσθη
οσα ηθελησα και ευ
οδωσω τας οδους σου
και τα ενταλματα
μου· εν γαρ ευφρο
συνη εξελευσεσθε
και εν χαρα διδαχθη
σεσθε τα γαρ ορη και
οι βουνοι εξαλουντ~
προσδεχομενοι υ
μας εν χαρα και πα¯
τα τα ξυλα του αγρου
. . . κροτησει τοις
κλαδοις· και αντι
της στοιβης αναβη
σεται κυπαρισσος·
αντι δε της κονυ
ζης αναβησεται
μυρσινη· και εσται
κς

εις ονομα και εις ση
μειον αιωνιον κ~
ουκ εκλειψει.
Ταδε λεγει κς φυλασ
σεσθε κρισιν ποιη
σατε δικαιοσυνη¯
ηγγικεν γαρ το σω
τηριον μου παραγι
νεσθαι και το ελε
ος μου αποκαλυφ . .
ναι μακαριος ανηρ
ο ποιων . . αυτα κ~
ανος ο αν . . . χομ . ν . .
αυτων και φυ . .
σων τα . . . . . β . . .
μη βεβηλουν· και
διατη . . ων τας χει
ρας αυτου μη ποιει¯
αδικα και μη λεγε
τω ο αλλογενης ο
προσκειμενος προς
κν αφοριει με αρα
κς απο του λαου αυ
του· και . . . λεγετω
ο ευνουχος οτι εγω

ειμι ξυλον ξηρο-.
Ταδε λεγει κς τοις ευ
νουχοις· οσοι αν φυ
λαξωνται τα σαββα
τα μου· και εκλεξω-
ται ἃ εγω θελω· και
αντεχωνται της
διαθηκης μου·
δωσω αυτοις εν τω
οικω μου και εν τω
τειχει μου τοπον
ονομαστον κρειτ
των υιων και θυ
γατερων ονομα αι
ωνιον δωσω αυτοις
και ουκ εκλειψει.
Και τοις αλλογενεσι-
τοις προσκειμενοις
κω δουλευειν αυτω
και αγαπαν το ονομα
κυ του ειναι αυτω
εις δουλους και δου
λας· και παντας τους
φυλασσομενους
τα σαββατα μου μη

βεβηλουν· και αντε
χομενους της δια
θηκης μου εισαξ . . .
αυτους εις το ορο . .
το αγιον μου και ευ
φρανω αυτους εν
τω οικω της προσ
ευχης μου· τα ολο
καυτωματα αυτω-
και αι θυσιαι αυτω-
εσονται δεκται επι
του θυσιαστηριου
μου ο γαρ' οικος μου
οικος προσευχης
κληθησεται πα . . ι . .
τοις εθνεσιν ειπε-
κς οτι συναγω του . .
διεσπαρμενους
ισλ· και επαξω επ αυ
τους συναγωγην.
Παντα τα αγρια θηρια
δευτε φαγετε πα- 110
τα τα θηρια του . . ρυ
μου ιδετε . . τι πα . .
τες εκτετυφλω-
ται

ουκ εγνωσαν φρο
νησαι παντες κυ
νες ενεοι· ου δυνη
σονται υλακτειν
ενυπνιαζομενοι
κοιτην φιλουν
τες νυσταξαι· και
οι κυνες αναιδεις
τη ψυχη ουκ ειδο
τες πλησμονην
και εισιν πονηροι
ουκ ειδοτες συνεσι̅
παντες ταις οδοις
αυτων εξηκολου
θησαν εκαστος κα
τα το αυτο· ιδετε ως
ο δικαιος απωλετο
και ουδεις εκδεχε
ται τη καρδια· και
ανδρες δικαιοι αι
ρονται και ουδεις
κατανοει· απο γαρ
προσωπου αδικιας
ηρται ο δικαιος εστ͂
εν ειρηνη η ταφη

αυτου ηρται εκ του
μεσου· υμεις δε προσ
αγαγετε ωδε υιοι α
νομοι σπερμα μοι
χων και πορνης
εν τινι ενετρυφη
σατε και επι τινα
ηνοιξατε το στομα
υμων και επι τινα
εχαλασατε την γλωσ
σαν υμων ουχ υ
μεις εστε τεκνα α
πωλειας σπερμα α
νομον· οι παρακα
λουντες τα ειδωλα
υπο δενδρα δασεα
σφαζοντες τα τε
κνα αυτων εν τ͂ς
φαραγξιν αναμεσο̅
των πετρῶν· ε
κεινη σου η μερις
ουτος σου ο κληρος·
και εκεινοις εξεχε
ας σπονδας· εκεινοις
ανηνεγκας θυσιας· 111

112

ετη ελαλησα προς υ
. . . ορθριζων κα . .
. . . και αποστελ . . .
προς . . . ας τους . . ου
λους μου τους προφ . .
τας ορθρου αποστελ
λων και ουκ ει . . . ου
σατε . . . και ου προσ
εσχετε τοις ω . . .
. . . . . ων . . .
φητε εκαστος απο
της οδου αυτου . . .
. . . .
πονηρων . . . τη
δευματω . . . μων
και κατοικησετ . .
επι τη . . . . εδω
κ . . υμιν και τοις πα
τρασιν υμων απ . .
ω . . . . .
Μη . . . ευεσθε οπισω .
θεων αλλοτριω . .
του δουλευ . . ν αυτ . . .
. . . του προσκυνει . . .
αυτοι . . . ως μη . . .

γιζητε με εν τοις ε . .
. . . οις των χειρων υ
μων του κακω . . α . .
υμας και ου . . . ου
σατε μου δια τουτο
ταδε λεγει κ̄ς . . . .
δη ουκ επιστευ . . . .
τοις λογοις μου ιδου
εγω αποστελλω και
λημψομαι την π . .
. . . αν απο . . . . και
. . . ω αυτους επι την
. . . .
. . . τους κατ . . κου¯
τας αυτην και . . . .
τα τα εθνη τα κυκλω
αυτης κα . . . ερημω
σω αυτους και δωσω
αυτους εις αφανισμ . . .
και εις συρισμον και
εις ονειδισμον αιω . . . ν
Και απολω απ αυτων
φωνην ευφροσυ
νης και φων . . . χα
ρας· φωνην νυ . . φ . . υ

και . . ω . . . . .
φη . . οσμ . . . . . . ρου
και φως λ . . . νου
και εσται πασα η γ . .
εις αφανισμον κ
. . . υσου . . . . . .
εθν . . ε . . . . . .
. . . . . . τη . .
. . . .
. . ω . . . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . α . . . . . .
λογους μου ους . . .
λησα . . . υτη . . πα . .
τα τα γε . . . α . . . . .
εν τω β . . . λιω το . . . .
ΑΕΠΡΟΦΗΤΕΥΣΕΝ
ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΕΠΙ ΤΑ
ΕΘΝΗ ΤΑ ΑΙΛΑΜ:

Τ . . δε . . . . . .
β . . . . . .
αρ . . . .
αυ . . . .
επι α . . . . . ρα . .
ανεμ . . . εκ . . . . .
. . . . ρω . . . ου . . .
. . . . . . ερ . . .
. . . .
. . . . τ . . . . . .
. . . . . ερ . . .
. . . .
. . . . θν . . ο . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

113

114 γην εν τη ισχυι αυ
του . . . αζων οι
. . . . μενην εν τη
σοφια αυτου εν τη
. . . . ει αυτου εξε
τεινεν τον ουνον
. . . φωνη . . . . ε . .
πληθος . . . . υδα
το . . . . ω ουνω κ~
ανηγαγεν νεφελας
. . . . ατ . . της . . .
. . . ταπας εις υετο . .
εποιησεν και . . .
γαγεν φως . . .
σαυρων . . . . υ . . .
Ε . . ωρανθη πας ανος
απο γνωσεως κα . . .
σχυν . . . . ας χρυ . . .
. . . . . . λυ . . . . .
αυ . . . . τ . . ψευ . . .
εχωνευσα . . ουκ εστ . .
πνα εν αυτοις . . α
τ . . . εστιν εργα . . .
. . ωκ . . . ενα εν κ . .
ρω . . . κεψεω . . αυ . . .

. . πολουνται.
Ου τοιαυτη μερις τω
ιακωβ' οτι ο πλασας
τα παντα αυτος κλη
ρονομια αυτου κς
ονομα αυτω διασκορ
πιζεις συ . . οι σκευη
πολ . . . μου και διασκ . .
. . . ω εν σοι εθνη κα . .
ε . . αρω εκ σου βασιλ . . .
και διασκορπιω εν
. . . ιππον και ανα
. . . . η . . . τ . . . και
διασκορπιω εν σο . .
. . . . και αναβατας
αυ . . . ν και διασκορ
πιω εν σοι νεαν . . .
. . . . παρθενο . .
και διασκορπιω ε . .
σοι . . . . α και γυναι
κα και διασκορπιω
εν σοι ποιμενα κ . .
το ποιμνιον αυτου
και διασκορπιω εν 115
σοι . . . γον και το

ελαλησεν αυτω 116
μετα κρισεως και
εσφαξεν βασιλευ . .
βαβυλωνος τους υ
ιους σεδεκιου κα . .
οφθαλμους αυτ . . .
και παντας τους
αρχοντας ιουδα
εσφαξεν εις δεβ . . .
θα· και τους οφθαλ
μους σεδεκιου εξε
τυφλωσεν και ε
δησεν αυτον εν
117 παιδες και ηγαγε¯
αυτον βασιλευς βα
βυλωνος εις βαβυ
λωνα και εδωκε¯
αυτον εις οικιαν
μυλωνος εως η
μερας ης απεθαν . .¯
Και εν μηνι τω πεμ
πτω δεκατη του
μηνος ηλθεν να
βουζαρδαν ὁ αρχι
μαγειρος· ὁ εστηκως

κατα προσωπον
του βασιλεως βαβυ
λωνος εις ι̅λ̅η̅μ̅
και ενεπ̅ρησεν το¯
οικον κ̅υ̅ και . . .
οικον του βασιλεω . .
και πασας τας οικ . . .
. . . της πολεως· κ̰
πασαν οικιαν με
γαλην ενεπρησε¯
εν πυρι· και π̅α̅ν̅
τειχος ε . . ι̅λ̅η̅μ̅' κυ
κλω καθειλεν . .
δυναμις των χαλ
δαιων η μετα του
αρχιμαγειρου· κ̰
τους καταλοιπο . .
του λαου κατελει
πεν ο αρχιμαγειρος
εις αμπελουργου . .
και γεωργους· κ̰
τους στυλους τους
χαλκους τους εν . . .
κω κ̅υ̅ και τας βασεις
και την θαλασσα¯

την χαλκην τη̅ 118
εν οικω κ̅υ̅ συνε
τριψαν οι χαλδαι
οι και ελαβον το̅
χαλκον αυτον
εις βαβυλωνα
και την στεφα
νην και τας φ . . α
λας και τας κρεαγ . . .
και παντα τα σκευη
τα χαλκα εν οις
λειτουργουσιν
εν αυτοις· και τα
σαφφωθ και τα
μασμαρωθ και τους
υποχ . . τηρας και
τας λυχνιας και
τας θυισκας και
και τους κυαθους· α ην
χρυσα χρυσα· και
α ην αργυρα αργυ
ρα ελαβεν ο αρχιμα
γειρος και οι στυ
λοι δυο και ἡ θα
λασσα μια· και οἱ

μοσχοι δωδεκα
χαλκοι υποκατω
της θαλασσης α
εποιησεν ο βασι
λευς σαλωμων’
εις οικον κ̅υ̅ ου
κ ην σταθμος του
χαλκου αυτου
και οι ϛυλοι τρι . .
κοντα πεντε . . .
χεων υψος του . . . 119
λου του ενος και
σπαρτιον δωδεκ . .
πηχεων περιε
κυκλου αυτον
και το παχ . . . αυτου
τεσσαρων δακτυ
λων και γεισος
επ αυτοις χαλκου
και πεντε πηχε
ων το μηκος υ
περοχη του γεισους
του ενος και δει
κτυον και ροαι
επι του γεισους

. . . . 120
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . ω . . . .
. . . .
. . . αρ . . ομε . . .
. . . . μων· κ
. . . π . . τρεψ . .
. . . υ . . κ . . κ . . .
οργ . . αυτου α . . .
. . . . εως της η . . ε
. . . τ . . .
Και αναγνωσθησε
. . . το βιβλιον τουτο
. . απ . . τε . . . αμεν . .
. . . . ς ε . . αγο . . . υσα . .
εν . . . . ω . . . εν ημ . .
ρα εο . . της κα . . .
με . . αις και . . ο . . και
ερει . . . ω κω . . . .
ημων η . . . κα . . .
σ . . νη . . . .
αισ . . . . . .
. . . ω . . . .

η ανω ιουδα . . .
τοις κατοικουσιν
. . ημ και τοις βασι
λευσιν ημων και
. . . ρχ . . . σιν ημω
. . . τοις ιε . . ευσιν
ημων κα . . τοις π . . .
φηταις ημων κ . .
τοις πατρασ . . . .
. . . . . ε . . .
. . . .
. . με . . . . .
. . . ουσαμεν τη . .
φωνης . . υ του θυ
ημων πορευεσθαι
τοις προσταγμασι
κυ οις εδωκεν κα
τα προσωπον η . . .
απο της ημερας ης
. . . γαγεν τους πρας
. . . . ν εκ γης αιγυ
. . . . ως της ημ . . .
. . ς . . . ης ημεθα
. . . υντες προς
κν θν ημων κ . . .

εσχε . . διαζομε . . ρος 121
το μη ακουειν τη . .
φωνης αυτο . . . .
εκολληθη ει . . . μας
τα κακα και η . . ρα
ην συνε . . . . . κς
τ . . μω . . η . . αι . . .
. . . του εν ημερα η
ε . . . γα . . . ν τους
πρας . . μων εκ γ . .
α . . . υπτο . . του δου
να . . . . . ν ρε
ουσαν . . . λα κ . . . .
ως η ημερα αυτη
κα . . ου . . . κουσα . . .
της φωνης κυ του
θυ ημων και παν
τ . . . . . . ους τ . . .
προφητων ων
απεστειλεν προ . . .
η . . ας και ωχομε
θα εκασ . . . εν δια
ν . . . καρ . . . ας αυτου
τη . . . . . ρας ε . . .
. . . . εοις ετεροις

π . . ιησ . . . τα κακα
κατ . . . θαλμους κ . .
θυ ημων· και ε . .
σ . . . .
αυ . . . . . . λησε . .
εφ ημας και επι τους
δικαστας ημ . . . .
το . . δικασαντα . .
τ . . ν . . . . . ισλ· και ε
πι τους βασιλε . . .
μων και επι τους
αρχοντας ημων
και ε . . . ν . . . .
και ιουδα του αγ . .
γειν εφ ημας κα . . .
μεγαλ . . α ου . . . ποι
η . . . ν υποκατω . . .
τ . . . ουνου κ . .
θα εποιηθη εν . . .
κα . . . τα γ . . γραμμε
να εν τω νομω
μωσε . . ς του φα . . .
ημας ανον σαρκας
υι . . αυτου και ανον
σαρκος θυγατρος . . υ . . 122

123

την πηγην της
σοφιας· τη οδω . .
. . υ . . επορευθης κα
τ . . κεις αν εν ειρη
νη τον αιωνα
χρονον.
Μ . . . ε που εστιν φρο
νησις· που εστι . .
ισχυς που εσ . . .
συνεσις του γν . .
ναι αμα που εστι¯
μακροβιωσι . . .
ζωη· που εστι¯
φω . . οφθαλμω . . .
. . αι ειρηνη τις
ευρε τον τοπο . .
αυ . . . κα . . ς ει
σηλ . . εν εις τους
θη . . υρους αυτης
που . . . ν οι αρχον
τες των . . θνων
και οι κυριευοντες
των θηριων τω¯
. . πι της γης οι εν
τοις ο . . νεοις του

ουνου εμπαιζον
τες και το αργυρι . .
θησαυριζοντες
και το χρυσιον ω
επεποιθεισαν α̅ν̅οι
και ουκ εσ̇ιν τε
λος της κτησεως
αυτων· οτι το αρ
γυριον τεκ . . αι . .
τες και μεριμνω¯
τες και ουκ εστι¯
εξευρεσις των ε . .
γων αυτων ηφ . .
νισθησαν και εις
αδου κατεβησαν
και αλλοι α . . εστη
σαν αντ αυτων.
Νεωτεροι ιδον φως
και κατοικησαν
επι της γης οδον
επιστημης ουκ . .
γνωσαν ουδε συνη
καν τριβους αυτη . .
ουδε αντελαβον . .
αυτης οι υιοι αυτω¯

απο της οδου αυτω¯ 124
πορρω εγενηθησα . .
ουδε ηκουσθη εν
χαναάν ουδε ωφθ . .
εν θαιμαν οι τε
υιοι αγαρ ὁι εκζητ . . .
τες την συνεσι¯
οι επι της γης οι εμ
ποροι της μερραν
και θαιμαν και ὁι
μυθολογοι και οι εκ
ζητηται της συνε
σεως οδον δε της σο
φιας ουκ εγνωσ . . .
ουδε εμνησθησα . .
τας τριβους αυτη . .
Ω ισλ' ως μεγας ο οικος
του θυ και επιμη
κης ο τοπος της κτη
σεως αυτου μεγας
και ουκ εχει τελευ
την· υψηλος και α
μετρητος· εκει . . γ . .
νηθησαν οι γιγα¯
τες οι ονομαστοι

οι απ αρχης γενομε
νοι ευμεγεθεις επι
σταμενοι πολεμο¯.
Ου τουτους εξελεξα
το ο θς ουδε οδον . .
στημης . . δωκεν
αυτοις και απωλο . .
το παρα το μη εχε . .
φρονησιν απωλο¯
το δια την αβουλι
αν αυτων τι . . ανε
βη εις τον ουνον
και ελαβεν αυτη . .
και κατεβιβασεν
αυτην εκ των νε
φελων τις διε . .
περαν της θαλασ
σης και ευρεν . . .
και οισει αυτην
χρυσιου εκλεκτου
ουκ εστιν ο γινω
σκων την οδον αυ 125
τη . . . δε ο ενθυμ . .
μενος την τριβο¯
αυτης· αλλ ο ειδω . .

126

. . . . τα γ . . . .
αυτην ε . . ευρεν . . .
την τη συνεσει α . . .
του . . . τασ . . . .
. . . την γην εις
. . . .
. . . . την
. . . νων τε . . ϱ . .
. . ων· ο . . πο . . ελ
λω . . το φως και
. . . . εκα . .
σεν αυτο κ . . .
κουσεν αυ . . ω τρ . . .
. . . . . αστερε . .
. . . μψαν εν ταις
φυλακαις αυτω . .
κα . . . φρανθησα . .
εκαλεσεν αυτου . .
και . . . ν παρεσ . . .
και ελαμψαν με . . .
φροσυνης τω ποι
ησαντι αυτου . .
Ουτο . . θς . . μων ου
λογισ . . ησεται ετε
ρος προς αυτον εξ . . .

. . πα . . ν ο . . . . .
στημης· και εδω
κεν αυτην ιακωβ'
τω παιδι αυτο . . κ
ισλ τω ηγαπημεν
υπ αυτου μετα τουτο
επι της γης ωφθ . .
και τοις ανοις συν
ανεστραφ . . . .
. . υτη η βιβλος τω
προσαγματων του
θυ κ . . . νομος ο υ
. . αρχων εις τον αι
ων . . πα . . τε . . οι . .
τουντες αυτην
εις ζωην οι δε κα . .
λειποντες αυτη
αποθανουνται.
Επι . . τρεφου ιακωβ'
και επιλαβου αυτ . . .
διο . . . υσον . . . την
λαμψιν κατεν . . .
τι το . . φωτος . . .
μη δως ετερω τη . . .
δοξαν σου και . . .

127

. . . .
. . . .
Μακαρ . . . μ . . . .
οτι . . . ρεστ . . . υ
υμιν γνωστα.
Θαρ . . . τε λαος μου
μνημοσυνον . . .
επραθη . . . τοις ε . .
σιν ουκ ει . . . ωλ . . .
δια . . . π . . . .
. . . υμας . . ον . . .
ρε . . . θ . . τε . . .
ναντ . . οις
. . . .
. . . . . πο . .
σαντα υ . . . .
. . σαν . . . τοι . .
ο . . . . λα . . .
. . τ . . . .
. . υ . . . .
. . ον . . . .
. . ελ . . . .
. . ψ . . .
. . α . . . .
. . . .

. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
γεν α . . . .
. . . . α τ .
. . . .
. . . ω . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . υ
. . . .
. . . .
. . . . . . λω . .

128

οι δοξαζοντες αυτ . . 129
εταπεινωσαν α . . .
ιδον γαρ την ασχη
μοσυνη . . αυτης
και γε αυτη στενα . . .
σα κ . . . στραφ . . .
εις . . . . ω .
. . . . 130
Ακ . . . . α αυτης πρ . .
πο . . ω . . αυτης ουκ
. . μνη . . . η εσχα . . . υ
. . . ς και κατεβιβ . .
σεν υ . . . . κα ουκ
εστιν ο παρα . . λ . . .
αυτην· ιδε κε τ . .
ταπεινωσιν μο . . . .
εμεγαλυν . . η εχ . . ρος
. 131
Χε . . ρα αυτου . . . πε . .
σεν θλ . . . ω . . . ε . . . .
τα τα επιθυμ . . . .
τα αυτη . . ιδεν γαρ
εθν . . ε . . . λθον . . .
ε . . . το αγιασμα . . .
α . . . ετειλω . . . εισ . . .

θ . . . αυτα εις εκκλη
σιαν σου κε
. 132
. . . . . αος αυτης κατα
. . . ν . . . . τες ζη . . .
τες αρτον εδωκαν
τα επιθυμηματα
α . . . ης εν βρωσει . . .
επιστρεψαι ψυχη . .
. . . κε και επιβλ . . . . . .
οτι εγε . . ηθη η . . .
μω . . . νη
. 133
Ο . . ρος ημας . . α . .
παραπορευομενοι
. . . . πιστρεψ . . τε
και ιδ . . τε ει . . στ . .
αλγος κατα . . αλ . . ο . . .
ο εγε . . . . .
. . . . . ν ε . .
. . . . ω . . . με κς . .
ημερα οργης θυμου
αυτου. 134
. . . . . αυτου α . . .
σ . . ε . . . εν πυρ ε . . .

οσlεοις μου κατηγα 135
γεν αυτο· δια . . . τα
σεν δικτυον το . . .
ποσι . . μου απεστ . .
ψεν με ε . . ς τα . . . ισω
εδωκεν με . . . . . αν
σμ . . . . ην . . . ην τη-
ημεραν οδυνω . .
. . . ν
. . . . 136
. . . . ρηγορηθη επ . . τα
α . . . ηματα μου εν
χ . . . . ν μου συνεπλα
. . . . . ανε . . ησαν
επ . . τον τραχ . . λο . .
μου ησθενησεν η
ισχυς μου . . οτι εδω
. . . . . . εν χερσι . .
μ . . υ . . . . ας ου . . υ
. . . . . α . . τηναι
. 137
Ε . . . ηρεν παντας . .
. . . χυρους μου ο κ. . .
μεσου μ . . . καλε
σεν επ . . μ . . . . υ

. . ν . . ρ . . ψα . . ε . . λεκ . .
. . . ου λην . . ν ε . . .
τησεν κ. . . . .
. . υ . . . ου . . επ . . τ . .
. . . . . . λα . . ω
. . . . 138
Οφθ . . λμος . . . . υ κα . . .
γε . . . . υδω . . οτ . . .
. . . .
. . . .
. . . . . εφω . . ψυ
χην . . . εν . . . .
οι . . οι μου . . . .
σμ . . νοι οτ . . κρα . .
ω . . η . . . χθ . . ος
. . . . 139
Δ . . επετασεν σιω . .
χειρας αυτης· ουκ
εστι . . . . ρακαλω-
. . υτη . . . . ν . . . τε . . λα . .
. . . τω . . . α . . ω . . .
. . . υ οι . . . . .
αυ . . . . εγ . . ν . . . .
. . . απ . . . . . .
α 140

✠ ΘΡΗΝΟΙ ΙΕΡΕΜ . . . ✠ Λ̅Ε̅

ιουδα ταπεινουμε 141
νην και ταπειν . . 142
μενην.
. . . . 143
Και διεπετ . . . . ν ως
αμπελ . . ν το σκηνω
μα αυτου διεφθ . .
ρεν εορτας αυ . . . .
επελαθετο κ̅ς ο ε . . .
. . . εν εν σιων εορ . . .
και σαββατου· κα . .
. . αρωξυνεν εμ . . .
μημ . . τι οργ . .
βα . . . . και ιερ . . .
και αρχ . . ντα.
. . . . 144
Απωσα . . . . . θυσιαστ . .
ριον αυτου . . . . . ι
ναξε . . αγιασμα αυ
του . . ετρι 145
ψεν εν χει . . ι εχθ . . .
τειχος βαρεων αυτ . .
φωνην εδωκαν
εν οικω κ̅υ ω . . .
ημερα εορτης

Ελογισατο κ̅ς του δια 146
φθ . . ραι τειχος θυ
γατρος σιων εξετει
νεν μετρον ουκ α
πεστρεψεν χειρα αυ
του απο καταπατη
ματος και επεν . . .
σεν το προ . . . χισμ . .
και το τειχος ομοθυ
μα . . δον . . σθεν . . σε . .
. . . . 147
. . νεπαγησαν εις γη̄
. . υλαι αυτης· απω
λεσεν και συνετρι
ψεν μοχλους αυτης
βασιλεα αυ . . τ . . και
αρχο . . . . . υτης ε . .
τοις . . θνε . . . . . υ . .
. . . . νο . . . ος κα . .
π . . . φηται αυτ . . .
ουκ ειδον ορ . . . ι . .
παρα κ̅υ. 148
Εκαθισαν εις την γη . .
. . . . π . . . σ . . υ
. . . . υ . . ατρ . .

ανεβιβασαν γην ε 149
πι την κε . . . . . .
αυτων περιεζωσα-
το σακκους κα . . .
γαγον εις . . . . .
θενους αρχ . . . .
εν ιλ . . μ 150
Ε . . ελειπον εν . . ακ . . .
. . . . οι οφ . . α . . μοι . . .
ετα . . . .
. . . υ . . . χ . . . . .
. . . .
. . ο . . ου λαου . . .
εν . . . . ελειπ . . . .
. . . . κα . . .
. . . . . οντα εν
. . . .
. . . .
. . . . 151
Τ . . . . τρασιν αυ
. . . . ο . .
οινο . . . . ω . . .
. . . . . τους
. . . .
. . . .

. . . .
ε . . . εισθα . . . . . . αυ
τω . . . .
. . . τε . . ω . . . αυ . . .
. . . . αρ . . υ 152
. . . .
γα . . . ιλημ . . . .
. . ω . . . . παρα . .
. . . .
. . . . ε . . ω . . . .
. . . .
. . . . . . ο . . .
. . . .
. . . . σε
. 153
Προφη . . α . . . . ειδ . .
σα . . σοι ματαιι . . . .
αφροσυ . . . ν κ . . .
. . . .
. . . δ . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . 154
. . . .

περ . . . . . α ψευδη δ . . 155
ε . . τ . . . και ου δ . . . .
ται . . . . . ιν και ω . .
. . . παρθενω φ . . λ . .
κο . . μ . . . λαμ . . . . .
. . . . . ν κα . . α . .
. . . ε . . . υ . . . ν στ . . φ . .
νου . . επ . . τα . . . εφα
. . α . . τω . . . . . ω . . αυ . . .
εστ . . . δε και οτε υ
φ . . . . . οι οι . . ε . . .
αυτ . . . α . . . ω . . .
ω . . . χ . . . .
. . . . . υ . . . ν εις ε . . υ
τους κ . . . . ου
. . . δ . . . .
απ αυ . . ων κ . . .
. . . .
Κ . . . .
ω . . ανους . . .
. . . .
. . . .
. . . . υ κ . .
. . . . πε . . ιβε . . .
. . . . υτω . .

ιματισμον πορφυ
ρουν εκμασσοντα . .
το προσωπον αυ . . .
δια . . . .
. . . . ν ο . .
. . . . . αυτο . . .
. . . . πτρον ε . . .
ω . . αν . . κριτης χ . .
ρας ος τ . . . αυ . . .
αμαρτ . . . ντα ου
κ ανελει . . . ι δε . .
. . . . ν δε
. . . . υ . .
δε εκ πολεμ . . κα . .
. . . . σιων ουκ εξελ . .
ται . . . . ν γνωρ . . .
. . . . . . οντες . . .
. . η ου . . φο . . η . . .
. . υτου . . . .
. . . υ . . ανου . . υ . .
. . εν αχ . . ν γι . . τ . .
τοιο . . οι υπα . . χ . .
σι . . οι . . οι αυτω . .
κα . . . . . ων αυ . . .
. . . . ικο . . ο . . οφ . .
μο . .

αυτων πληρεις εισι¯ 156
κονιορτου απο των
ποδων· των εισπο
ρευομενων και ωσ
περ τινι ηδικηκοτ . .
βασιλεα περιπεφ . . .
γμεναι εισι . . α . . . υ . . .
ως επι θανατω απ . .
γμενω τους οικ . . υ . .
αυτων . . χυ . . σ . . υ . . .
οι ιερει . . θυ . . . . ασιν
τε και κλιθροις και
μοχλοις ὅπως υπο
ληστων μη συλη
θωσιν λυχνους
καιουσιν και . . . ε . .
η εαυτους ων ου δ . .
νανται ουδενα ιδει¯.
Εστιν μεν ωσπερ
δοκος των εκ τη . .
οικιας τας καρδιας
αυτων φασιν εκλ . .
χε . . θαι τω των απο 157
. . . . ς ερπετ . . . . .
κα . . . θοντων αυ

τους τε και τον ι . . .
τισμον αυτων ου
κ αι . . θανονται με
με . . . νω . . . ι το προ
σωπον αυτων απο
του καπνου του ε
κ της οικιας.
. . πι . . ωμα αυ . . .
και επι την κεφα
λην . . . . των εφιπτα . .
τα . . . υκτε . . . ες χε
λιδονες κ . . . α . . . .
ωσαυτως δε και . . .
ελουροι οθεν γνω
σεσ . . ε οτι ουκ εισ . . ν
θεοι μη . . υ . . φοβ . .
θητ . . . υτα . . . γα . .
χρυσιον ο περικειν
ται εις καλλος εαν
μη . . ις εκμαξη . . ο . .
ιον ου μη στιλψωσι¯
ο . . τε . . . ε . . . ωνε . .
. . ν . . . ησθανοντ . .
εκ παση . . τιμης η
. . ορασμενα εισιν . . 158

✠ ΙΕΖΕΚΙΗΛ ✠ ΛΗ ➢

ερεις· τα ορη ιηλ ακο . . 159
σατε λογον αδωναϊ
κυ· ταδε λεγει αδω
ναϊ κς τοις ορεσ . .
και τοις βουνοις και
τ . . ις φαραγ . . ιν και
ταις ναπαις ιδου ε . .
επαγω εφ υμας ρομ
φαιαν και εξολεθρε . .
. . . . ται τα υψη . . .
υμων και συντρ . .
βησονται τα θυσιαστ . .
. . . . . μων κα . . .
μενη υμων και κατα
ταβαλω . . ραυματια–
υμω . . ενωπιον των
. . . δωλων υμων και
. . . σω τα πτωματα
των υιων ιηλ κατα
προσωπον των ει
δωλων αυτων και
διασκορπιω τα οστ . .
υμων κυκλω τ . . .
θυσιαστηριων υμ . . .
εν παση τη κατο . . .

. . μων . . . . . .
ρημωθησονται . .
τα υψη . . α αφανισθ . .
σονται οπως εξολε
θρευθη τα θυσια . . .
ρια υμων και . . .
βησονται τα . . . .
υμων και . . . α . .
τα τεμενη υμω . .
και εξαλ . . φθω . . .
τα εργα υμων και πε
σουνται τραυματιαι
ε . . μεσω υ . . . ν . . .
επιγνωσεσθαι ο . . 160
εγω κς εν τω γε . . .
εξ υμων ανασω . . . μ . .
νους εκ ρομφαιας εν
τοις εθνεσιν· και εν
τω διασκορπισμω
υμων εν ταις χωραι . .
και μνησθησονται
μου οι ανασωζομενοι
εξ υμων εν τοις ε
θνεσιν ου ηχμ . . .
τευθησαν εκει οτι

. . ωμοκα τη καρδια 161
αυτων τη εκπορ
νευουση απ' εμου
και τοις οφθαλμοι . .
αυτων τοις πορνευ
ουσιν οπι . . . των . .
τ . . δευματων αυ . . .
και κ . . ψονται . . .
σωπα αυτων περ . .
των κακων ων ε
. . . ησαν . . . .
τοις βδελυγ . . .
. . . υτω . . και . . .
τ . . ς ε . . η . . . .
σιν αυτων και . . .
γνωσονται διοτ . .
εγω κς ουκ εις δωρε
αν λελαληκα του ποι
ησαι αυτοις απαντα
τα κακα ταυτα.
Ταδε λεγει κς· κροτη
σον τη χειρι σου κ͂
ψοφησον τω ποδ . .
και ειπον ε . . .
επι πασ . . . . δε

λυγμασιν οικου ιηλ
εν ρομφαια και εν
θανατω και εν λιμω
πεσουνται· ο μακρα . .
εν θαναθω τελευτη
σει· ο δε εγγυς εν ρομ
φαια πεσειται· και
υποληφθεισεται ο
περιεχομενο . . εν λι
μω συντελεσθη . .
ται· και συντελεσω
την οργην μου επ αυ
τους και γνωσεσθαι 162
οτι εγω κς εν τω ει
ναι τους τραυματι
ας υμων εμμεσω
των ειδωλων υ . . .
κυκλω των θυσια
στηριων υμων
επι παντα βουνο . .
υψηλον και εν πα
σαις κορυφαις των
ορεων και . . ποκατω
δεν . . υ . . . σκι . .
. . . . ω δ . . . 163

164

. . . . απ . . . . εφ . . .
νω . . αυ . . . . .
εσταναι αυτ . . στη . .
σαν . . . εν τ . . μετε . . .
. . ζεσθαι αυτα εμελεω
ριζ . . ν . . . μετ αυτω . .
δι . . . πνα ζωης εν
αυτοις ην· και εξηλ
θεν η δοξα κυ απο του
αιθ . . ου του οικου κ.
επεβη επι τα χερ . . .
και ανελαβον τα χε
ρουβιμ τας πτε . . . υ . .
αυτων και εμετ . . .
ρι . . . σαν απο της γης
εν . . . . υ εν τ . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . θ . . α της πυλ . .
οικου . . . . . πενα . .
. . και δο . . . α . . υ ιη . .
. . επ . . . . υπερανω
. . τ . . . ζ . . . ν ε . . .
. . . . . υ . . ω . . .

ιηλ επι του ποταμου
του χ . . . .
οτι χερουβιμ εστιν
τεσσερα προσωπα τω
ενι και οκτω π . . .
. . . ω ενι και ομοι . .
. . . χειρων ανου υποκ . .
. . ωθε . . . .
. . ων . . . .
τα προσωπα εστ . .
α ειδον υποκατω τ . . .
δοξης θυ ιηλ επ . . .
ποταμου του χο . . .
την ορασιν αυ . . .
και αυτα εκαστον . . .
τα προσωπον αυτω . .
επορευοντο· και ανε
λαβεν με πνα και η . . α
γεν με επι την πυλη . .
του οικου κυ την κατε
να . . τι την βλεπουσαν
κατα ανατολας· και ιδο . .
επι των προθυρων
της πυλης ως εικοσικαι
πεντε ανδρες· και

165
ειδον εμμεσω αυτ . .
τον ιε . . ονιαν τον του
ιεζερ και φαλλιαν τ . .
του βαναιου τους αφη
γουμενους του λαου.
Και ειπεν κς προς με υιε
ανου ουτοι οι ανδρες
οι λογιζομενοι ματαια
και βουλευομενοι βου
λην πονηραν εν τη
πολει ταυτη· οι λεγον
τες ουχι προσφαλως
ωκοδομηνται αι οι
κιαι αυτη εστιν ο
λεβης ημεις δε τα κρεα
Δια τουτο προφητευ
σον επ αυτους προ
φητευσον υιε ανου
Και επεπεσεν επ εμε
πνα κυ και ειπεν
προς με· λεγε ταδε
λεγει αδωναϊ κς ο . .
τως ειπαλε οικος ιηλ
και τα διαβουλια του
πνς υ . . ων εγω

. . . . . . ✠
επισταμαι επλ . .
θυνατε νεκρου . .
. . μων εν τη πολει
ταυτη και ενεπλη
σατε τας οδους αυτ . .
τραυματιων.
Δια τουτο ταδε λεγει
αδωναϊ κς τους νε
κρους υμων ους ε
πατα . . . . ε εν τη πο
λει ε . . . ω αυτης
ουτοι εισιν τα κ . . . α
αυτη . . . . . . ε . . .
και υμας . . . ξ . . .
μεσου αυτης ρομφαι
αν φ . . . . σθε και
ρομφαιαν επ . . . ω
εφ υμας λεγει αδω
ναϊ κς και . . . . .
υμας εκ με . . . αυ
της και παραδω
σω υμας εις χειρας
αλλοτριων κ . . .
ποιησω εν υ . . . .
κριματ . . εν ρομ

166

φαια πεσει . . . .
επι των ορεων . . .
$\overline{\iota\eta\lambda}$ κρινω . . . . κ͂
ε . . . νω . . εσθ . .
. . . .
ουκ εσται . . . λε . .
. . . .
. . . .
αυ . . . εα ε . .
. . . ν ορεω . . . .
. . . νω υμας και ε
πιγνωσεσθε . . .
ε . . ω κ . . . . .
Κ . . . . ενετο εν τω . . . .
. . . τευειν με . . .
. . αλ . . . α . . ο . . . . .
. . . .
πιπτω επι π . . .
πον μ . . και α . . .
. . . φω . . . . .
και ειπα . . . . .
. . . .
εις . . . . . λεια . . .
. . . τους κα . . .
. . . ου . . . .
. . . .
Κ . . εγενετο λογ . .
. . . .

. . . . . $\overline{\Lambda\Theta}$
και οι αδελφ . . .
. . . . . . σου . . αι
. . . . . . ιηλ συν
. . . τελε . . . ται οι . . . α-
. . υ . . οις οι . . . . .
. . . .
απεχετε απο . . .
. . . ν δεδοται η . . .
. . . . ο . . .
δια του . . . . . .
λε . . ει . . . . αϊ . . .
οτι α . . ω . . . . α . .
. . . .
. . αι διασκορ . . .
. . ους ε . . . . αν . . .
. . ην και εσομαι αυ
. . . . . ασ . . . . .
. . . . ν ταις . . . .
. . . .
. . ε . . .
Δ . . . . ν τα
δ . . . .
. . . .
τους ε . . . .
. . . . . ω αυτου . .
. . κ . . . χωρων
ου δι . . . . . . αυ . .
εν αυ . . . . .

αυτοις την γην 167
του ιηλ· και εισελευ
σονται εκει και ε
ξαρουσιν παντα τα
βδελυγματα αυ . . . ς
και πασας τας ανο
μιας αυτης εξ αυτ . . ς
και δωσω αυτοις
καρδιαν ετεραν
και πνα καινον
δωσω αυτοις και
εκσπασω την καρ
διαν την λιθιν . . .
εκ της σαρκος αυ
των και δωσω αυ
τοῖς καρδιαν σαρ
κινην· οπως . . .
τοις προσταγμ . . .
μου πορευωντ
και τα δικαιωμα
τα μου φυλασσ . .
ται και ποιησωσι
αυτα και εσοντ . .
μοι εις λαον και ε
γω εσομαι αυτοις
εις θν λεγει . . .
. . ατα τας καρδια . .
. . ων πο . . . . . .

και των . . νομιω
αυτων ων εποιη
σα . . ως η καρδια αυ
των επορε . . ετο
τας οδ . . . . . των
. . κεφαλας αυτω . .
δεδω . . . λεγει αδω
ναϊ κς.
Και ε . . ηραν τα χερου
βιμ τας πτερυγας
αυτων· και οι τρ . .
. . οι ε . . ομενο . . αυ . . .
και . . . οξα θυ ιηλ
. . . . . τα υπερανω
αυτω . . . αι ανε
βη . . δ . . . α κυ εκ . .
σου τ . . . πολεως
και . . στη επι του
ορο . . . ην απενα . .
. . . . ης πολεως.
Κα . . . . εν με . . .
και ηγαγεν με . . .
γην χαλδαιων εις
την αιχμαλωσια
εν ορ . . . ει εν πνι . . .
Και α . . . . ην απο τ . . .
ορασ . . . ς . . . ιδον 168
και . . . . . ησα π . . .

εξελευσονται κ̃ 169
πυρ αυτους κα . .
. . . αι και γνωσο . .
. . . . ι εγω . . . εν . . .
. . . ρισαι το προσω
πον μου επ αυτο . . .
και δωσω την γ . . .
εις αφανισμον αν
. . ων παρεπεσον πα
ραπτωματ . . λεγει α
δωναϊ κ̅ς̅.
Και εγενετο λογος . . .
. . ρος με λε . . ν υ . . . .
α̅ν̅ο̅υ̅ . . . μαρτυρ . . .
τη ι̅λ̅ . . . τας . . μαρ
τιας αυτης και ερ . .
ταδε λ . . . . ων . . .
. . . . . η ριζα . . .
και η γενε . . . .
. . . χαν . . . ο . . .
. . . μορραιο . . . . αι
. . . σου χετ̈αι . . .
και η γενεσις . . .
εν η ημερα ετεχθ . .
ουκ εδησαν τους
μαστους σου και ε . .
υδατι ουκ ελου . . .
ουδε αλι ηλισθ . . .

και σπαργανοις ουκ
εσπαργανωθης ου
δ εφεισατο ο οφθα . .
. . . . . ου επι σοι του
ποιησαι συ εν εκ πα- 170
των τουτων . . .
παθ . . . . τι επι . . .
κα . . απ . . . ριφης επι
προσωπον του πεδ . .
ου τη σκολιοτη . . .
της ψυχη . . . . εν . .
. . ερα η ε . . . χ . . η . . κ̃
διηλθ . . . . . .
ιδ . . ν σε πεφυρμε
. . . . εν τω αιματι
σου και ειπα σοι εκ
του αιματος σου
ζω . . . . ληθυνου κα
θως . . ανατολ . . . .
αγρου δεδωκα σε· κ̃
επληθυνθης και
εμεγαλυνθης κ̃
εισηλθες εις πολε . . .
πολεων οι μασ . . . .
σου ανορθω . . ησ . . .
και η θ . . . σου ανε
τ . . λεν συ δε ησθα
γυμν . . και . . . . .

171

. . . . . δια . . .
και . . . ον σε· και ι . . .
καιρος σου και . . .
ρος καταλυοντω¯
και διεπετασα τας
πτερυγας μου επι
σε και εκαλυ . . α τη . .
ασχημ . . . . .
και ωμ . . σα σ . . . .
εισηλθον εν δ . . .
θ . . . . . τα σου . . .
λεγ . . . δων . . . .
και εγ . . . ου . . κ̰
ελουσα σε εν υδατ . .
και απεπλυνα τ . .
. . . μα σου απο σου
και εχρισα σε εν ελαι
ω και ενεδυσα σε
ποικιλα· και υπ . .
δυσα σε οιακιν . . .
και . . ζωσα σε βυσ . . .
και περιεβαλον σε
τριχαπτω και εκοσ
μησα σε κοσμω κ̰
περιεθηκα ψελια
περι τας χειρας σου
και καθεμα περι
τον τραχηλον σου

. . . . . . ✠
. . . . εδωκα ενω . . .
. . ε . . . . ν μυκ . . .
. . α σου και τροχ . .
κους ε . . . . α ωτα σου
και στεφανον . . αυ
χησεως περι τη . .
κεφαλην σου και
ε . . . σμηθης κοσμω
χρυσ . . και αρ . . υρ . .
και τα περιβολαι . .
σου . . υσσιν . . .
χαπτα και π . . .
σεμ . . . .
ον . . . ελι ε . . .
. . αι . . . . νου κ . . .
σφοδρα . . . .
. . . ηλθεν σου . . . .
εν τοις εθνεσιν . . .
τω καλλ . . . . .
συντελελεσμε . .
. . . . . ευπ . . .
εν τη ω . . . . . .
η ετα . . α επι σε λεγ . .
αδωναϊ κ . . κα . . . .
ποιθεις επι . . . .
λει σου και επο . . .
. . . . . ω ον . . . .
σου και ε . . . . .

✠ ΙΕΖΕ . . . . ✠ M̅

. . . . [172]	δαλιν και . . .
. . . . . ο	μ . . . . . .
κα . . . λα . . . τ . . .	. . . .
. . . . ν σου και	σωπ . . . . .
. . . .	μην . . υωδι . . .
. . . .	. . . . . . εγ . . .
. . . .	. . . .
. . . .	. . . .
. . . .	. . . .
. . . .	. . . .
Και ελα . . . τα . . .	. . . .
. . ης . . αυ . . ως σου	. . . .
. . . .	. . . .
. . . .	. . . .
δ . . κα . . . κ . .	. . . .
. . . .	. . . .
. . . . κ . . .	. . . .
πο . . . . υ . . .	. . . .
και ελαβες τον ιμα	. . . .
τι . . . ν τον ποικ . .	. . . .
. . ν σο . . κ . . . ιεβ . .	. . . .
λες αυτ	. . . .
. . . μου	. . . .
προσω	. . . .
κ	. . . .
ους εδωκα σ . . σεμι	Και εγενετο με . . .

. . . . κ . . ς σου . . 173
. . λε . . .
. . και οικο . . ο . . . ας
. . ε . . . τη οικ . . . . .
. . . κον· και εποιη . . α . .
. . . .
παση πλα . . . .
. . . πασης ο . . ου . . .
. . . . ας τα πορ
. . . υ και ε . . . . . .
. . . . λλ . .
κα . . η . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . εκ . . . .
. . . . . κ . . . ε . .
. . αρω τα νομ . . . . .
σο . . και παραδωσω
σε εις ψυχας μισου . .
των σε θυγατερας

αλλοφυλων τας εκ
κλεινουσας σε απο της
οδου σου ης εβησας· 174
και εξεπορνευσας ε
πι τας θ . . γατερας ασ
. . . ρ και ουδ᾽ ουτως
ενεπλησθης· και
. . εποργευσας και ουκ
ενεπιμπλω και ε
πληθυνας την δι
αθηκην σου . . . .
. . . . ν . . . . ν
χαλδαι . . . και ου . .
. . . . . εν . .
. . . .
Τ . . . . . υ . . ατε
ρ . . . .
. . . . τω ποιη . . .
. . . . τα εργα
. . . ναικος πορνης
. . . ρνευσας τρισ
σω . . . . αις θυγατρα
. . . . και το πορ
νειον σου ωκοδ . .
. . . . . παση . . .
. . . . ου . κα . . .
. . . .
. . . . 175

✠ . . . . ✠ MB>

176

τη . . θυμον μου εν
πυρ . . οργης μο . . του
συντελεσαι αυτου . .
τας οδους αυτων
εις κεφαλας αυτω-
. . . δωκα λεγει κς κς.
Και εγενετο λογος κυ
προς με λεγων υιε
ανου δυο γυναικες
. . . αν . . . . ερες
μρς μιας . . . ε . .
. . υ . . . ν . . αιγυπ . .
. . . . ε . . τητι αυ
. . . .
. . . . . ν οι μα
. . . αυτων εκ . . .
. . . παρθενευθ . .
. . . νοματα . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . ν οολιβ . . .
. . . . ν η
. . . .

. . . . . . και
. . . .
ρα . . . . ς αυτ . . . .
του . . . σσ . . ρ . . . του . .
εγγιζοντας αυτη
ε . . δ . . κ . . ς υα
κ . . ν . . . α ηγουμ . .
. . . κα . . . . .
. . . .
. . . . . . ντες ιπ
πεις ιππαζομενοι
. . . . πων· και . . .
. . . ην πορν . . .
. . . .
. . π . . λεκτοι υι . . .
συρι . . . παντε . . .
. . . .
. . . .
τοις ενθ . . . . .
. . . . ιαινετο
και την πορνει . . .
αυτη . . . αιγυ . . .
ουκ εγκατελει . . ε . .
. . τι μετ αυτης εκ . .
. . ωντο εν . . . . .
. . . ι αυτης κ . . .
τοι διεπαρθε . . .
σαν αυτην κα . . . 177

ουτε μη κοψησθε 178
ουτε μη κλαυσητε
. . . ι ενταкησε . . . .
εν ταις αδικιαι . .
. . . . και παρ . . . α
. . εσε . . . εκασ . . . . .
. . . . φον αυτου κ̰
. . . . . εκιηλ υμι̅
ει . . τερας κα . . . πα̅
. . . . . εποιησ . . . ποι
. . σετε ο . . αν ε . . . .
τα . . τ . . και επι . . .
. . . θε διοτι εγω α
. . . .
Κα . . . .
εν τη ημερα οταν
. . . βανω τ . . . ισχυ̅
. . . . ω̅
την . . παρσιν της
καυχησεως αυτω̅
τα επιθ . . μηματα
οφθαλμων αυτω̅
και την επαρσ . . .
. . υχης αυτ . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

. . . μενος προς σε . .
αναγγειλε σοι εις τα 179
ωτα εν τη ημερα
εκεινη διανοιχ . . .
σεται το στομα σου
προς τον ανασωζο
μενον και λαλη
σεις και ου μη απο
κωφωθηση ου
κετι και εση αυτοις
εις τερας και επι
γνωσο . . . αι . . . . .
. . . .
Και εγ . . . .
κ̅υ̅ . . . . . .
υι . . α̅ν̅ο̅υ̅ . . . . .
. . . . . ροσωπ . . . .
επι τους υιους αμ
μ . . ν . . . . . .
τευσ . . . . υτους
και ερεις τοις υιοις
αμμων ακουσ . . .
λογον αδωναϊ κ̅υ̅.
Ταδε λεγει αδωναϊ
κ̅ς̅ ανθ ων επεχα
ρητε επι τα αγια
μου ο . . . εβεβηλω
. . η κ . . επι τη . . . .

180

. . ου $\overline{\iota\sigma\lambda}$ οτι ηφ . . .
. . θη και επι . . . .
. . ο . . . ι . . δ . . .
ρευθ . . . αν εν αι . .
μαλωσια . . ατου . .
. . . εγω παραδιδ . .
. . . υμ . . . . .
. . . . . ις κ . . . η . . .
. . . ν και κα . . . .
. . . . υσ . . . εν . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

. . . ε . . . σου και . . .
φησας τ . . . . .
και επ . . χ . . . εκ
ψυχης σου επι τη . .
. . ην του $\overline{\iota\sigma\lambda}$ διατου
το ιδου εγω εκτε
νω την χειρα μου
επι σε και δωσω σε
εις διαρπαγην ε¯
. . οις εθνεσιν και
ε . . . .
. . . . . και απο
. . . . ν χει
ρων απωλ . . α και
επ . . . νω . . . . . .
. . . .
. . . .
. . . . εν μω
α . . . σηειρ ιδου
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

181

✠ ΙΕ . . . . Λ ✠ ΜΔ▸

της ισχυος αυτης
και αυτην νεφε
λη καλυψει· και αι
θυγατερες αυτης
. . χμαλωτοι α . . θη
. . . ται και ποιη
. . . κριμα εν αιγυ
πτω και γνωσον . .
. . . . . ω ειμι κς.
Και εγενετο εν τω ε-
δεκατω ετει εν τ . .
πρωτω μηνι εβδο
μη του μηνος εγε
νετο λογος κυ προς
με λεγων υϊε ανου
τους βραχιονας φα
ραω βασιλεως α . . γυ
πτου συνετριψα
. . αι ιδου ου κατε . . ε
θη του δοθηνα . . .
σιν του δεθηναι
. . . υτον . . . αλ . .
. . . . . ισχ . .
. . . .
. . . ϱας·

Δια τουτο ταδε λεγει
κς κς ιδου εγω επι
φαρ . . ω βασιλεα α . .
γυπτου· και συν
τριψω τους . . ραχ . .
ονας αυτου του . . .
χυρους και τετα
μενους και του . .
συντριβομεν . . .
και καταβαλω . . .
μαχαιραν αυ . . .
εκ της χειρος αυ . . .
και . . . .
πτον εις τα . . . .
και λ . . . . . ω . . υ
τους εις . . . . . ρας
και κατ . . σχ . . . .
τους . . ραχιονα . . βα
. . . λεως βαβυλω . . .
. . . . σω την . . .
φαιαν μου . . . .
χει . . . . αυτου και
επ . . . αυ . . η . . . .
. . υπ . . ον κα . . . ρο
. . . μευσει . . ην . . .

νομ . . . . .
. . . . υ . . τα σκυ
. . α αυ . . . . . .
. . . . ς βρ . . χι . .
νας βασιλεως βαβυ
λων . . . ο . . . ε βρα . . .
νες φαρ . . . π . . .
. . αι και γνωσ . . . .
. . . . κς ε . .
τω δ . . . αι . . .
. . . μφ . . . μου εις
χειρας βασιλεως βα
βυλωνος και . . . . .
νει αυτην επι . . .
αιγ . . π . . . . . .
. . . .
. . . .
. . . . . α . .
. . ς . . . . νωσ . .
ται π . . . τες . . .
εγω . . . μ . . κς.
Και εγεν . . . . . τω .
ε . . . κατω ε . . . ε . .
. . του μηνο . . .

. . . . ου εγενετο
λογος κυ προς με
. . . . . υιε α . . .
. . . . προς φ . . .
. . . . . αιγυπ . . .
και . . . . θει αυ
του τινι ωμοιω
σας σεαυτον εν τ . .
υψει σου ιδου ασσου . .
κυ . . . ρισσος . . .
λιβανω . . . α
. . . .
. . . .
. . . ι . . . . . .
. . . .
. . . . α
. . . . εθρε
. . ε . . αυτ . . . . .
σος υψ . . . . .
. . ους πο . . . ους . . .
της . . . . υ . . .
τω . . . . αυ
του . . . α συ . . .
τα αυ . . . ς εξ . . . 182

Και απωλω το το . . .
σου απο της χειρος σου
. . . ριστερας και τ . . .
τ . . . υμ . . . ου απο
της χειρος σου της
δεξιας· και καταβα
λω σε επι τα ορη ισλ
και πεση συ και πα¯
τες οι περι σε και τα
εθνη τ . . . ετα σου
δωθησονται εις πλη
θη ορνεων και πα . .
τι πετεινω και πα
. . . τοις θ . . ριοις του
πεδιου δεδωκα σε
καταβρω . . . ναι ε
πι προ . . . που του
πε . . ι . . πεση οτι εγω
ελαλησα λεγει κς κς.
Κ . . . . τελω πυρ . . .
μαγωγ και κατοι
κ . . θησονται αι νη
. . . . ειρηνης κ . . .
. . . . τι εγω
. . . . το ονο

μα μου το αγιον γνω
σθησεται εμμεσω
λαου μου ισλ· και ου
. . . βηλωθησεται το
ονομα μου το αγιον
ουκετι· κα . . γνωσον
ται παντα τα εθνη
οτι εγω ειμι κς ο αγι
ο . . . . . ηκει και
γνωσ . . . . τι . . λε
γει κς κς αυτη εστ . .
η ημερα εν η ελαλη
σα κ . . . εξελευσοντ
οι κατοικουντες
τας πολεις ισλ’ και
εκκαυσουσιν εν το . . . .
οπλοις πελταις κ
κοντοις και τοξοις
και το . . . υμασιν
και ραβδοις χειρων
και λογχαις και κ . .
σουσιν εν . . . .
ε . . . τ . . . . . .
. . . .
. . . .

183

✠ Ι . . ΖΕ . . ΗΛ ✠

εις . . . . . απεστρε
ψα το προσωπ . . . μου
απ αυτω . . . αι παρε
δωκα αυτους εις χει
ρας των εχθρων αυ . . .
. . . και επεσαν πα . .
τες μαχαιρα κατα τ . . .
ακαθαρσιας αυτω . .
και κατα τα αν . . μη
ματα αυτων εποι . . .
αυτοις και απ . . . ρ . .
ψα το προσωπ . . . .
απ αυτων.
Δια τουτο . . ε λεγει
κς κς νυν αποστρ . .
ψω αιχμαλω . . . ν . . . α
κωβ . . . . λεησω το . .
οικον ισλ και ζη . . .
σω . . . α το ονομα το α
γιον μου και λημψο-
. . αι την ατιμιαν αυ
των και την α . . . .
. . ν ην . . . ησαν
. . ν τω κ . . . . .
. . . .

γης αυτων επ ειρηνης
και ουκ εσται ο εκφ . .
βων . . υ . . ους εν τω . .
ποστρεψαι με αυτου . .
εκ των ε . . . ν και α
γιασθησομαι . . ν αυ
τοις ενωπιον τω . .
ε . . . ω . . και . . νω . . .
ται οτι εγω ειμι κς . .
. . ς αυτων εν τω επι
φανηναι με αυτοι . .
εν τοις ε . . εσιν κ.
ουκ αποστρεψω . .
κετι το προ . . ωπον
. . ου απ αυτ . . . ανθ ω . .
εξεχεα τον θυμον
μου επι τ . . ν οικον
ισλ λεγει κς κς.
Και εγενετο εν . . . . .
πτω και εικοστω ε
τει της αιχμαλωσιας
ημων εν τω . . . ω . . .
μηνι δε . . . . του
. . ηνος εν τ . . . . . σε
ρεσκαιδεκα . . ω ετει

*

με . . α το αλωναι την
πολιν εν τη ημερα ε
κεινη εγενε . . επ . .
. . χειρ κυ̅ και ηγα
. . . ε εν ορασει . . υ . .
. . . ην γην του ισ̅λ̅
. . . θηκεν με επ ο
. . ους υψηλου . . φ . . δ . . α
και επ αυτου ως οικο
. . ομη πολεως απενα-
. . . και εισηγ . . . εν με
εκει και ιδου . . . ηρ
. . αι η ορασις αυτου ην
ως ορασις χαλκου . . τ . .
βοντος και εν τη χε . .
ρι αυτου ην σπαρτ . . ο-
οικοδομ . . ν και κα
. . αμος μετρο . . και
αυτος ιστηκει επι
της πυλης.
Και ειπεν προς με . . .
εορακας υιε αν̅ο̅υ̅ ι
δε εν τοις οφθαλμοις
σου και εν τ . . . ω . . ιν
σου ακ. . ε και ταξ . . .

. . . . . .
εις την καρδιαν σου
παντα οσα εγω δ . .
κνυσ . . . . . . τι ενε
κα του δειξαι σ . . εισ . .
ληλυ . . . . ωδε και δει
ξεις παντα οσα συ
ο . . . . τω οικω ισ̅λ̅.
Και ιδου περι . . ολος ε
ξωθεν του οικου . . .
κλω και εν τη χει
ρι του ανδρος καλα
μος το μετρον . . η
. . ων εξ εν πηχει . .
παλαιστης και διε
. . ετρησεν το προτει
χισμα πλατος ισον
τω καλαμω και το
υψος αυτου ισον τω
καλαμω.
Και εισηλθεν εις . . η . .
πυλην την βλεπου
σαν κ . . . α ανα . . . λας
εν ε . . . α αναβ . . . οις
και διεμετρησεν
το θεε εξ εξ τ 184

✠ IE . . . . . MH

και τας κεφαλας αυ
. . ων ξυρησ . . . . ι
και τας . . . μας αυ . .
ου ψιλ . . . υσιν . . .
. . . . πτοντες . . . .
ψουσιν τας κεφα
λα . . αυτων και . . .
νον ου μη πι . . .
πας ιερευς εν τω ε . .
πορευεσθαι αυτους
εις την . . . . η . .
. . . . ωτεραν και . . .
ραν και εκβεβλ . .
μεν . . . . ου . . . . ημ
ψονται εαυτοις γυ
ναικα αλλ η παρθε
νον εκ του σπερ
ματος οικου ισλ·
και . . . ρα εαν γενη
ται ε . . ιερεως λημ
ψονται και τον . . .
. . . μου διδαξουσι¯
αναμεσον αγιου
και βεβηλου και
αναμεσον ακαθαρ

του και καθαρου γνω
ριουσιν αυτοις.
Και περι κρισιν αιμα
τος ουτοι επιστησο¯
ται του διακρινει¯
και τα δικαιωμ . .
τα μου δικαιωσου
σιν και τα κριματα
μου κρινουσιν· κ~
τα νομιμα μου κ~
τα προσταγματα μου
εν πασαις ταις εορ
ταις μου φυλ . . . . .
ται και τα σαββατα
μου αγιασουσιν· κ~
επι ψυχην ανου
ου . . . . . . υσοντ~
του μιανθηναι
αλλ η επ . . πρ . . . . . .
μρι και επι υιω κ~
επι θυγατρι και επ α
. . . φω και επ . . .
φη αυτου η ου . . .
νεν ανδρι μιαν
θησεται και μετα 185

απο θαιμαν και υδατος
μαριμωθ καδης κλη
ρονομ...ς εως της θαλ...
σης της μεγαλης.
Αυτη η γη ην βαλειτε
εν κ......φυ...
του ισλ και ουτοι οι
διαμερισμοι αυτων
λεγει κς ο θς και αυται
αι διεκβολαι της πο
λεως αι προς βορραν
τετρακισχι...οι κ
πεντακο....μετρω
και αι πυλαι της πο
λεως επ ονομασι φυ
λων του ισλ πυλαι
τρεις προς..ορραν
πυλη ρουβην μια
και πυλη ιουδ....
και πυλη λευι μια.
Και τα προς αν....
τετρακισχι...οι..αι
πεντακοσιοι· και πυ
λαι τρεις πυλη ιω..ηφ
μια και πυλη βενια
...ν

μια και πυλη δαν...
Και τα προς νοτο....
τρακισχιλιοι και...
τακοσιοι μετρ....
πυλαι τρεις πυ....
μεων μια· πυλη...
χαρ..ια πυλη....
λων μια.
Και τα προς...λασ...
τετρακ..χιλιοι και
πεντακ...μετρω
πυλαι τρ...πυλη
γα..μια και πυλη..
σηρ μια και π.....
νεφθαλι...κυ...
....δεκα και....
χ..λια.....
Και το ονομα της πο
λεως αφ ης αν η...
ρα.....νηται
...ται το ονομ....ς

κ . . . .
. . . ν οτι σ . . δεδωκε¯
. . . . . ρε . . . υ . . . ριο¯.
Και . . . προς αυ . . ου . .
δα . . . . χωρ . . .
. . . ου . . απ αλλη
. . . κρ . . . και . . νακρ . .
. . . .
. . . . χωρ . . σθη . . α . .
. . . . του . . . ς εκ . . .
λε . . . ν τον εν . . . .
. . ων και ειπ . . . .
. . . . πεπαλ . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . . τους μεν
. . . . υ . . . α . . ακρ . .
. . . . α
. . . . ου
. . . .
. . . .
. . . .

ταυτην ειπ . . . .
τι δενδρον ειδες αυ
του . . ομειλ . . . . . .
α . . . . οι . . . .
Ο δε ει . . . ν υπο σχιν . . .
Ειπεν δε δανι . . . ορ
θως εψευσω . . . .
σεαυτου κ . . . αλ . .
ηδε . . γαρ α . . . . .
θ̅υ̅ λα . . . . ν φα . . . .
παρα του θ̅υ̅ σχισ . . .
μεσον.
Και . . εταστη . . . .
το . . εκελευσε . . .
αγα . . . . ν . . . . ετερ . .
και ειπ . . . . . περ
μα χα . . α . . . . . .
. . ουδα . . . κα . . . ος εξ . .
πα . . . . . σε κα . . .
. . . . . . α . . . . .
. . . .
σου ου . . ως . . ποιειτε
. . . . . . ι̅σ̅λ̅ και
. . κ . . . α . . φ . . . ου . . . α . .
. . . . λουν υμι . .

αλλ ου θυγατηρ ιου . . .
υπεμεινεν την α
νομιαν υμων νῡ
ουν λεγε μοι υπο . . .
δενδρον κατελαβες
αυτους ομειλουντας
αλληλοις ο δε ειπε̄
υπο πρινον.
Ειπεν δε αυτω δα . . .
ηλ ορθως εψευσω και
συ εις την σεαυτου
κεφαλην μενει γ . . .
αγγελος του θ̄υ τη̄
ρομφαιαν εχων
πρισαι σε μεσον οπως
εξολεθρευσει υμ . . .
Και αν . . . ησεν πασα
η συναγω . . . φων . . .
μεγαλη και ευλ . . .
σαν τω . . . τω σωζο̄
τι τους ελπιζοντας
επ αυτον και ανεσ . . .
σαν επι τους δυο πρε
σβυτερους οτι συνε
στησεν αυλους δα . . .
εκ του στομαλος αυ
των ψευδομαρτυ
ρησαντας και εποι
ησαν αυτοις ον τρο
πον επονηρευσαν
το τω πλησιον π . . .
σαι κατα . . . . ο . . .
μωυση και απ . . .
ναν αυτους· και εσω
θη α . . μα αναιτιον
εν τη ημερα εκει . . .
Χελκιας δε και η γυ . . .
αυτου . . νεσαν το̄
θ̄ν περι . . . θυγα . . .
αυτων σουσα . . νης
μετα . . . ακειμ . . .
ανδρο . . . της κ . . .
συγγ . . . ων . . . .
οτι ουχ ευρε . . .
τη ασχημ . . . πρ . . .
Κ . . . . ανι . . λ ε . . . το
μεγ . . ς εν . . . . .
λαου απο τη . . . . .
ρας εκει . . . ς κα . . .
πε . . . . . .

Ε . . ε . . . . . .
. . . .
. . . .
ηλθεν ναβουχοδο
νοσορ βασιλευς . . .
βυλωνος εις ιλ̅η̅μ̅
και επολιορκει αυ̅ . . .
και εδωκεν κ̅ς̅ εν
χει . . . υτου . . ον . . .
ακ . . μ βασιλεα ιου . . .
και απ . . . . ερους . . .
σκε . . . . κου . . . .
. . . . αι ηνεγκεν
. . . . . . ν σεννα
. . . . . ου . . . αυτου
. . . . α σκευη ει . . .
νεγκ . . . . εις τον οι
. . . . . ησαυρου του
θεου αυτου.
Και ει . . . . α . . λευ . . .
. . . ασφα . . ε . . τω . . .
χιευνου . . ω αυτου
ε . . . αγαγειν απο τω . .
υιω . . . . . αιχμαλω
σ . . . . λ . . . . . α . . .
του σπερματος . . η . .
βα . . . ειας και απο
των φορθομμι . .
νεανισκου . . οις ου
κ εστιν εν αυ . . . .
πας μωμος και . . .
λου . . . . η οψει και . . .
. . . . ντας . . . .
σοφι . . και γι . . . κο . .
τας γν . . . . . δ . .
ανοουμ . . . . .
νησιν· κ . . . . .
τιν ισχυ . . . αυ . . .
. . . ταναι εν τω οι
κω ενωπιον . . . .
βασιλεω . . και διδα
. . αι αυτους γραμμα
τα και γλωσσαν
χαλδαιων.
Και διετα . . ε . . αυτοις
ο βασιλευς τ . . . .
μερας εις ημερ . . .
απο . . . ραπεζης
του βασιλεω . . και
απ . . του . . . ου του . .
του αυτου

. . αι θρεψα . . αυτ . . .
ετη . . ρια κ . . ι μετ . .
τα . . . . ηναι ενω . . .
. . . . βασιλεω . .
Και εγε . . . . εν αυ . .
εκ . . . .
. . . .
και μισαηλ και . . π . .
. . . . κεν αυ . . . .
. . . . . χ . . . . .
. . . .
. . . . ρ . . .
. . . α . . . . . δραχ
και . . ω μισαηλ μισα . .
και τω αζαρι . . . . .
ναγ . . κα . . . .
δανι . . . . . .
καρ . . . ν α . . το . . .
ου μη αλ . . . . .
. . . . ραπεζ . . . . υ
. . . λεως και ε . . . .
. . . . . ου ποτ . . . .
. . ου . . . . . ωσεν
τον αρ . . . . υνο . . ο . .
. . ς . . . . αλισ . . η . .

και εδωκ . . . . .
δαν . . . . εις ελ . . ο . . . .
οικτειρμον . . . . .
πιον του αρ . . . .
. . ουχ . . και ε . . . ε . .
χιε . . ουχ . . . ω
. . . . λ φοβου . . .
εγω τον κυριον . . .
τον βασιλεα τ . . . ε . .
. . . α . . . τα την βρ . .
σιν υμ . . . . αι . . .
. . . σιν υ . . . . ν μη
. . . . α προσω
πα . . μ . . . . . .
πα πα . . α τα . . . .
τα συ . . λι . . . . . υ . .
. . . . η
. . . . . φαλ . . .
τω βασιλει.
Και ειπ . . . . . .
. . . .
. . . . ο . . . . .
. . . .
. . . . 186
. . . .

⁜ ΟΡΑΣΙΣ . . . .

Ε . . . .
. . . .
χοδονοσ . . . . . υς 187
εποιησεν εικ . . . .
χρυ . . . . υψο . . υ . .
πηχεων εξηκοντα
ευρος . . υ . . . πηχεω . .
εξ και εστησεν α . .
την εν πεδιω δεει
ρ . . . ν χωρα βαβυλω
νος και απεστειλ . .
συναγαγειν τους . . .
πατους και στρατ . .
γους και το . . αρχα . .
. . . γουμενους και
τυραννους και τ . . .
επ εξουσιων κ . . . .
. . . τους αρχοντα . .
των χωρων ελθ . . .
εις τα εγκαινι . . . .
εικονος τη . . . . .
η . . εστησεν ναβου
χοδονοσορ ο βασ . . . υς
Και συνηχθησαν οι
τοπαρχαι υπατοι
στρατηγοι ηγουμε
. . οι τυ . . α . . νο . . με . . .
λοι επ εξου . . . . . .
παν . . . . αρ . . . . .
των χωρω . . . .
. . καινισμον της
ει . . . νος . . . . . .
ναβου . . . . νοσορ
βασιλευς κα . . .
. . . .
της εικον . . . .
σ . . να . . . χ . . . . . .
Και ο . . ηρυξ εβοα . . .
ισχυι . . μ . . . λεγ . . .
εθνη λαοι φυ . . . .
σαι . . . . ωρα ακου
σητε της φωνης
της σαλπ . . . γος . . .
ρι . . γος τε κ . . . . .
ρας σαμβυκης τε . . .
ψαλτηριου και συ . .
φωνιας και παν
τος γενους μουσικ . . .
πιπτοντες προσ
. . . νειτε τη εικονι 188

. . . μεν . . α . . . οι
. . . . γη . . .
ρ . . . δια τας αμαρτ . . .
. . . .
Και ουκ ε . . . . . τω
καιρω τουτω αρχ . . .
και προ . . η . . . . .
. . . . . ος ουδ . .
. . . .
. . . .
φο . . . ο . . . . α
Ο . . . .
σα . . . .
. . . . ρειν ελεο . . .
. . . ψυχη συν . . . .
. . . μ . . . . και . . .
. . απ . . ω . . . ως . .
δεχθειη . . . .
Ως ε . . ολοκαυ . . . . .
κριων και . . . υρω . .
Και ως εν μυρια . . .
αρνων πιονων
Ουτω . . ενεσθω η . . υ
σια . . μων . . . . .
. . . σου σημερον

Και εκ . . ελε . . . . .
. . θεν σου
. . τι ου . . εσ . . . αι . .
. . . .
ε . . . .
. . . . νυ . . . . λουθου
. . ε . . . ολη καρδι . . .
φοβουμ . . . α σ . . .
Και ζητουμ . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . α . . . . . .
ει . . . . . κα . .
το πληθος του ελ . . . .
Και εξελου η . . . . κατα
. . . . αυ . . . ο . . .
. . α . . . δοξαν . . ω . . .
ματι . . ου κε
. . αι εν . . ρα . . . .
τες οι . . . . δει . . .
. . . . . ου . . .
. . αι . . α . . . .
. . . .
. . . .

Και . . ισχυς αυτων
. . . τριβειη .
Και . . νωτωσαν οτι
. . υ ει ο . . . . . και
ενδοξος ε . . φ . . λη
την οι . . . . εν . .
Και ου διε . . . . ον . .
εμβαλλοντες αυ . . .
υπηρεται του βασιλ . .
ως καιοντες την
καμινον ναφθα . .
. . . . ισσ . . . και σ . . .
πιον και . . . ν κ . . .
. . α . . . . . .
και διεχειτο . . . .
επαν . . . . . κα . . .
επι πηχεις τεσσ . . ερ . .
κοντα εννεα κα . .
διωδευσεν και εν . .
πυρισεν ους ευρεν
περι την καμιν . . .
των χαλδαιων.
Ο δε αγγ . . λος κυ . . .
κατε . . . . α . . . .
ρι τον αζαρι . . . ις τη-
. . . μινον και εξ . .
. . . να . . ε . . . . .
γα του πυρος εκ . .
. . . . . ου και . . . οι
η . . . το . . . εσ . . .
καμινου ως πνα
δροσου διασυριζο . .
και . . υχ ηψατο . . . τω-
το καθολου το πυρ
και ουκ ελυπησε . .
ουδε παρηνωχλ . .
σεν αυτους.
Τοτε οι τρεις ως εξ ε
νος σ̕τοματος υμν . . .
και εδοξαζ . . ν και ευ
λογουν τον θν εν τη
καμινω λεγον . . .
Ευλογητος ει κε ο θς
των πρων ημων.
Και αινετ . . . και υ . . .
υψουμενος εις του . .
αιωνας
Και ευλογημ . . . . .
. . . . α της δοξης
σου το αγι . . και υπερ
. . . . . ε . . . . αι υ . . . 189

✠ ΟΡΑΣΙΣ . . ✠

Ε 190
. . . .
. . . .
ενυπνιον ειδε . . α . .
αι ορασεις της κ . . φ . .
λης αυτου επι της
κοιτης αυτου και το
ενυπνιον εγραψε . .
Εγω δαν . . . εν ορα . .
. . . . της νυ . . . .
ιδον και ιδου οι . . .
σαρες αν . . . . υνου
προσε . . α . . . .
θαλ . . . . μ . . .
λην και τεσσερα . .
. . . .
νον εκ τη . . . αλασ . . ης
. . . φεροντα αλλη . . .
το πρωτον ωσει λεαι
να και πτερα α . . . η . .
ωσει αετ . . υ εθεωρου . .
. . ω . . . υ εξετειλη τα
. . τερα αυτης και ε
ξη . . . η απο της γης
κ . . . . ου

εσταθη και κα . . .
. . . ου εδο . . . αυ . . .
Και ιδου . . . ιον δ . . .
. . . ν ομο . . ν αρκ . . .
κα . . . . ερος εν εστα
. . η και τρει . . . ευ . .
. . . . αυτη . .
αναμεσ . . . . οδο-
των αυτης και ου
. . . . . ν αυτη
ανα . . . . φαγε σαρ
κας πολλας.
Ο . . . . του . . .
ρουν . . . . . τερο-
θηριον ωσει παρδ . .
λις και αυ . . . πτερα
τεσσερα πετεινου
υπερανω αυτης κ̃
τεσσαρες κεφαλ . . . 191
τω θηριω και ε . . .
σια εδοθη αυτ . .
Οπισω τουτου εθε . .
ρουν και ιδου θη
ριον τε . . . . . ον φο
. . ερον και ε . . α . . . .

και ισχυρον . . . . . σ . . . 192
. . . . . τες . . . .
σι . . . ροι . . εγα . . . .
. . . ν και λεπτυ . . . .
. . . .
. . . . . . συνε
. . . . υτο διαφ . .
ρον περισσως παρα
. . . . α τα θηρια τα
. . . προσθεν αυτου
και κερατα δ . . . . υ . . .
Προσενοουν τοις . . .
ρασιν . . υ . . . κ . . .
κερας ετερον μικρ . . .
ανε . . η ε . . μεσω αυτω . .
και τρια κερα . . . .
εμπροσθεν αυτου
εξεριζω . . η απο . . . ο
σωπο . . . . . κα . . .
. . ο . . . φθαλμοι ωσει
οφ . . αλμ . . . ανου ε . .
τω κερατι του . . .
. . . . λαλουν μεγα
λα . . . . . ωρουν
εως . . . . θρονοι ετε

θησαν και παλαιος
ημε . . . . εκαθη . . . .
. . αι το εν . . υ . . . α α . .
του ωσει χιων λευ
. . . . και η θριξ τη . .
. . . α . . ης αυτου . . .
ει ε . . . ν κ . . αρο . . . .
ο θ . . . . φ . . .
πυ . . . οι τρ . . . . .
του πυρ φλεγον π . .
ταμος πυρος ειλκ . . . .
εκπορευομενος ε . .
προσθεν αυτου . .
. . α . . . .
του . . γου . . . . . .
ρια . . . υριαδ . . . .
ρ . . στηκεισαν . . . .
σθε . . . υτου . . .
ρι . . . .
. . . .
Εθ . . . . . . ε απ . .
φω . . . . ω . . λο . . .
των . . . .
το κερας . . . . . .
λαλει εως . . . ρεθ . .

τ . . . . . και α . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . ε
. . . . ου
. . . . . ου ερχ . .
. . . . . και εως . .
παλαιο . . τω . . . .
. . ων ε . . . . σε . . .
. . νωπιον αυτο . . . .
. . . . χθη και
. . . . . . η αρχη
. . . η τιμη και η βα
σιλεια και παντες
. . . α . . φυλαι γλωσσαι
αυ . . . δ . . υλευσουσι-
και . . . ακουσοντ . .

Η εξουσια αυτου . . .
σια αιω . . ος η . . ς ου
παρελευσεται . . . .
βασιλει . . . ου ου . . . α
φθα . . . σε . . . . .
. . . .
γω δα . . . . .
εξει μου κα . . . ρασεις
της . . . φ . . . . . ου
σ . . νεταρασσον με
και προση . . . . ενι
των εστηκοτων
και την . . κριβει . . .
εζητο . . ν π . . . ι παν
των του . . . . .
Και . . π . . . . . .
κριβει . . ν και τη . .
συγκρισιν των λογω-
εγνωρισε μ . .
Ταυτα τα θη . . . .
γαλα τα τεσσερα τεσσε
ρες βασιλε . . . α . . α . . .
σονται . . . . . . ης
α . . αρθησονται κ . . .
ραληψ . . . . αι . . . . .
σιλ . . α . .

αγιοι υψι . . του και κα	μεγαλ . . και η ορ . . σις
τε . . . . . ν αυτην εως	αυτου μειζων τω¯
αι	λοιπω . .
. . . . .	Εθεωρουν και το κε
Και	ρας εκ . . . εποιει π . .
. . . .	. . εμον . . . α . . . α . . .
. . . .	ων και ισχυσ . . . ρος
. . . . τ . . ην δ . . .	α . . . το . . . εως ου ηλθε . . .
φ . . . ν παρα παν . . .	. . . . . των ημε
ρ . . . φοβερον περ . .	ρων κ . . . . α ε
. . . . οντες αυ . . .	δωκεν αγιοις υψ . . . του
. . . . . α	και ο καιρος εφθα . . .
. . ε . . . υ	και την βασιλει . . .
. . . .	κατεσχον οι αγιοι.
. . . .	Και ειπεν το θηρι . . .
. . . .	το τεταρτον βα . .
. . . .	λεια τεταρτη εστα . .
. . . . ε	. . ν τη γη ητις υπερ
φαλη . . . τ . . . αι του	εξει πασας τας βασι
ετερ . . . . . α . . .	λειας και καταφα . .
τος . . . . α	ται πασαν την γη . .
τ . . . τ . . . οτερ . . .	και συμπατ . . . ι αυ
. . . . . κερα . .	την και κατακ . . . ει .
. . . . ο	Και τα δεκα κερατα α . .
και στομ . . λα . . .	του . . . . α βασιλει . . .

α . . . στησονται και 193
οπ . . . . . ων αν . . τ . .
σε . . . ετε . . ος ος υπε
ροισει κακοις πα . .
τας τους εμπροσθε . .
και τρεις βασιλ . . .
. . . . ωσει και λ . . ο . .
προς τον υψι . . τον
λαλησει και τους α
γιο . . . υψιστου πα . . .
ωσει κα . . . . . .
του α . . . . . σαι . . αιρ . .
. . . . και δο
. . . . αυτω εως
καιρο . . . . αιρω . .
. . . . ρου
. . . . κριτη . . . ν
. . . . την αρ
. . ην μεταστησου
. . ιν του αφαν . . .
. . . ολεσαι ε . . . .
λου . . και η βασιλεια
και . . . ου . . . αι η
μεγαλωσ . . τω . .
βασιλεων . . ω . . υ . .

κατ . . . . . .
. . . υ . . . . .
υψ . . . . . .
. . . .
. . . .
αι α . . . . .
. . . .
. . . .
Εως ω . . . . . . ς το . .
λογ . . . .
επ . . . . . δ . . αλ . . γ . .
σμ . . . .
σον μ . . και . . μορ . . .
μ . . . . . . θη εν ε
μ . . . . ο ρη . . α εν
. . η καρ . . . α μου . . ιε
τηρησα. 194
» » »
» » » ~ . . . .

✠ . . . I . . . . .

E . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
Εγω δα . . . η . . μετα
την οφθεισα . . . .
. . ην αρχην· και η
μην εν σουσοις της
βαρε . . . εστ . . . .
. . ωρα . . . . και ιδο-
εν ορα . . . .
επι του ου . . . λ και
ηρα του . . οφθαλμου . .
μου και ιδον και ι
δου κριος εις εστη
κως προ του ουβα . .
και αυτω κερατα
και τα κερατα υψη
λα και το εν υψηλο
τερον του ετερου
και το υψηλοτερο-
ανεβαινεν επ εσχατ . . .
Και ιδον τον κριον
κε . . . τιζοντα κατα
. . α . . . . . ν και βορρα . .
*

κα . . . ο . . . . α . . .
και παντα τα . . . .
ου στ . . σε . . . . . .
πιον αυτου και ου
κ ην ο εξαιρουμενος
εκ χειρος αυτου και
. . . ιησεν κατα το
θελημα αυτου και
εμεγαλυνθη και . .
γω ημην συνιων.
Και ιδου . . ρ . . ος αιγω . .
ηρχετο απο . . . ος ε
πι προσωπον . . . . ης
της γης και ουκ η . .
απτομενος . . . ς . . .
και . . . τρα . . . κερα . .
θεωρ . . τον αναμ . .
σον των οφθαλμ . . .
αυτου . . . . . ηλ . . .
εως του κριου του . . α
κερατα εχοντος ου
ειδον εστω . . . . . .
πιον του ου . . . λ κ
. . δραμε προς αυ . . ο . .
εν ορμη της ι . . . . .

. . . . δον αυτο . . φ . . . 195
. . . . τα εω . . . . ου κρ . . .
κ . . . ε . . . γ . . . α . . . ρ . .
. . . . . . σε . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . . . τ . . . .
. . . . κα . .
. . . .
. . . α . . . . αιρου
. . . .
εκ χ . . . . . . του κα . .
ο . . . . αιγ . . .
εμε . . . . υ . . . . η εως
. . . οδ . . . .
. . . . . υσαι αυ . . .
. . . υ . . . ε . . . . κε
ρας αυτου . . ο μεγ . .
και ανε . . η ετε . . . κε
ρατα . . . σσερα υ . . οκ . .
τω αυτου εις τους

τεσ . . ρας ανεμους του
ουν . . . . και ε . . .
εν . . . . ξηλ
. . ε . . . . . ε . . . σχυρ . .
. . αι . . . γαλυνθη πε
. . . σσως προς . . . τον
. . . προς α . . ατολη¯
κ . . . προς τ . . . . υ
. . α . . . .
. . . .
. . . . . ε
. ε . . ε . . . ν
α . . . . . μεως
του ου . . . και α . . .
τω . . . . και συ¯
επ . . . . τα κ~
ε . . . υ . . . στ . . . .
γο . . . . . σηται . . .
. . . λω . . . . ν και
. . . . θυσ . . . . ετα
ραχθη και εγε . . η
. . . . . . ευοδω
. . η α . . . και το α . . .¯
ε . . . . ωθη . . εται κ~
εδοθ . . . ε . . . . . θυσ . . α¯

αμαρτια και ερριφ . . 196
χαμαι η δικαιοσυ . . η
και εποι . . . . και . . υ
οδω . . .
Και ηκου . . α ενος . . . . .
λαλου . . . . α . . ι . . .
εις α . . ο . . τω φ . . λ . . . .
. . . ω λαλουντ . . . . .
ποτε . . . . . σ . . .
σεται η . . . . . .
θε . . κα . . . αρ . . .
ερη . . . . . ς . . .
σα και το α . . ον κ . . .
η δυναμις συ . . .
τηθη . . .
Και . . . πεν αυ . . . . .
ε . . . . ρας και π . . .
. . . ερα . . δ . . σ . . .
. . . ακοσιαι κα . . .
θαρ . . θησεται . . . .
Και εγενετο εν τω . .
. . ειν με . . . . δα . . .
την . . . α . . . .
του . . . νεσιν.
Κα . . . ου εστιν . . .

εμου ως ορ . . . ς ανδρος
Κ . . . . . ωνη . . .
α . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . τη . . . ενος . .
. . α . . . ω . . . κα . .
τω ελθ . . . υτ . . . .
εθαμβηθ . . . και . . .
πτω επι προσωπο¯
μο . . .
. . αι ε . . . εν προς . . .
. . . . ιε ανου . . . .
εις καιρ . . πε . . . α . . .
. . . . ω
λα . . . α . . . . ν μετ . .
μου πι . . . . . .
σωπον . . ου επι τη . .
γην και . . ψ . . .
μου . . . . . .
επι ποδας και . . . . ε . .
Ι . . . . . γνωριζ . . 197

✠ ΟΡΑΣΙΣ Ι . . ✠ ΝΓ

ηδικησαμεν κε εν πα 198
ση ελ . . . . υνη σου
αποστραφη . . δ . . θυ
μος σου και η οργη σου
απο της πολεως σου
ιλημ ορους αγιου σου
οτι ημαρτομεν και ε 199
ταις αδικιαις ημων κ
των πρων ημων ιλημ
και . . λαος σου εις ονειδ . .
σμον εγενετο εν πασι . .
τοις περικυκλω ημων.
Και νυν εισακουσον κε
ο θς ημων της προσευ
χης του δουλου σου και
των δεησεων αυτ . . . 200
και επιφανον το προ
σωπον σου επι το αγια
σμα σου το ερημωθεν
εκενεν σου κε.
Κλεινον ο θς μου το ους
σου και ακουσον· ανοι
. . . ν τους οφθαλμους
σου και ιδε τον αφα
νισμον ημων και . . .

πολεως σου ιλημ . . φ ης
επικεκληται το . . νο
μα σου επ αυτης· οτι
ουκ επι ταις δικαιοσυ
ναις ημων . . . . ρ . .
πτουμεν τον οικτιρ
μον ημων . . . ο . . . .
σου· αλλ επι τους . . .
μους σου τους πολλ . . κε
Ε . . σακουσον κε ιλασθη
τι κε προσχες κ . . . ποι . . .
σον· και μη χρον . . . . .
ενεκεν σου . . . . .
οτι το ονομα σου επικ . .
κληται επι την π . . . .
σου και επι τον λαο . . .
Και ετι μου λαλου . . .
και προσευχομ . . .
και εξαγορευοντος τας
αμαρτιας μου και τας
αμαρτιας του λαου μ . . .
. . . λ και ριπτοντ . . .
ελεον μου εναντιον
κυ . . . υ μου περι του
ορους του αγιου του θυ μ

και ετι μου λαλουντος 201
εν τη προσευχη και
. . δου ανηρ γαβριηλ ον
. . δον εν τη ορασει . . .
εν τη αρ . . η πετομε . . .
και ηψατ . . μου ωσε . . .
ραν θυσιας εσπερινης
και συνετισεν με και
ε . . . λησεν μετ εμου
και ειπεν μοι· δανιηλ
ν . . ν εξηλθον συμβ . .
βασαι σε συνεσιν εν αρ
χη της δεησε . . . . .
εξηλθεν λογος . . . . . ε
γω ηλθον του . . . . . γει
λαι σοι οτι ανηρ . . . .
μιων . . συ· και . . ν . . .
ηθη . . εν τω ρημα . .
και συνες εν τη οπ[τ]ασια.
Εβδομηκοντα εβδομα
δες σ . . . . . σαν
επ . . . . ν σου κ . . .
. . . . την π . . . . . .
. . . αν του σ . . . τελεσ
θ . . . . . αρτιαν· και

του σφραγισαι . . . .
μαρ . . . .
. . . . αδι . . . ας και . . .
εξιλασασθ . . . αδικιας
και του αγαγειν δικαι
οσυνην αιωνιον· και
το . . . φραγισαι ορασιν
και προφητην· και
του χρισαι αγιον α . . . ω~.
Και γνωση και συνη . . .
απο εξοδου λογου του
. . . θηναι και του
οικ . . . . μησαι ιλημ
εως χυ ηγουμενου
εβδομαδες ε . . τα και
εβδομαδες εξηκον
τα δυο και επιστρε
ψει . . . ικοδομηθη
σεται πλατεια κα . . . .
χος και εκκεν . . . .
σονται . . ι καιροι κ.
μετα τας εβ . . . . .
τα . . . ξ . . . . .
ε . . . ολεθρευθησεται
χρισμα και κριμα 202

εως καιρου συντελ . .
ας . . ω . . . . ω . . . .
πολλοι . . . πληθ . . .
. . γ . . . .
Και ιδ . . . . . .
. . . ε . . .
. . στηκ . . σαν ε . . . ε . .
τ . . . εν . . . . .
του . . . ταμου και . . .
εντευ . . . . του χει
λους του . . . αμου
και ειπεν . . . . νδρι
τω ενδεδυμενω
τ . . . αδδειν ος ην ε
. . . . ω του υ . . . τος
. . ου ποταμου εως
ποτε το περας ω . .
. . . . κας τω . . . α . .
μασιων.
Κ . . . ηκουσα του αν
δ . . ος του ενδεδυμε
νου τ . . . . . .
ην . . πανω του υδα
τος του ποταμου.
Και . . ψω . . . την δεξ . . α . . .

αυτου . . αι . . . . .
ραν αυτου . . . . ο . .
ουνον . . α . . . . . .
. . . . ω . . . . . . α . .
να· οτι εις καιρ . . .
και . . ιρους και η
. . . . ν τω . . .
. . ελεσθηναι δι . . . .
πισμον χειρος λαου
αγιου . . . . . .
. . αι ταυτ . . . .
Και . . η . . ουσα κα . .
. . . .
. . ε τ . . . . . α . .
των κ . . . . δευ
ρ . . . . . . ν . . . . οτι . . .
φ . . αγμεν . . αι εσ . . . α
γισ . . εν . . . οι λογ . . .
εως καιρου περας εκ
λεγωσιν και εκλευ
. . . . ωσιν και πυ
. . . .
. . . . . κα . . .
. . . ουσιν ανομοι
. . αι ου συνησουσιν

παντες ανομοι και
οι νοημονες συνη
σουσιν κ . . απ . . και . .
παραλλαξεως του . . .
δελεχισμ . . . και . . ου
δο . . ηναι . . . . .
. . ημω . . . ως . . . . εραι
. . . λια . . διακοσ . . .
. . ενενηκοντα
. . . καριος ο . . πομ . . .
νων και φ . . .
ημερας χ . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
ημεραι και . . ραι . . .
αναπληρωσιν συντ . .
λεια . . κα . . . . παυση
και αναστηση ε . . .
. . . . . ου εις . . υ . . .
. . . .

. . . . 203
. . . .
. . . .
και παρελα . . εν κυρος
ο περ . . ς την βασιλει
αν αυτου· και ην δ . .
νιη . . συ . . . ωτης
του βασιλεως και εν
δο . . . . περ παντας
. . . φιλους αυ . . ου
K . . . . λον τοις
βαβυλωνιοις ω ονο
μα βηλ· και εδαπα
νωντο εις αυτον ε
καστης ημερας σεμι
δαλεως αρταβαι δω
δεκα και προ . . ατα
τεσσερακοντα και
οινου μετρηται εξ
και ο βασιλευς εσ . .
το αυτον και επορευ
ετ . . . . εκαστ . . .
ημερα . . . κ . . .
αυτω δανιηλ . . ε . . . .
εκ . . . . τω $\overline{θω}$ αυτ . . 204

κατασκαψει τα θυσι 205
αστη . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
δεις· διαθησεται δια
θηκην ανατελει ω . .
. . . . τις κριμ . . . πι
χερσον αγρου τω μο
σχω του οικου . . .
. . . κησουσιν οι κα
τοικουντες σαμαρει
αν διοτι επενθησεν
ο λαος αυτου επ αυτο¯
και . . . θως παρεπι
κραναν αυτ . . .
χαρουνται επι την
δοξαν αυτου οτ . . .
τωκισθη απ αυ . .

και αυτον εις ασσυρι
ους δησαντες απηνεγ
. . . . ασ . .
. . . . . δοματι ε
. . . . . . και
. . . . . . ται ισλ
. . . . . αυτου
. . . . . μαρεια
. . . . . ως φρυ
. . . . . . σωπου
. . . . και εξαρτη
σονται βωμοι ων α
μαρτηματα του ισλ
ακαν . . . . τρι . . .
λοι αναβησοντα . . .
πι τα θυσιαστηρια
αυτων και ερουσι¯
τοις ορεσιν καλυψα
τε ημας και τοις βου
νοις πεσατε εφ ημ . . .
αφ ου οι βουνοι η . . . .
τεν ισλ εκει ε . . . τη
σαν ου . . . . . .
. . . . αυ . . . .
. . . .

206

εχου . . . των . . . .
α . . και εξα . . . ελω
πυρ επι τον οικο¯
αζαηλ και κατα . . .
γεται θεμ . . . . ου
αδερ και συ . . τριψω
μοχλους δαμασκου
και εξολεθρευ . . . .
τοικου . . . α . . κ . . .
. . . ου ων . . . α . . .
ψω φυλην . . . α . . .
χαρραν και αι . . .
λωτισθησονται λα
. . ς συριας επ . . . λη . . .
λεγει κ̅ς̅.
. . αδε λεγει κ̅ς̅ επι ταις
τρισιν ασεβειαις γα
ζης και επι ταις τεσ
σαρσιν ουκ αποστρα
φησομαι αυτους· ε
νεκεν του αιχμα
λωτευσαι αυτους αι
. . μαλωσιαν του σα
λωμων του συγκλ . .
σαι εις την ιδουμαια¯

και εξαποστελω πυρ
. . . τα . . . .
καταφαγεται θεμε
λια αυτης και εξολ . .
θρευσω κατοικου¯
τας ε . . αζωτου και ε . .
αρθησεται φυλη
εξ ασκ . . . . ς· και ε
πα . . . τ . . . .
επι ακ . . . ρ . . . . .
απολο . . . .
λοιπ . . . ω . . . . .
λων λεγει κ̅ς̅.
Τα . . . λεγει κ̅ς̅ επι . .
. . ρ . . ν α . . .
ρου . . . .
σαρσιν ουκ αποστρα
φησομαι αυτην αν
θ ων συνεκλεισαν τη¯
αιχμαλωσιαν του σα
λωμων εις την ιδου
μαιαν και ουκ εμνη
σθησαν διαθηκης
αδελφων και εξα
ποστελω πυρ επι τα

θεοὺς τῶν εθνων 207
τῆς γῆς καὶ προσκυ
νήσουσιν ἀυτῷ ε
καστος ἐκ τοῦ τόπου
ἀυτοῦ πᾶσαι ἀι νῆ
σοι τῶν ἐθνῶν.
Κὰι ὑμεῖς ἀιθίοπες
τραυματίαι ῥομφ . . .
ας μου ἐστε κὰι ἐκ . .
νῶ τὴν χεῖρα μου
επὶ βορραν· κὰι απο
λῶ τὸν ασσύριον κ͠
· θήσω τὴν νινευη
ἐις ἀφανισμὸν ἄνυ
δρον ὡς ἔρημον κ͠
νεμηθήσονται ἐ . .
μέσῳ ἀυτῆς ποιμνι
α κὰι παντα τὰ θη
ρια τῆς γῆς· και χα
μαιλέοντες κὰι ἐ
χῖνοι ἐν τοῖς φατν͠
μασιν ἀυτῆς κοι
τασθήσονται· κὰι
θηρία φωνήσει ἐ͞
τοῖς διορύγμασιν
ἀυτῆς κόρακες ἐν
τοῖς πυλῶσιν ἀυτῆς
διότι κέδρος το ἀνα

στημα αυτης. 208
Αυτη η πόλις η φαυλί
στρια η κατοικουσα
ἐπ᾽ ελπίδι ἡ λέγουσα
ἐν καρδία ἀυτης·
ἐγω ἐιμι και ὀυκ ἐσ
τιν μετ᾽ ἐμε ετι
πῶς ἐγενήθη ἐις
αφανισμὸν νομὴ
θηρίων πᾶς ὁ παρα
πορευόμενος δἰ αυ
της συριεῖ και κι . .
σει τὰς χειρας αυτοῦ.
Ω η επιφανὴς και
απολελυτρωμένη
πόλις ἡ περιστερὰ
ουκ εἰσήκουσεν
φωνῆς οὐκ ἐδέ
ξατο παιδέιαν ἐπι
τῶ κ͞ω ουκ ἐπεπόι
θησεν· και προς τὸ͞
θ͞ν ἀυτῆς ὀυκ ἤγ
γισεν ὁι ἄρχοντες
ἀυτῆς εν ἀυτῇ ως
λέοντες ὠρυόμε
νοι, ὁι κριται ἀυτῆς
ὡς λύκοι τῆς ἀρα
βίας ουχ ὑπελείπο͞
το

ἐις τὸ πρωῒ· ὁι προφή
ται ἀυτης πνευμα
τοφοροι αν . . ρ . . ς κα
ταφρονηταὶ· ὁι ι
ερεῖς ἀυτῶν βεβη
λουσιν τὰ ἅγια καὶ
ἀσεβοῦσιν νόμον
ὁ δε κ̅ς δίκαιος εμμέ 209
σω ἀυτῆς καὶ οὐ μὴ
ποιήσει ἄδικον· 210
πρωῒ πρωῒ δωσει το
. . ριμα ἀυτου εις φῶς
και ουκ ἀπεκρύβη
και ουκ ἔγνω ἀδι
κιαν ἐν ἀπετήσει· 211
και ὀυκ εις νικος
ἀδικίαν.
Εν διαφθορᾶ κατέ
σπασα ὑπερηφά
νους· ηφανισθη
σαν γωνίαι ἀυτῶ-.
ἐξερημώσω τὰς ὁ
δους ἀυτῶν τὸ πα
ράπαν του μὴ δι
οδευειν εξέλειπον 212
ἀι πόλεις ἀυτῶν·
διὰ τὸ μηδένα ὑ
παρχειν μὴ δε
κατοικειν.
Εἶπα πλὴν φοβεῖ
σθαι με καὶ δέξασθε 213
παιδεῖαν· καὶ ὀυ μὴ
ἐξολεθρευθῆτε ἐξ ο
φθαλμῶν ἀυτῆς
πάντα ὅσα ἐξεδίκη
σα ἐπ' ἀυτήν.
Ετοιμάζου ὄρθρισο-
διέφθαρται πᾶσα
ἡ επιφυλλις ἀυτῶ-. 214
Διατοῦτο ὑπόμεινό-
με λέγει κ̅ς ἐις ἡμέ
ραν ἀναστάσεώς μ̊
ἐις μαρτύριον διό
τι τὸ κρῖμα μου ἐις
συναγωγὰς ἐθνῶ-.
τοῦ ἐισδέξασθαι βα
σιλεῖς τοῦ ἐκχέαι ἐπ'
ἀυτοὺς πᾶσαν ὀργ . .-
θυμοῦ μου διότι
ἐν πυρὶ ζήλου μου
καταναλωθήσετ_
πᾶσα ἡ γῆ· ὅτι τότε
μεταστρέψω ἐπὶ λα
ους γλῶσσαν ἐις γε
νεὰν ἀυτῆς· τοῦ ἐπι
καλεῖσθαι πάν 215
τας

Και νυν κατισχυε ζο
ροβαβελ' λεγει κς κ..
κατισχυε ιησου ο του
ιωσεδεκ' ὁ ιερευς ο
μέγας και κατισχυ
ετω πᾶς ὁ λαὸς της γης
λεγει κς και ποιετε
διότι εγω μεθ' υμω̄
. . . μι λεγει κς παντο
κρατωρ· και πνα μου
. . . εστηκεν εμμε 216
σω υμῶν θαρσεῖτε.
Διοτι ταδε λεγει κς
παντοκρατωρ· ετι
άπαξ εγω σισω τον 217
ουνον και την γῆ̄
και την θαλασσαν
και την ξηραν· και
συνσεισω παντα τα
εθνη· και ηξει τα
επιλεκτα παντω̄
των εθνων και
πληρωσω τον οικο̄
τουτον δόξης λε
γει κς παντοκρατωρ.
Εμον τὸ αργυριον
και εμον το χρυσιο̄
λεγει κς παντοκρατωρ·

διοτι μεγαλη εστ..
η δοξα του οικου του
του η εσχατη υπερ
την πρωτην λε
γει κς παντοκρατωρ·
και εν τω τοπω του
τω δώσω ειρηνη̄
λεγει κς παντοκρα
τωρ· και ειρηνην
ψυχης εις περιποι
ησιν παντι τῶ κτί
σαντι του αναστῆ
σαι τον ναον τουτο̄.
Τετράδι και εικαδι
μηνι τω ενάτω
ετους δευτερου επι
δαρειου εγενετο
λογος κυ προς αγγαῖ
ον τον προφητη̄
λεγων· ταδε λεγει
κς παντοκρατωρ·
επερωτησον τους
ιερεις νομον λεγω̄
εαν λαβη ανος κρε
ας αγιον εν τω ακρ̄
του ιματιου αυτου
και αψηται το ακρο̄
του ιματιου αυτου

αρτου η εψεματος τ . .
οινου η ελαιου η
παντος βρωματος
ει αγια . . ησεται.
Και απεκριθησαν . .
ιερεις και ειπαν ου
και . . πεν αγγ . . .
εαν αψηται μεμιασ
μενος . . . . . .
επι . . . . παν
τος . . . .
θησε . . .
Και απεκριθ . . . .
ιερεις κα . . . παν μι
αν . . . . ται.
Και απεκριθη αγγαι
ος και ειπεν ουτως
ο λαος ουτος και ου
. . . . του
το εν . . . . . .
λεγει κ . . . . . .
πάντα τα εργα των
χειρων αυτων κ͂
ὃς εαν εγγιση εκει μι
ανθησεται ενεκε¯
των λημματων
των ορθρινων ὀ
δυνηθησονται

απο προσωπου πονω¯
αυτων και εμεισιτε 218
εν πυλαις ελεγχον
τας· και νυν θεσθε
. . η επι τας καρδιας υ
. . . απο της ημε
. . . ς ταυ . . . και υπερ
ανω προ του θειν͂
. . . . . επι . . . ον εν
τ . . ναω κυ τινες η
τ . . . τε ενεβαλλετε
. . . υψελην κρι
. . ς ει . . . σι σατα και
εγενε . . . κριθης δε
κα σατα και εισεπο
. . . . . σθε εις το υπο
. . ηνιον εξαντλη
σαι πεντηκον . . .
με . . . ητας και εγε
νον . . . . εικ . . .
Επαταξα υμας εν αφ . .
ρια και εν ανεμοφ . .
ρια· και εν χαλαζη
παντα τα εργα τω¯
χειρων υμων και
ουκ επεστρεψατε
προς με λεγει κ̅ς̅.
Ταξατε δη τας καρδιας 219

✠ ΖΑ . . . . .

ε . . . ιρομενα κερας ε
πι την γην κυ τõυ
διασκορπησαι αυτή-.
Και ηρα τους οφθαλ
μους μου και ιδον
και ιδου ανηρ· και
εν τη χειρι αυτõυ
σχοινιον γεωμε . . ϱ . .
κον· και ειπ . . προς
αυτον που σὺ πορευη·
και ειπεν προς με
διαμετρησαι την
ιλημ . . υ . . . πη
λικον . . . πλατος αυ
τῆς ἐστιν . . ὰι πη
λικον το μῆκος.
Και . . δου ο α . . . ς ο λα
. . ων . . . . . στη
κε . . και αγγελος ετ . .
ϱος εξεποϱευετο εις
ἀπάντησιν ἀυτου
και ειπεν προς αυ
τον λεγων δραμ . .
και λαλησον προς
τον νεανιαν εκει
ν . . ν λεγων κατα
καρπως κατοικη
θήσεται ιλημ απο

πληθους αν . . .
κτηνῶν τῶν εμ
μέσω ἀυτῆς και ε
γω ἔσομαι ἀυτῆ φη
σιν κς τειχος πυρὸς
κυκλόθεν κὰι εις
δοξαν ἐσω κὰι εμμε
σω αυτων.
Ω ὦ φευγετε απο γης
βορρα λεγει κς διοτι
εκ τῶν τεσσαρων
ανεμων του ουνου
συναξω ὑμᾶς λεγει
κς· εις σιων ανασω
ζεσθε ὁι κατοικου-
τες θυγατερα βαβυ
λῶνος . διοτι ταδε
λεγει κς παντοκρά
τωρ οπι . . . δο . . ς ἀπέ . .
. . . κεν με επι τα
. . . . τα . . . υσα-
τ . . υμας διοτι ο απτο
μενος υμ . . ν ως ὁ
απτομενος της κο
ρης του οφθαλμου
αυτõυ διοτι ιδου ε
γω επιφέρω την
χειρα μου επ αυτους

. . . εσονται σκύλα
τοις δουλευσασιν αυ
της και γνώσεσθε
διοτι κ̄ς παντοκρα
τωρ απεσταλκεν με.
Τερπου και ευφραι
νου θυγατερ σιὼν,
διότι ιδου εγω ερχο
μαι και κατασκη
νωσω εμμεσω σου
λεγει κ̄ς και κατα
φευξονται εθνη
πολλα ἐπὶ τὸν κ̄ν
ἐν τῆ ἡμέρα ἐκει
νη κὰι εσονται ἀυ
τῶ εις λαον και κα
τασκηνωσουσιν
εμμεσω σου κὰι ἐ
πιγνωση ὅτι κ̄ς πα-
τοκρατωρ ἐξαπέ
σταλκεν με πρὸς σέ·
και κατακληρονο
μήσει κ̄ς τὸν ιόυ
δαν τὴν μερίδα ἀυ
του επι τὴν γην
τὴν ἁγίαν· και ερε 221
τιεῖ ἔτι τὴν ῑλ̄ημ.
Ευλαβέισθω πασα σὰρξ

απο προσωπου κ̄υ
διότι ἐξεγήγερται
εκ νεφελῶν ἁγίω-
αυτου. και εδειξε-
μοι κ̄ς ιησουν το-
ιερεα τον μέγαν ε
στωτα προ προσω
που αγγέλου κ̄υ και
ο διαβολος ἱστηκει 222
εκ δεξιῶν αυτου
του αντικέισθαι αυ
τῶ· και ειπεν κ̄ς
προς τον διαβολον·
ἐπιτιμήσαι κ̄ς εν
σὸι διάβολε και επι
τιμησαι κ̄ς εν σοι ο
ἐκλεξαμενος την
ῑλ̄ημ' ουχ ιδου του 223
το ὡς δαλὸς ἐξεσπα
σμενος εκ πυρος.
Και ιησους ἦν ἐνδε
δυμενος ιμάτια ῥυ
παρά· και ιστήκει 224
πρὸ προσωπου τῶυ
αγγελου και απεκρι
θη και ειπεν προς
τους εστηκοτας πρὸ
προσωπου αυτου λεγω-. 225

ως χιλίαρχος εν ιού
δ . . . και ακκαρῶν ὡς
ο ιεβουσᾶιος και υπο
στησομαι τω οικω
μου ανάστεμα το͂υ
μη διαπορευεσθαι
μη δε ανακαμπτ . . .
και ου μη απελθη
επ αυτους ουκ ετι
εξελαυνων· διοτι
νῦν ἑορακα εν το͂ις 226
οφθαλμο͂ις μου.
Χᾶιρε σφοδρα θύγατερ
σιων, κήρυσσε θυ
γατερ ιλημ· ιδου ο βα
σιλευς σου ερχετάι
σοι δικαιος και σω
ζων· αυτος πραυς
και επιβεβηκὼς
επι υποζυγιον κ͂
πῶλον νεον· και
εξολεθρευσει ἅρμα
τα εξ εφραιμ' και
ιππον εξ ιλημ· κ͂
εξολεθρευθήσετ͂
τοξον πολεμικο͞
και πλῆθος και
ειρηνη εξ εθνω͞

και καταρξ . . .
των ἕως θαλασ . . .
και ποταμῶν δ . .
εκβολας γῆς.
Και σὺ ἐν ἅιματι δια
θηκης εξαπεστει
λας τους δεσμιους
σου εκ λακκου ὀυ
κ ἔχοντος υδωρ'
καθησονται εν
οχυρώματι δέσμι
οι της συναγωγῆς
κὰι ἀντι μιᾶς ἡμε
ρας παροικεσιας σου
διπλὰ ανταποδω
σω σοι διοτι ενέτει
νά σε ιουδα εμαυτω
εις τοξον· επλησα
τον εφράιμ. και
επεγερῶ τα τεκνα
σου σιων· επι τα τε
κνα των ελληνω͞
και ψηλαφήσω σε
ὡς ρομφαιαν μα
χητου· και εστ͂
κς ἐπ' αυτους· και
εξελευσεται ως ασ
τραπη βολίς· και κς

✠ Z . . . .

. . . οκρατωρ᾽ ἐν
. . αλπιγγι σαλπιεῖ·
και πορέυσεται εν
σάλω απειλης ἀυτοῦ·
κ̅ς̅ παντοκρατωρ᾽
υπερασπιεῖ ἀυτῶ⁻
και καταναλωσου
σιν αυτους· και κα
ταχωσουσιν αυτους
εν λίθοις σφενδό
νης· και εκπίοντ͂
το αῖμα αυτων ὡς
οινον και πλήσου
σιν ὡς φιάλας θυ
σιαστήριον· και σω
σει ἀυτὸυς κ̅ς̅ ἐν
τῆ ἡμέρα εκεινη
ως προβατα λαὸν
ἀυτοῦ διοτι λίθοι
ἅγιοι κ . . λίονται 227
επι της γης αυτου·
οτι ἔι τι αγαθον
παρ᾽ ἀυτου σῖτος
νεανισκοις και
οινος ευωδιάζω⁻
εις παρθένους·
ἀιτεῖσθ . . υετο⁻
παρα κ̅υ̅ καθ᾽ ὥραν
*

προϊμον και ὄψιμο⁻. 228
Κ̅ς̅ εποιησεν φαντα
σίας και υετον χειμε
ρινον δωσει αυτοις
εκαστω βοτανην
εν αγρῶ διότι ὁι α
ποφθεγγόμενοι
ελάλησαν κόπους·
και ὁι μάντεις ὁρά
σεις ψευδεῖς· και τα
ενύπνια ψευδῆ ἐ
λάλουν ματαια πα
ρεκαλουν· διατου
το εξηρανθησαν
ως προβατα και ε
κακώθησαν ὅτι
ουκ ἦν ιασ . . ς επι 229
τους ποιμένας
παρωξύνθη ὁ θυ
μός μου· και επι
τους αμνους επι
σκέψομαι· και ε
πισκέψεται κ̅ς̅ ὁ
θ̅ς̅ ὁ παντοκρατωρ᾽
το πόιμνιον αυ
του τον ὄικον
ιουδα καὶ τάξει
αυτους ως ιππον

ευπρεπῆ ἀυτοῦ εν
πολεμ . . και εξ αυτου
επεβλεψεν και ε . . αυ
τοῦ ἔταξεν και εξ αυ
του το . . ον εν θυ
. . ῶ εξ αυ . . ου εξελευ
σεται πας ο εξελαυ
νων εν τῶ αυτω
και εσονται ως μα
χηται πατοῦν . .
πηλον . . ν τᾶις οδ . .
ε . . . . λεμω και πα
ραταξονται . . τι κ̅ς
μετ αυτῶν και κα
ταισχυνθησοντ῀
αναβαται ἵππων.
Και κατισχυσω τον
οικ . . ιουδα και το̄
. . κον ιωσὴφ σώσω
και κατοικιῶ ἀυ
τους ὅτι ηγαπηκα
αυτους και εσται
ον τρόπον ὀυκ απε
στρεψαμην αυτους
διοτι εγὼ κ̅ς ο θ̅ς αυ
των και επακου
σομαι αυτ . . ς και ε
. . . . ως . . αχητ῀

του εφράιμ' και χα
ρισεται η . . . .
αυτῶν ω . . . ν οινω
και τα τεκν . . . α . .
οψεται και ευφρα . .
. . ησεται· και χαρ . .
ται ἀυτῶν η καρδια
ἐπὶ τῶ κ̅ω.
Σημανῶ ἀυτοῖς κ῀
εισδεξομαι αυτο . .
διοτι λυτρωσομαι
αυτους και πληθῡ
θησονται κ . . θοτ . .
ησαν πολλ . . ι και σπε
ρῶ αυτους εν λαο . .
και ὁι μακραν μνη
σθησονται μου.
Εκθρεψουσιν τα τε
κνα αυτων και . .
. . στρεψουσιν κ῀
επιστρεψω αυτ . .
εκ γης αιγυπτ . . υ
και εξ . . . συριω . .
. . εξομαι αυτου . .
και . . . ην γαλαα
δῖτην . . αι εις τον
λιβανον ε . . . . αυ
τους και ου . . η

υ . . . ε . . αυ . . ῀
. . . . .
Κ . . . . υ . . . .
εν . . . ασ . . η . .
. . αι πατα . . . υσ . .
. . . α . . . η κύ . . .
. . και . . . ρανθη
. . ετ . . . . αντα τὰ βα
. . . . . ῶν και
α . . . . ησεται
πα . . . υ . . . υριω¯
κ . . . ῆπτρον . . ι . . υ
. . . υ περιαιρεθ . .
σεται καὶ κατ . . . χυ . . .
αυτους εν κω
θω αυτων και εν
. . ω ονοματι αυ . . .
κατ . . . αυχησον
ται λεγει κς.
Διανοιξον . . λιβαν . .
τας θυρας σου και
καταφαγετω πυρ
τας κεδρους σου
ολολυξατω πιτυς
διοτ . . . επτωκεν
κεδ . . . τ . . . .
λως . . . . . .
. . . .

. . . . . δρυε . . .
. . . . ς οτι
κα . . σπασθη ο δρυ
. . ὸς ο συμφυτος
. . ωνη θρηνόυ¯
. . ων ποιμαινω¯ 230
οτι τεταλαιπωρη
κεν η μεγαλωσυ
νη αυτῶν φωνη
ωρυομενων λεο¯
των οτι τεταλαι
πώρηκεν το φρυ
αγμα του ιορδανου.
Τάδε λεγει κς παντο
κρατωρ· ποιμενε 231
τε τὰ προβατα τῆς
σφαγῆς ἁ ὁι κτη
σαμενοι κατεσφα
ζον καὶ ὀυ μετεμε 232
λοντο και ὁι πωλου¯ 233
τες αυτὰ ἔλεγον ἐυ
. . . . ητος κς και πε
πλου . . ηκαμεν
καὶ οι ποιμενες αυ
των ὀυ . . . πασχο . .
ουδεν επ αυτο . . .
διατουτο ου φεισο 234
μαι ου . . ετ . . . πι . . 235

τον δεξιον αυτου·
και ο βρα. . . . αυ
του . . ηραινομε
νος ξη . . . . ετ
και ο οφ . . . λμος
. . . . . ο δεξιο . .
. . . λου . . ε . . .
ε . . . .
Λ . . . . υ
επι . . ον . . . . εγει
. . ς ε . . . τει . . ου
. . . . μελι
. . . ͂ ν και π . . .
σω . . . . . ανου ἐν
α . . . ͂ ιδου εγω
τι . . . . ι την ιλημ
ὦ . . ρο . . . α σαλευ
ομε . . α . . ασ . . τοις
λα . . ις κυκλω κ
. . . ιουδαια εστ
π . . οχη επι ιλημ·
Και εσ . . αι εν τη η
. . ρα εκεινη θη
. . . αι την ιλημ
λιθον καταπ . .
τ . . . μενον πᾶσ . .
τοις εθνε . . . .
πας ο καταπα . .

. . . ην εμπαιζω-
εμπε . . . ται και 236
επισυναχθ . . σο . .
ται επ ἀυ . . . πά-
τα τα εθνη τῆς γης
Εν τη ημερα . . κει
. . η λ . . . . . .
. . . . . . πα . . . .
ξω . . . .
εν ε . . . . κα . .
τον επι . . ατη . . .
αυτου εν παρα . . .
νησ . . . επι δε . . .
ὄικον . . . . υ . . .
νοί . . . ους οφ . .
μου . . . . α . .
τα . . τους . . π . .
των λα . . . .
ξω εν απο . . .
. . . . αι ερ . . υ . .
οι . . . . αρχοι ιου
. . α εν ταις κα . .
. . α . . αυτων ευρη
. . . μεν εαυτοις
τους κατ . . κου . .
. . ς ιλημ εν . . . .
παντο . . . ϱ . .
θω αυ . . ω . .

εν . . . μεϱα . . . .
θη . . . . . τὸυ . . . .
αρ . . ου . . ου . . . .
πυϱὸς . . . υλοι . .
ως λ . . . . . πυϱὸς
εν καλ . . . . . και
. . τα . . αγο . . ται . .
. . . . ω . .
. . . . . παν . . ας
του . . αους κυκλο
θ . . . κ . . . . τ . . . .
. . ιλ̄η . . . κα . .
. . . .
. . . . . . κηνωμα
τα ιουδα καθὼς α
. . αρχης οπ . . . .
. . . ε . . . υνεται . . .
. . . α οικο . . δα . .
. . . .
. . τ . . . υντων
ιλ̄η . . επ . . τ . ̀ . . υδα
Και εσται εν . . . .
ρα εκεινη υπ . . . σ
πιεῖ κ̄ς υπερ . . .
κατοι . . . . . .
ι . . . κὰι εσ . . . . .
ασ . . . . ε . . . .
. . οῖ . . . . . . νη

. . . μεϱα ως οικ . . δᾱδ
ως . . . ος θ̄υ ω . . . . .
γε . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . ε . . . .
θ . . . . τὰ . . . ε
. . . .
. . . εω . . . . . .
. . . .
. . . ατοικου . .
. . . .
χαϱιτος και . . .
. . . ου . . . .
ψοντ . . . . ρ . . . .
εις ὃν ε . . ε . . .
. . . .
. . . .
. . . .
κ . . . . . ε . . α
. . . . ο
δυνηθ . . σονται
. . . . . ως ἐπὶ
. . . . ο . . . .
. . . . ερα εκει
. . . . νθη
. . . . . ετὸς

εν ἰλ̄ημ̄ ως . . . . ετος
. . οω̃ . . ος . . . . .
. . . . τομε . . . υ
και κοψεται η . . .
κατα φυλας φυλας
Φυλὴ καθ' ἑαυτην
και . . υναῖκες αυ
των καθ' ἑαυτας
Φυλη οικου δ̄ᾱδ κ . .
θ ʼ . αυτην και αι γυ
ναικες αυτων κα
θ' εαυτάς.
Φυλη οικου ναθαν
καθ' ἑαυτην και αι
γυναικες αυτων
κα . . . αυτάς.
Φυλη ο . . . λευ . . κα
θ' εαυ . . . . . . υ
ναικες αυτ . . . . .
καθ' εαυ . . . .
Φυλη του . . . . . ω . .
κ . . . . ν και
αι γυ . . . .
κα . . . . . .
Πασαι αι . . . . .
πολελιμ . . . . αι φυ 237
λη κ . . . αυτην κ.
αι . . . . ες αυτω . .

καθ' εαυ . . .
Ε . . . . . ερα ε . .
. . . . . τοπος
δ . . . . . ενος . .
. . . .
. . . . ου . .
. . . . μετα . .
. . . . αι ει . . το . .
. . . . μον
Κ . . . ε . . ται . . . .
ρα εκεινη . . .
. . αβαωθ εξο . . .
σω τα ον . . . . . .
ει . . ωλων . . .
γη̃ς και ουκ . . .
σται αυτω . . . . .
και του . . . . .
φητας κα . . . . .
το ακαθαρ . . εξα
ρω . . πο της γης.
Και εσται . . . .
φητευ . . . . .
και . . ρει . . ο . . .
ο π . . . υ . . και η
. . . . ο . . . . .
. . . . τ . . . υ
εν . . ω προ . . . . ευ
ε . . . αυτ . . ου . . ησ̄η

✠ ΖΑΧΑΡΙΑΣ ✠

ὅτι ψευδῆ ἐλάλησας
. . . . κ͂
συ . . ποδι ῀ . . . αυ
τον ο . . π . . . υ . . . κ͂
. . μ . . . . . . ο . . ὁι . .
νησαντες α . . .
εν τω προφη . . .
. . . ν αυ . . . και εστ͂
εν τη . . με . . . α εκει
νη . . . . . χ . . .
σο . . ται . . ι προφηται
εκασ . . . . ο
ρασεως αυτου . .
. . . προφητευει¯
αυτον . . . . . ν . . . υ
σον . . αι δερριν τρι
χινην ανθ' ων ε
ψευσα . . το και . .
ρεῖ· ὀυκ ἐιμ . . προ
φητης ἐγω . . ιοτι
ανος . . . . ησε
. . . εκ . . ε . . τητος
μου· κὰι ερ . . . .
αυτ . . . τ . . α . . . η
γὰι ἄῦτ . . ἀναμέσο¯
τῶν χειρῶν σου
καὶ ἐρεῖ ἃς επληγη
εν τω ο . . . . ῶ α

γαπητῶ μου.
Ρομφάια εξεγερθη
τι επι τον ποιμε
να μου και επι ἄν
δρα πολίτην αυτου
λεγει κς παντοκρα
τωρ πατ . . . . το¯
ποιμενα και . . α
σκορ . . . . ητω . . α¯
τ . . . ροβ . . . α και ε
πα . . ω την χειρα
μου επι τ . . . . οι
μενας.
Και εσται . . . τη . .
μερα εκεινη λεγει
κς τα δυ . . μερη ε
ξολεθρευθησετ͂
και εκ . . . . ει το
. . . . ριτον υπολι 238
φ . . ησ . . . αι εν . . .
τη και . . . αξω το
. . . τον διὰ πυρός
. . . ι πυρωσω αυ
τους ως πυροῦτ͂
το αρ . . υ . . . ον και
. . . . . . αυτους
. . ς . . οκιμαζετ͂
το χρυσιον . . υτος

✠ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ✠

επικαλεσεται το ο
νομα μου και εγω
επακουσομαι αυτω
και ερω λαος μου οὗτος
εστιν καὶ αυτὸς ερεῖ.
κ . . ο θ̅ς̅ . . ου
Ιδου ημεραι ερχον
του κ̅υ̅ και διαμερ . .
σ . . ησεται τα σκυλα
σου εν σοι· και επισυ
ν . . ξω πα . . . α τα ε . . .
επι ι̅λ̅η̅μ̅ εις πολε . . .
και ἁ . . . . . .
λις κα . . . ια . . . . .
τα . . α . . . κ . . . .
. . . . . ες μ . . . υν
θησονται . . . . .
λευσεται το . . . ισυ
τη . . . εως . . . ν αιχ
. . . σια . . . κατα
. . . . . . λαου μ . .
. . . . . θρευ . . ῦ .
. . . . . . εω . .
Και . . . . . .
. . . . ε
. . . . εκει
. . . κ . . ω . . αι η . .
ρα . . παρα . . α . . ως αυτ . .

εν ημερα πολεμου
και στησον . . . ο . .
ποδες αυτου ε . .
ημερα εκει . . . .
το ορος των ελαιω̄
το κατεναντι ι̅λ̅ . .
εξ ανατολων και
σχισθησεται το ορ . .
των ελαιων το η
μισυ αυ . . . ου . . ρος α
νατολας και το η
μισυ αυτου προς θ . .
λασσαν χαος . . .
σφοδρα κ . . . .
το η . . . υ . . ου ορ . .
προς βορ . . . .
. . . .
νοτον κ . . φρ . .
χ . . η . . ε . . αι . . αραγ . . .
ορεων . . . . κα . . .
φραχθησεται φ . .
ραγ . . . .
κα . . . . ρα . . .
. . . α . . . α . . . υ
. . . υ ε . . ερα . . . .
. . . ου βα . . . εω . . .
και ἥξει . . ο θ . . . υ
. . . . τες . . α . . .

μετ αυτου.
Εν εκεινη τη ημε
ρα ουκ . . σται φω . .
και ψυχη και παγ . . 239
εσται μιὰν ημερα . .
κα . . . μερα εκει
νη γνωστη τω κ . .
και ουχ᾽ ημερα και
ου νυξ και προς ε
σ . . . . ν έσται φῶς.
Και ε . . . . ημερα εκει
νη εξελευσεται υ
δωρ ζῶν εξ ιλ̅η̅μ̅
τ . . . . υ αυτου εις
. . . . αλασσαν τη̅
πρω . . . . . . η
μ . . . υ αυτου εις τη̅
. . . . λασ . . . την . . .
. . . . . αι εν θε
. . . α . . εν . . . ρι εσ . .
. . υ . . ως . . α . . εσται
. . . .
. . . . . ην.
Εν . . . . ερ̅α εκ . . .
εσ . . . κς εις . . .
. . ομα αυτου εν
κυκλ . . υν πασα . . .
. . . η . . . κα . . .

ε . . . . απο γαβε
εω . . . εμμ . . . ατ . .
νοτο . . . . α
δε ε . . του τοπου
μενει απο της πυ
λης βενια . . . . ε
ως της πυλης της
πρωτης εως της
πυλης των γωνι
ῶν· και εως του πυρ
γου αναμεηλ᾽ εως
των ὑπολη νίων
του βασιλεως κατοι
κησουσιν εν αυτη
και ουκ εσται ανα
θεμα ετι κα̅ι̅ κα
τοι . . . . ιλη . . πε
ποιθοτως.
Και αυτη εσται η̅ . . τω
σις ἣν κοψ . . . κς πα . .
τ . . ς . . ους λαους· οσοι
ε . . . τρατευσα . . . .
. . π . . . τα . . . .
ται ἀι . . . . . .
ε . . . κοτω . . . .
τω . . . . υ . . .
. . . . . . και οι
οφ . . . μοι αυ . . ω̅

ρυ . . σονται εκ τω¯
οπῶν αυτων και
η . . λωσσα αυτων τα
κησεται εν τω σ . . .
. . . τι αυτῶν.
Και . . . αι εν τη ημε
ρα εκ . . . . εκστα
. . ς κυ ε . . αυτους . .
γαλη· και επιλή . .
ψεται . . . .
χειρος του πλησιο¯
αυτου· και συμπ . . .
κησεται η χειρ . . .
. . . ρος χειρα του
. . λησ . . . αυτου
και ιουδας παρατα
ξεται εν ιλημ κ͂
συναξει την ισχυ¯
παντων των λα
ων κυκλοθεν·
χρυσιον και αργυ
ριον και ιματισμο¯
εις πληθος σφοδρα.
Και άυτη εστιν η πτω
σις των ιππων κ͂
των ημιονων κ͂
των καμηλων κ͂
των ονων και πα¯

τω . . τω . . τ . . ω . .
. . . ν οντων εν τ͂ς
παρ . . βολ . . . κε . .
. . αι . . . . τα την
πτῶσιν ταυτη¯.
Και εστα . . οσοι εαν κα
. . . λειφθωσιν εκ
παντων των ε
θνων· των ελθο¯
των επι ιλημ κ͂
αναβησονται κα
τ ενιαυτον του
προσκυνησαι . .
. . . .
τοκρατορι· και του
εορταζειν την
εορτην τῆς σκη
νοπηγίας.
Και εσται οσοι ἐὰν
μη αναβωσιν εκ 240
πασῶν τῶν φυ
λων της γης εις
ιλημ του προσκυ
νησαι τω βασιλει
κω παντοκρα
τορι· και ουτοι
εκεινοις προστε
θησονται.

Εαν δε φυλη αιγυπτ . . υ
μη α . . . βη μ . . δε ελ
θη εκει και επι τόυ
τοις εσται η πτῶ
σις ην παταξει
κ̅ς̅ παντα τα εθν . .
οσα ἐὰν μη αναβη
του εορτασαι την
εορτην της σκη
νοπηγιας.
Αυτη εσται η αμαρ
τια αιγυπτου και
η αμαρτια παντω-
των εθνων οσα ἐ
αν μη αναβη του
εορτασαι την εορτη-
της σκηνοπηγιας.
Εν τη ημερα εκεινη
εσται το επι τον
χα . . . ον του ιππου
αγιον τω κ̅ω̅ παν
. . . κρατορι και ε
σονται οι λε . . ητες
οι εν τ . . οικω κ̅υ̅
ως φια . . αι . . . προ
σω . . . του θυσι
ασ . . ηριου· και ε
σται πᾶς λεβης ε-

ι̅λ̅η̅μ̅ και εν τω ι
ουδα αγιον τω κ̅ω̅
παντοκρατορι
και ηξουσιν πα . .
τες οι θυσιαζον
τες και λημψο- 241
ται εξ αυτῶν κ͂
εψησουσιν εν αυ
τοις και ουκ εστ͂
χαναναιος ὀυκ
ετι εν τω οικω
κ̅υ̅ παντοκρατο
ρος εν τη ημερα
εκεινη. 242

» » » » » » » » »

λεγ . . . κ̅ς̅ . . . . .
τωρ . . . με . . . εβ . .
λου . . . αυτο εν τω
λε . . . ν υμας τρα
. . εζα κ̅υ̅ ηλισγημ . .
. . . . . και τ . .
. . . .
δε . . . τα . . ρ . . .
τα αυτου και . . . .
τε ταυτ . . εκ . . .
. . . .
. . . .
. . . . το . .
τ . . . και . . . σεφε
ρ . . . τα αρπαγμα
. . . . χωλα και . . .
. . οχλουμενα κ͂
εαν θυσητε θυσι
αν ει προσδεξ . . .
αυτα εκ . . . χειρ . .
. . . μω . . λεγ . . . κ̅ς̅
παν . . οκρα . . ωρ.
Και . . . . . ρατος
. . . . . νατος κ͂
υπηρχ . . . . . .
τω ποιμνι . . .
και ευχη αυ . . .
τ . . . και . . . .

φθαρμενον τω κ̅ω̅
διο . . . . . ασιλευ . . .
γας . . . γ . . . μι λεγ . . ι
κ̅ς̅ . . . .
και . . ο ονομα μ . .
. . . φ . . . . ν τοις
εθνεσ . . . . και
ν . . . . τολη αυ
τη προς υμας τους
ιερεις εαν μη υ
πακουσητε και
εαν μη θησθε εις
την καρδιαν υ
μων του δουν͂
δοξαν τω ονομα
τι μου λεγει κ̅ς̅ πα̅
τοκρατωρ και ε
ξαποστελω εφ υ
μας την καταρα̅
και επικαταρα
σομαι τη . . ευλο
γιαν . . . ων και
καταρασομαι αυ
την και δι . . .
δασω την ευλο
. . . .
. . . . μιν
. . . . σθε

✠ ΜΑΛΑΧΙΑΣ ✠

εις την καρδιαν
υμων. . . . .
Ιδου εγω αφορ . . ζ . .
υμιν τ . . ωμ . . . .
και σκορπ . . . ενυ
στρ . . . επι τα προ
σωπα υμων ενυ
στρον εορτ . . .
Και λημψομαι . . . .
εις το . . υτ . . . κ . . .
γνωσεσθε διο . . .
εγω κ̅ς̅ εξαπε . .
λα προς υμας τη̅
εντολην ταυτ . . .
του ειναι την . . .
αθηκην μου προς
τους λευϊτας . .
γει κ̅ς̅ παντοκρα
τωρ . . . διαθηκη
. . ου η . . με . . α . .
του της ζω . . . .
. . ης ειρη . . . .
εδωκα αυ . . . ν
φοβω φοβε . . .
. . . και . . π . . .
. . . . ο . . .
. . . . θ . . . . .
. . . . α . . . . .

ην εν τω . . . α
τι αυτου . . . . .
κι . . . κ . . . . .
. . χ . . λε . . . αυτου
εν ειρ . . . κατευ
. . . . . . επορευ
. . . μετ εμου κ̃
πολλους επεστρε
ψεν απο αδικιας
οτι χειλη ιερεως
φυλαξεται γνωσι̅
και νομον εκζη
τησουσιν εκ στο
ματος αυτου διο
τι αγγελος κ̅υ̅ πα̅
τοκρατορος εστι̅
υμεις δε εξεκλι
νατε εκ της οδου
και πολλους ησθε
. . . σατε εν νομω
και διεφθειρατε
την διαθηκην
του λευει λεγει κ̅ς̅
παντοκρατωρ
και εγω . . εδωκα
υμας εξουδεν . .
μενους και απερ
ρ . . μμενους . . .
τα τα εθνη

ανθ ων υμεις ουκ ε
φυλαξασθε τας οδους
μου· αλλ ελαμβανε
τε προσωπα εν νο
. . . . ουχι θς εις εκτι
σεν υμας ουχι πηρ
εις παντων υμω̄
διοτι εγκατελειπε
τε εκαστος τον αδελ
φον αυ . . . του βε
βηλωσαι την δια
θηκην των πρω̄
υμων.
Εγκατελιφθη ιου
δας και βδελυγμα
εγενετο εν τω ισλ’
και εν ιλημ διοτι
εβεβηλωσεν ιουδας
τα αγια κυ· εν οις η
γαπησεν και επε
τηδευσεν εις θεους
αλλοτριους· εξολε
θρευσει κς τον ανο̄
τον ποιουντα ταυ
τα εως και ταπεινω
θη

εκ σκ . . . .
ιακωβ κ . . . .
αγοντω . . . . . .
τω κω παντοκρ . .
τορι.
Και ταυτά α εμισοῡ
εποιειτε· εκαλυπτε
τε δακρυσιν το θυ
σιαστηριον κυ και
κλαυθμω και στενα
γμω εκ κοπων· ετι
αξιον επιβλεψαι εις
θυσιαν η λαβειν δε
κτον εκ των χειρω̄
υμων· και ειπατε
ενεκα τινος· ο κς δι
εμαρτυρατο αναμε
σον σου και αναμε
σον γυναικος νεο
τητος σου ην εγκα
τελειπας και αυτη
κοινωνος σου και
γυνη διαθηκης σου
και ουκ αλλος εποιη 243
σεν και υπολιμμα

. . . . ου και ει
. . . . . . αλλο η σπερ
. . . . . ει ο θς
. . αι φυλαξασθε εν τω
πνι υμων και γυ
ναικα νεοτητος
σου μη εγκαταλει
πης· αλλ᾽ εαν μιση
σας εξαποστειλης
λεγει κς ο θς ισλ· κ~
καλυψει ασεβεια
επι τα ενθυμημα
τα σου λεγει κς πα-
τοκρατωρ· και φυ
λαξασθε ἐν πνι υ
μων και ου μη εγ
καταλιπητε.
Οι παροξυνοντες
τον θν εν τοις λο
γοις υμων και ει
πατε εν τινι παρω
ξυναμεν εν τω
λεγειν υμας πας ποι
ων πονηρον καλο-
ενωπιον κυ· και

εν αυτοις αυτος ευ
δοκησεν και που
εστιν ο θς της δι
καιοσυνης.
Ιδου εγω εξαποστελ
λω τον αγγελον μ̊
και επιβλεψεται
οδον προ προσωπου
μου· και εξεφνης
ηξει εις τον ναον
αυτου κς· ον υμις 244
ζητειτε· και ο αγγε
λος της διαθηκης
ον υμεις θελετε.
Ιδου ερχεται λεγει
κς παντοκρατωρ
και τις υπομενει
ημεραν εισοδου
αυτου η τις υποστη
σεται εν τη οπτα
σια αυτου· διοτι αυ
τος εισπορευετ~
ως πυρ χωνευτη
ριου και ως ποια
πλυνοντων· κ~

καθιειται χωνευ
ων και καθαρ . .-
ὡς το αργυριον κ͂
ὡς το χρυσιον κ͂
καθαριει τους υι
ους λευει· και χεει
αυτους ωσπερ το
χρυσιον και το αρ
γυριον· και εσον
ται τω θ̄ω προσαγο-
τες θυσιαν εν δι
καιοσυνη· και αρε
σει τω κ̄ω θυσια ι
ουδα και ῑλ̄ημ κα
θως αι ημεραι του
αιωνος και καθως
τα ετη τα εμπρο
σθεν.

Και προσαξω προς υ
μας εν κρισει και
εσομαι μαρτυς τα
χυς επι τας φαρμα
κους και επι τας
μοιχαλιδας και ε
πι τους ομνυοντας
τω ονομ . . . .
πι ψευδει . . . . .
τους αποστερ . . .
τας μισθον μ . . .
του· και τους κα . .
δυναστευοντας
χηραν· και τους
κονδυλιζοντας
ορφανους· και τους
εκκλεινοντας
κρισιν προσηλυ
του· και τους μη
φοβουμενους με
λεγει κ̄ς παντο
κρατωρ διοτι εγω
κ̄ς ο θ̄ς ημων κ͂
ουκ ηλλοιωμαι.

Και υμεις υιοι ιακωβ'
ουκ απεχεσθε απο
των αδικιῶν τω̄
πρων υμων· εξε
κλινατε νομιμα
μου και ουκ εφυ
λαξασθε.

Επιστραφητε προς με·

. . . . . στραφησο
. . . προς υμας λεγει
. . . παντοκρατωρ
. . αι ειπατε εν τι
νι επιστρεψωμεν.
Ει πτερνιει ανος θν
διοτι υμεις πτερ
νιζετε με και ει
πατε εν τινι πτερ
νικαμεν σε· οτι
τα επιδεκατα κ~
αι απαρχαι μεθ υ
μων . . . . και . .
ποβλεποντες υ
μεις αποβλεπετε
και εμε υμεις πτερ
νιζετε το ετος συν
ετελεσθη και ειση
νεγκατε παντα
τα εκφορια εις τους
θησαυρους και ε
τω οικω αυτου ε
σται ἡ διαρπαγη
αυτου.
Επιστρεψατε δη εν
τουτω λεγει κς παν
τοκρατωρ· εαν μη
ανοιξω υμιν τους
καταρακτας του
ουνου· και εκχεω
υμιν την ευλογι
αν μου εως του ι
κανωθηναι· κ~
διαστελω υμιν
εις βρωσιν· και δι
α . . . . φθιρω υ
μων τον καρπον
της γης και ου μη
ασθενησει ἡ αμ
πε . . . . υμων ἡ εν
τω αγρω λε . . . κς
παντοκρατωρ
και μακα . . . ουσιν
υμας π . . . . τα ε
θνη . . . τι εσεσθε
υμεις . . . . λητη
λεγει κς παντο
κρατωρ.
Εβαρυνατε επ εμε
τους λογους υμων

λεγει κς· και ειπα
τε εν τινι κατε
λαλησαμεν κατα
σου· ειπατε μα
ταιος ο δουλευων
θω και τι πλεον
οτι εφυλαξαμε-
τα φυλαγματα αυ
του διοτι επορευ
θημεν ικεται
προ προσωπου κυ
παντοκρατορος.
Και νυν ημεις μα
καριζομεν αλλοτρι
ους· και ανοικοδο
μουνται ποιου-
τες ανομα· αντε
στησαν θω και ε
σωθησαν· ταυτα
κατελαλησαν οι
φοβουμενοι κν
εκαστος προς το-
πλησιον αυτου·
και ιδεν κς και
εισηκουσεν κ~

εγραψεν βιβλιον
μνημοσυνου ε
νωπιον αυτου
τοις φοβουμενοις
τον κν και ευλα
βουμενοις το ο
νομα αυτου· κ~
εσονται μοι λεγει
κς παντοκρατωρ
εις ημεραν ην ε
γω ποιω εις περι
ποιησιν· και ερε
τιω αυτους ον τρο
πον ερετιζει ανος
τον υν αυτου το-
δουλευοντα αυτω
και επιστραφη
σεσθε και οψεσθε
αναμεσον δικ~
ου και αναμεσο-
αδικου και ανα
μεσον του δουλευ
οντος θω και του
μη δουλευοντος
αυτω.

Διοτι ιδου ημερα κ̅υ̅
ερχεται καιομεν . .
ως κλιβανος και
φλεξει αυτους· κ͂
εσονται παντες
οι αλλογενεις και
παντες οι ποιου¯
τες τα ανομα κα
λαμη και αναψει
αυτους ἡ ημερα ἡ
ερχομενη λεγει
κς παντοκρατωρ
και ου μη υπολι
φθη εξ αυτων ρι
. . α ουδε κλημα.
Και ανατελει υμι¯
τοις φοβουμενοις
το ονομα μου ηλι
ος δικαιοσυνης
και ιασης εν ταις
πτερυξιν αυτου
και εξελευσεσθε
και σκηρτησετε
ὡς μοσχαρια εκ δε
σμων ανειμενα
και καταπατησετ͂
ανομους· διοτι εσο¯
ται σποδος υποκα
τω των ποδων
υμων εν τη ημερα
η εγω ποιω λεγει κ̅ς̅
παντοκρατωρ.
Ιδου εγω αποστελλω
υμιν ηλιαν τον θε
σβιτην πριν ελθει¯
την ημεραν κυ τη¯
μεγαλην και επιφα
νη ὁς αποκαταστησει
καρδιαν π̅ρ̅ς̅ προς υ̅ν̅
και καρδιαν α̅ν̅ο̅υ̅
προς τον πλησιον
αυτου μη ελθω κ͂
παταξω την γην
αρδην.
Μνησθητε νομου
μωυση του δουλου
μου καθοτι ενετει
λαμην αυτω εν χω
ρηβ' προς παντα τον ι̅σ̅λ̅
προσταγματα και δι
καιωματα.

» » » ∼ » » » ∼ » ∼